

แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ
กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

นางสาวนัสบดี อุปพระจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก

ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตร

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Extension and Development Guidelines for Agri-Tourism Management
of Vegetable Collaborative Farming Group in Nadee sub-district,
Mueang Udon Thani District, Udon Thani Province

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master Agriculture in Agricultural Extension and Development

School of Agriculture and Cooperatives

Sukhothai Thammathirath Open University

2023

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
ชื่อและนามสกุล	นางสาวนันทิ อุดพระจันทร์
แขนงวิชา / วิชาเอก	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร
สาขาวิชา	เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.สินี สุขเมือง แสนเสริม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	2. รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ เลิศศิริ)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สินี สุขเมือง แสนเสริม)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน)	

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ กลุ่ม
แปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
ผู้วิจัย นางสาววนัสสดี อุปพระจันทร์ รหัสนักศึกษา 2659002592
ปริญญา: เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตร)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.สินีนุช คุรุทเมือง แสนเสริม (2) รองศาสตราจารย์
บำเพ็ญ เขียวหวาน ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1)ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และ
เกษตรกร 2)การมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 3)
ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 4)รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง
เกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี และ 5)แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลง
ใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่หนึ่ง คือ กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่
หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี จำนวน 48 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 30 คน กลุ่มที่สอง
คือ เกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ปี 2566 จำนวน 110 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

ผลการวิจัย พบว่า 1)ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในตำบลนาดี ร้อยละ 73.3 เป็นเพศหญิง มีอายุ
เฉลี่ย 47.80 ปี และร้อยละ 96.7 เห็นว่าประโยชน์ที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ คนในชุมชนมีอาชีพ เกษตรกรกลุ่มแปลง
ใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 56.4 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 56.77 ปี ร้อยละ 60.9 ไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 64.5 เห็นว่าประโยชน์ที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ สร้างรายได้ให้กับชุมชน 2)ชุมชน/คนใน
ชุมชนมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการรับประโยชน์ ด้านการจัดการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และด้านริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3)ชุมชน/คนในชุมชนมี
ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว และด้านองค์กรชุมชนและ
เจ้าของภูมิปัญญา โดยกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน เห็นว่า กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีมีศักยภาพที่
จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี เห็นว่ามีศักยภาพน้อย
4)รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีรูปแบบเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้าน
บริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 5)กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม เห็นด้วยกับแนวทางการ
พัฒนากิจการและกลยุทธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในด้าน
วิธีการส่งเสริมและการได้รับการสนับสนุนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

คำสำคัญ แนวทางการส่งเสริมและพัฒนา การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก

Thesis title: “Extension and Development Guidelines for Agri-Tourism Management of Vegetable Collaborative Farming Group in Nadee sub-district, Mueang Udon Thani District, Udon Thani Province”

Researcher: “Miss. Wanassabodee Upprachan”; ID: “2659002592”;

Degree: Master of Agriculture (Agricultural and Development);

Thesis advisors: (1) Associate Professor Dr. Sineenuch Khrutmuang Sanserm;(2)

Associate Professor Bumpen Keowan ; Academic year: 2023

Abstract

The objectives of this research were to study 1) general information of the executives, governmental agency officers, community leaders, and farmers 2) the participation of the community and the readiness in agri-tourism management of vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district 3) potential in agri-tourism management of vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district 4) appropriate model in agri-tourism management of vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district and 5) extension and development guidelines for agri-tourism management of vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district.

This research was survey research. The population and sample group in this research were divided into 2 groups: group one included 48 executives, governmental agency officers, and community leaders in the area of Nadee sub-district. The sample group of 30 people was determine by using purposive sampling method; the second group included 110 farmers from vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district. The sample group came from the entire population. Data were collected by conducting interview and were analyzed by using descriptive statistics.

The results of the research found that 1) 73.3% of the executives , governmental agency officers, and community leaders in Nadee sub-district were female with the average age of 47.80 years old and 96.7% believed that the benefits that the community become agri-tourism spot was that it created the job to the local in the community. 56.4% of farmers in vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district were female with the average age of 56.77 years old, 60.9% did not receive the knowledge about agri-tourism management, and 64.5% though that the benefit to the community as the spot for agri-tourism was the generating of income into the community. 2) The participation of the community in agri-tourism management in various aspects, overall, was at the moderate level. 3) The group of executives, governmental agency officers, and community leaders thought that vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district had potential to become an agri-tourism at the moderate level while the vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district believed that their potential was at the low level. 4) The model for agri-tourism of vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district was appropriate at the moderate level. For the model of agri-tourism magement regarding tourism resources, the appropriateness was at the high level. Regarding the agri-tourism service and marketing, the appropriateness was at the moderate level. 5) Both of the groups agreed with the development guidelines for agri-tourism management and strategy of vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district, overall, at the high level. They agreed upon at the high level in both extension method and the receiving of support in agri-tourism management of vegetable collaborative farming group in Nadee sub-district.

Keywords : Agri-tourism, extension and development guideline, agri-tourism management

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คือ รองศาสตราจารย์ ดร. สินี นุช คุรุทเมือง แสสนเสริม และรองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม จากสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่กรุณาชี้แนะ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนแนะนำแนวทางด้วยความเอาใจใส่ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ รวมทั้งติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิด ส่งผลให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ เลิศสิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย อันทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ เพื่อนร่วมรุ่นที่คอยแนะนำให้คำปรึกษา ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานจากสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานีทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุน และที่สำคัญขอขอบคุณเกษตรกรในพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานีทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสัมภาษณ์ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ประสบการณ์และคุณธรรมในการดำเนินชีวิต เพื่อนักศึกษาทุกท่าน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจ

นางสาววันสบดี อุปพระจันทร์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฒ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	3
กรอบแนวคิดการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	8
แนวคิดเกี่ยวกับท่องเที่ยวเชิงเกษตร	11
รูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	18
ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	21
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	27

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บริบทพื้นที่.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี	61
ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	69
ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี	76
ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่ม แปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	81
ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	84
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
สรุปการวิจัย	102

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
อภิปรายผล	108
ข้อเสนอแนะ	127
บรรณานุกรม	131
ภาคผนวก	136
ก แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย.....	137
ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	154
ค แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์	156
ง ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสัมภาษณ์.....	186
ประวัติผู้วิจัย	200

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 แสดงแหล่งน้ำที่สำคัญของตำบลนาดี	35
ตารางที่ 2.2 ข้อมูลพืชเศรษฐกิจตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ปี 2565.....	37
ตารางที่ 2.3 ข้อมูลกลุ่มวิสาหกิจชุมชนตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี.....	37
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	61
ตารางที่ 4.2 ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร	63
ตารางที่ 4.3 สภาพส่วนบุคคลของเกษตรกร	64
ตารางที่ 4.4 สภาพเศรษฐกิจของเกษตรกร	66
ตารางที่ 4.5 สภาพสังคมของเกษตรกร	67
ตารางที่ 4.6 ความคาดหวังและประโยชน์จากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร	68
ตารางที่ 4.7 การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	69
ตารางที่ 4.8 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	71
ตารางที่ 4.9 สรุปความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบล นาดี กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	75
ตารางที่ 4.10 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี	76
ตารางที่ 4.11 สรุปศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี	80
ตารางที่ 4.12 รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.13	สรุปรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน	84
ตารางที่ 4.14	แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	85
ตารางที่ 4.15	สรุปแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	88
ตารางที่ 4.16	กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	88
ตารางที่ 4.17	สรุปกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	92
ตารางที่ 4.18	วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	93
ตารางที่ 4.19	สรุปวิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี	96
ตารางที่ 4.20	วิธีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการเผยแพร่ ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ กลุ่มเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน.....	96
ตารางที่ 4.21	วิธีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการเผยแพร่ ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี.....	97
ตารางที่ 4.22	การได้รับการสนับสนุนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	97
ตารางที่ 4.23	สรุปการได้รับการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี.....	101
ตารางที่ 5.1	สรุปข้อค้นพบที่สำคัญและประเด็นการอภิปรายผล	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางภาคผนวกที่ 1	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินแบบสัมภาษณ์กลุ่มที่ 1	161
ตารางภาคผนวกที่ 2	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินแบบสัมภาษณ์กลุ่มที่ 2	175
ตารางภาคผนวกที่ 3	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1	187
ตารางภาคผนวกที่ 4	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1	187
ตารางภาคผนวกที่ 5	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1	189
ตารางภาคผนวกที่ 6	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 5.1 แนวทางการส่งเสริมและ พัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี กลุ่มที่ 1	190
ตารางภาคผนวกที่ 7	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 5.2 การส่งเสริมและการสนับสนุน จัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1	191
ตารางภาคผนวกที่ 8	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 2	193
ตารางภาคผนวกที่ 9	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 2	195

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางภาคผนวกที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 4.1 แนวทางการส่งเสริม และพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี กลุ่มที่ 2	196
ตารางภาคผนวกที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 4.2 การส่งเสริมและการสนับสนุน จัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 2	198

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา 4

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงอาณาเขตติดต่อตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี..... 32

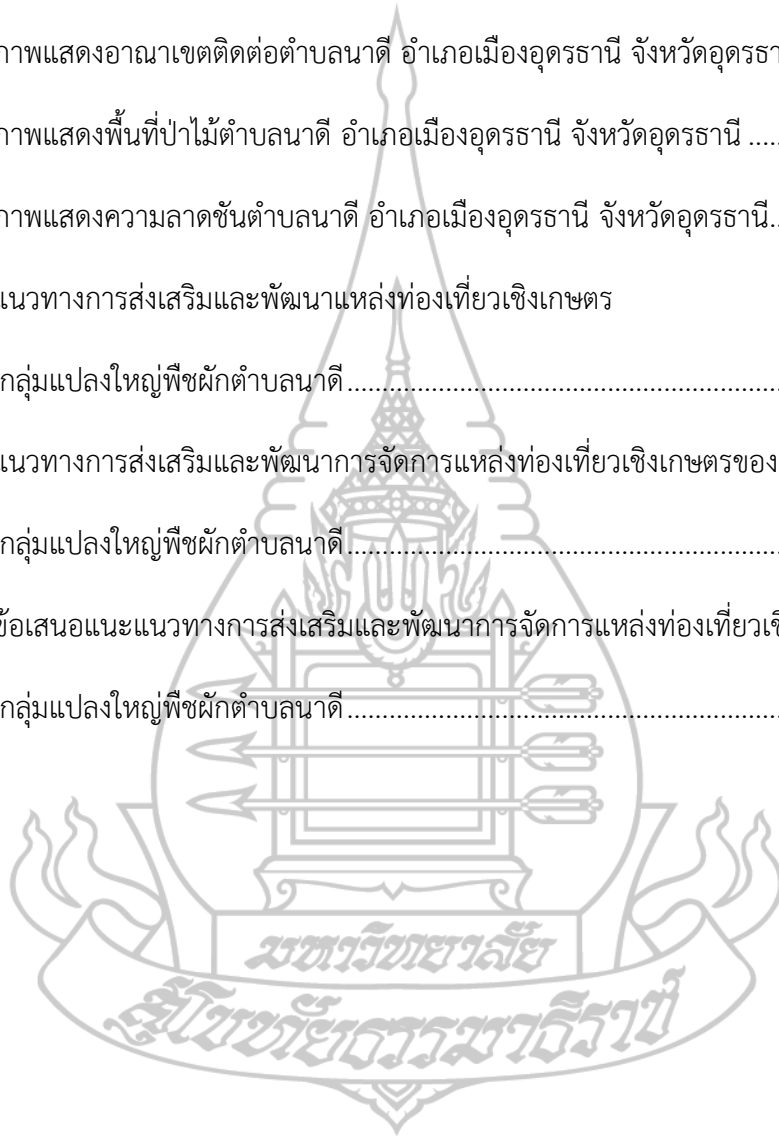
ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงพื้นที่ป่าไม้ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี 33

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงความลาดชันตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี..... 33

ภาพที่ 5.1 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี..... 108

ภาพที่ 5.2 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ
 กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี..... 127

ภาพที่ 5.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ
 กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี..... 130

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากแผนปฏิบัติการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบนโยบายในการพัฒนาภาคเกษตร เน้นการสร้างรายได้ภาคเกษตรโดยใช้หลักการตลาดนำนวัตกรรมเสริมเพิ่มรายได้การขยายโอกาสและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่เกษตรกรด้วย 9 นโยบายสำคัญ ได้แก่ 1) การจัดที่ดินทำกินให้เกษตรกร 2) การจัดทำข้อมูลเกษตรกร แปลงเกษตรกรในระบบดิจิทัล และการประกันภัยพืชผล 3) การส่งเสริมฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน 4) การบริหารจัดการน้ำ 5) การผลักดันสินค้าเกษตรมูลค่าสูง 6) การส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง 7) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 8) การเปลี่ยนแปลงสถานะสิ่งแวดล้อม และ 9) การทำงานและการวิจัยภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2567) ซึ่งประเด็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นหนึ่งในแก่นของนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยมีตัวชี้วัดและเป้าหมาย คือ รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 12 ต่อปี และมีแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร ยกระดับฟาร์มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว มีองค์ความรู้ สัญลักษณ์และความเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละแห่ง เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นด้านการเกษตรและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสินค้าเกษตรระหว่างชุมชนให้เป็นเรื่องราว (Story) ของชุมชน เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมถึงสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ พัฒนาระบบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตรทั้ง 77 จังหวัด โดยเน้นการใช้แอปพลิเคชัน หรือ Social Media เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ นำไปสู่การสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรในชุมชน (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2567)

จากข้อมูลการรายงานสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมชม และรายได้จากผู้เยี่ยมชมของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าภาพรวมการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 โดยจังหวัดอุดรธานี มีอัตราการเข้าพักจาก ปี2564 ถึง ปี2565 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ +33.33 จำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งหมด (รวมนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติ) จาก ปี2564 ถึง ปี 2565 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น

ร้อยละ +232.69 และรายได้จากผู้เยี่ยมชม (รวมนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติ) จากปี 2564 ถึง ปี 2565 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ +185.90 (ข้อมูลอ้างอิงจาก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565)

จังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีชื่อเสียงในด้านแหล่งท่องเที่ยวและเป็นที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา อีกทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดจากการพัฒนาขึ้นมาใหม่ มีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางบกและทางอากาศ ตำบลนาดีห่างจากตัวเมืองและสนามบินนานาชาติอุดรธานีประมาณ 15 กิโลเมตร แต่ยังมีการทำเกษตรกรรมโดยเกษตรกรส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบกิจการการทำนา และปลูกผักปลอดภัยในตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี รวมถึงในตำบลนาดีมีสภาพแวดล้อมที่สวยงามและมีแหล่งน้ำที่สำคัญ อ่างเก็บน้ำกุดลิงง้อ ห้วยหนอง คลอง บึงต่างๆ สลับกับพื้นที่ราบสูงและการทำเกษตรกรรมที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม และมีกลุ่มสถาบันเกษตรกร กลุ่มอาชีพ การเกษตร ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานราชการหลากหลายแห่ง ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ซึ่งภายในตำบลนาดีมีกลุ่มที่เข้มแข็ง คือ กลุ่มปลูกผักปลอดภัย แปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี ทำให้คนในชุมชนตำบลนาดีได้เริ่มดำเนินการจัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่บ้านกุดลิงง้อ ตำบลนาดี ในปี 2562 และดำเนินการเรื่อยมาจนกระทั่งเกิดการระบาดครั้งใหญ่ของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ในช่วงต้นปี 2563 ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงจึงทำให้คนในชุมชนล้มเลิกกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ไป

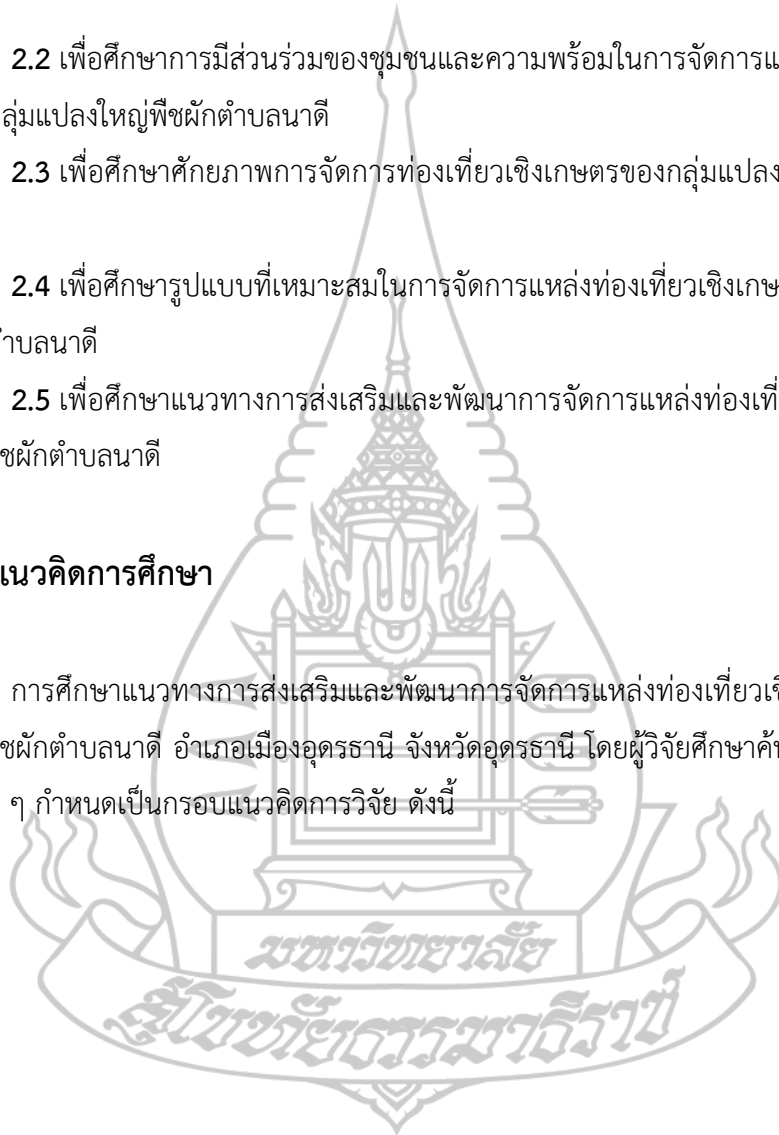
จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น รวมถึงยังมีคนในชุมชนบางส่วนสนใจที่จะดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงควรมีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดยเก็บข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ในประเด็นเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี และแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการและการดำเนินงานในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เกิดความเข้มแข็ง และแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการของคนในชุมชน เพิ่มมูลค่าทรัพยากรในท้องถิ่นและสามารถสร้างรายได้และสามารถพึ่งพาตนเองในระยะยาวได้อย่างเข้มแข็งและมั่นคง

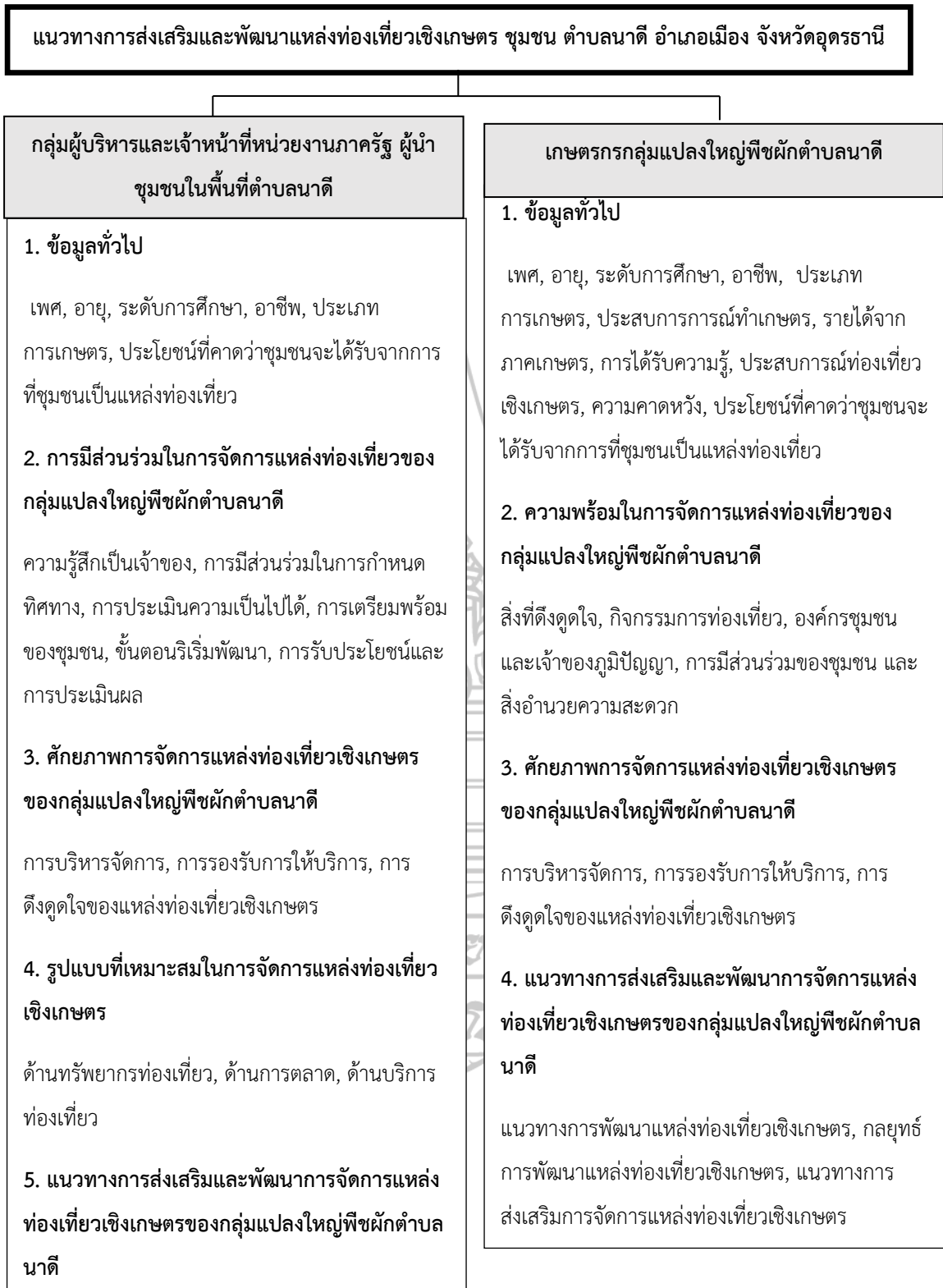
2. วัตถุประสงค์การศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกร
- 2.2 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
- 2.3 เพื่อศึกษาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
- 2.4 เพื่อศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
- 2.5 เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดยผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ กำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยเรื่อง ศักยภาพภาพชุมชนเพื่อจัดหาแนวทางส่งเสริมและพัฒนาร่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัด อุดรธานี ประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี และ กลุ่มปลูกผักปลอดภัยแปลงใหญ่พืชผัก และพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเนื้อหา ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกร การมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาร่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

4.3 ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาดำเนินการวิจัย 10 เดือน โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ ตุลาคม 2566 ถึง พฤษภาคม 2567 โดยเก็บข้อมูลในระหว่าง มิถุนายน 2567 ถึง กรกฎาคม 2567

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่ส่งเสริมทางการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของกลุ่มปลูกผักปลอดภัย แปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี โดยให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมกับกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ ด้านการเกษตรและ วิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ภายในตำบลนาดีมาใช้ประโยชน์เพื่อสร้างรายได้แก่ครอบครัวและชุมชนเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

5.2 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่เสริมสร้างความรู้ด้านการเกษตรควบคู่กับการพักผ่อนและความบันเทิง นักท่องเที่ยวสามารถร่วมสัมผัสวิถีชีวิตเกษตร ประเพณีและวัฒนธรรมของ ชุมชนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการเกษตรที่หลากหลาย เพื่อ

สร้างทักษะ แลกเปลี่ยนความรู้ด้าน การเกษตรและได้รับความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งสามารถ
 ชื้อหาผลิตผลทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนกลับสู่ภูมิภาค โดยในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย
 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มปลูกผักปลอดภัย แปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พื้นที่ทางการเกษตร ภูมิ
 ทัศน์ ที่พัก ร้านอาหาร จุดอำนวยความสะดวกต่างๆภายในตำบลนาดี

5.3 ศักยภาพของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง ชีตความสามารถ หรือ
 ความพร้อมที่จะกระทำให้เป็นผลสำเร็จของชุมชนในด้านการจัดการ แหล่งท่องเที่ยว โดยในการวิจัย
 ครั้งนี้ ประกอบด้วยการศึกษาศักยภาพในทั้งหมด 4 ด้าน

1) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจาก
 ความสามารถในการดำเนินงาน วางแผน ควบคุม ดูแล และจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถ
 ดำเนินการได้อย่างยั่งยืน

2) ศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจากความพร้อม
 ในการจัดหาบริการพื้นฐานให้นักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว อีก
 ทั้งเป็นองค์ประกอบที่ช่วยเสริมให้แหล่งท่องเที่ยว มีความสำคัญ และสร้างความประทับใจให้แก่
 นักท่องเที่ยว

3) ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจาก
 ความสามารถในการสร้างคุณค่าให้กับตัวสินค้าที่ให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยว

4) ศักยภาพการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจาก
 ความสามารถในการสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว

5.4 ข้อมูลทั่วไป หมายถึง ข้อมูลสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ สภาพทั่วไปส่วนบุคคล
 ของประชากรที่จะเก็บข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประเภท
 การเกษตร การได้รับความรู้ ประสบการณ์การทำเกษตร รายได้จากภาคเกษตร ความคาดหวัง
 ประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประโยชน์ที่คาดว่าชุมชนจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นแหล่ง
 ท่องเที่ยว

5.5 การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของ
 สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และ ชุมชนมี
 บทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน

5.6 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การจัดการ
 เกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว องค์ประกอบที่ทำให้การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย
 ทรัพยากร การเกษตร การตลาด และด้านการบริการท่องเที่ยว

5.7 ความต้องการการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความต้องการด้านวิธีการส่งเสริม ด้านเนื้อหาในการส่งเสริม ด้านการสนับสนุนจากการเข้าร่วมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

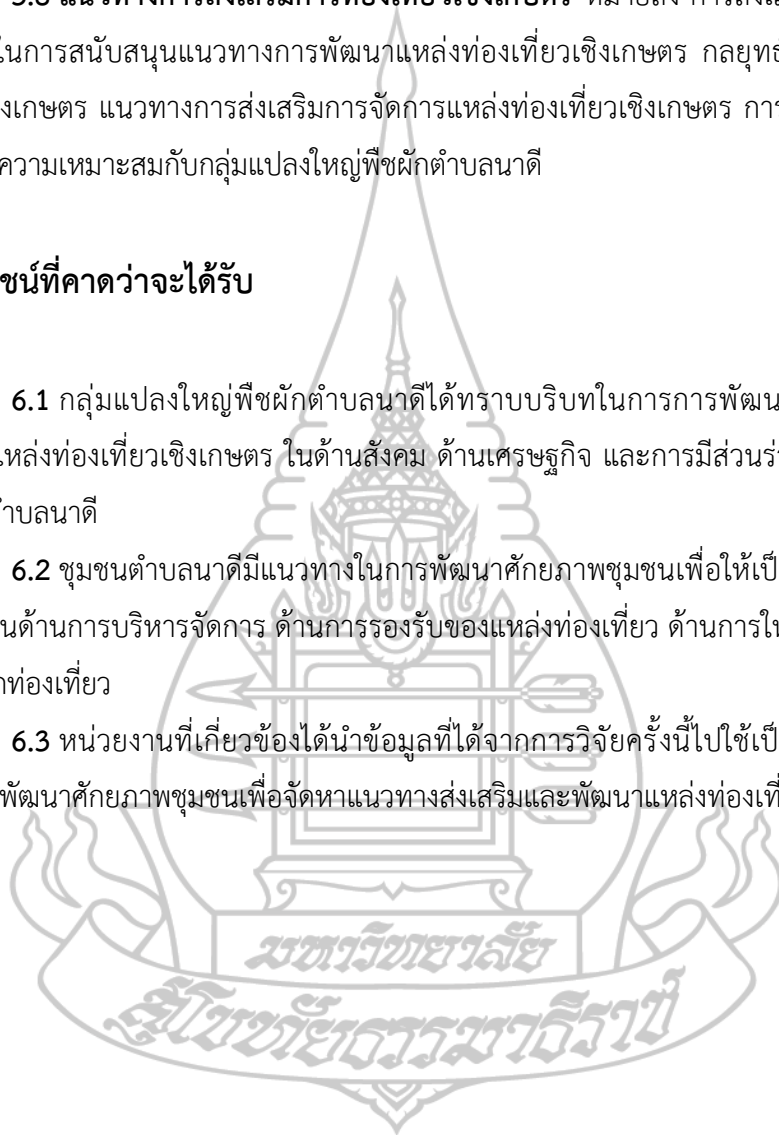
5.8 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในการสนับสนุนแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แนวทางการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การใช้สื่อและวิธีการส่งเสริมให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีได้ทราบบริบทในการการพัฒนาศักยภาพชุมชน เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และการมีส่วนร่วมของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

6.2 ชุมชนตำบลนาดีมีแนวทางในการพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในด้านการบริหารจัดการ ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการให้บริการ และด้านการดึงดูดนักท่องเที่ยว

6.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อจัดหาแนวทางส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยจากเอกสารวิชาการ ตำรา วารสารและผลงานวิจัยต่างๆ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว
2. แนวคิดเกี่ยวกับท่องเที่ยวเชิงเกษตร
3. รูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
4. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
5. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
6. บริบทพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

นักวิชาการและนักบริหารงานพัฒนาได้ให้ความหมายไว้หลายประการ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ ความหมายของการมีส่วนร่วมในชุมชน องค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ความสำคัญและประโยชน์การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดแหล่งท่องเที่ยว

ได้มีผู้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไว้ไว้หลากหลายและมีลักษณะ ดังนี้

วิระพล ทองมา และประเจต อำนาจ (2547) กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน (community base sustainable tourism) คือการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาท เป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน

ประมาณ เทพสงเคราะห์ (2553) การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community – Based Tourism) คือ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม เพื่อกำหนดทิศทาง มีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจะมีความแตกต่างจากการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นตรงเน้นที่ชุมชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเท่ากับว่าเป็นความพยายามหนึ่งของการ สร้างทางเลือกในการพัฒนาที่ให้ผู้ชมชนเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว

ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ (2560) กล่าวว่า ชุมชนและนักท่องเที่ยวมีส่วนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การประสานความร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชน การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ อย่างมีจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว

พิมพ์ระวี โรจน์รุ่งสัจด์ (2553) กล่าวว่า ความหมายกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนานั้น ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน โดยมีนักพัฒนาหรือนักวิชาการจากภายนอกเป็นผู้ส่งเสริม และสนับสนุนในด้านต่างๆ เช่น ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี เป็นต้น การมีส่วนร่วมตามขั้นตอนในการพัฒนา ซึ่งเป็นวัดเชิงคุณภาพออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้น 1 การมีส่วนร่วมในขั้นการริเริ่มการพัฒนาโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาร่วมตัดสินใจกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ขั้น 2 ขั้นการวางแผนพัฒนาประชาชนร่วมกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ของโครงการวิธีการ และแนวทางการดำเนินงาน ขั้น3 การดำเนินพัฒนาการสนับสนุนทรัพยากรวัสดุอุปกรณ์และแรงงาน ร่วมบริหารงาน ขั้น 4 รับผลประโยชน์จากการพัฒนา เกิดจากพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ ขั้น 5 การประเมินผลการพัฒนา ร่วมประเมินว่าการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

1.2 องค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเรื่องของการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชนท้องถิ่น และผู้มาเยือน ในการที่จะดูแลรักษาทรัพยากรด้านต่าง ๆ ของชุมชนที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน อันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชน เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน (สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน, 2557)

กระบวนการเรียนรู้ของ CBT : มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1.2.1 ศักยภาพของคน การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องเริ่มที่คนในชุมชนที่จะต้องรู้จักรากเหง้าของตนเองให้ดีเสียก่อน เพื่อความพร้อมในการบอกเล่าข้อมูลและคนในชุมชนต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ มีความสามัคคี ทำงานร่วมกันได้

1.2.2 ศักยภาพของพื้นที่ หมายรวมถึง ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบสานต่อกันมา คนในชุมชนต้องรู้จัก ต้องรักและหวงแหนเห็นคุณค่า

ของทรัพยากรในชุมชนของตน สามารถที่จะนำมาจัดการได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน ทั้งนี้แล้วชุมชนต้องมีความพร้อมในการเรียนรู้ ตลอดจนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องแนวคิดพื้นฐานทางด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน และการจัดการในพื้นที่ได้ด้วย

1.2.3 ระบบการจัดการ ซึ่งการจัดการเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและค่อนข้างที่ยากในการจัดการให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความยั่งยืน สมดุลในกลุ่มคนหมู่มาก ดังนั้นชุมชนที่จะสามารถบริหารจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ต้องเป็นชุมชนที่มีผู้นำที่เป็นที่ยอมรับ มีความคิด มีวิสัยทัศน์ ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทั้งยังต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการพูดคุยกำหนดแนวทางในการเตรียมความพร้อมชุมชนรู้ว่าพื้นที่ของตนจะมีรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้อย่างไร ควรมีกิจกรรมอะไรบ้าง และจะมีการกระจาย จัดสรรรายได้อย่างไร ทั้งหลายทั้งปวงที่กล่าวมานั้น สิ่งสำคัญที่สุดของชุมชนก็คือการมีส่วนร่วม อันหมายรวมถึง ส่วนร่วมในทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อส่วนรวม

1.2.4 การมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน มีความสำคัญในการบริหาร และจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งการสื่อสารพูดคุย เป็นการสื่อความคิดเห็น การแก้ปัญหา รวมถึงการหาทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จากการระดมความคิดจากประสบการณ์ของนักวิจัยท้องถิ่น หลายท่านพบว่าชุมชนจัดให้มีเวทีพูดคุย ร่วมกันคิดวางแผนดำเนินการ ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำงานร่วมกัน สร้างกฎระเบียบของชุมชนทางด้านต่าง ๆ เพื่อให้คนในชุมชน รวมถึงผู้มาเยือนปฏิบัติตาม

1.3 ความสำคัญและประโยชน์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดแหล่งท่องเที่ยว

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องเริ่มต้นที่สมาชิกในชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยว หากไม่ได้รับความร่วมมือแล้วก็ไม่สามารถเกิดการท่องเที่ยวในชุมชนได้เลย หรือหากเกิดขึ้นจะเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ยั่งยืน เพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน ดังนั้นเพื่อให้สมาชิกทุกคนในชุมชนร่วมมือด้วยดีต้องเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการท่องเที่ยวในชุมชน อ่างด้วยสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน, 2560 (สำนักงานจังหวัดกระบี่, 2560) กล่าวไว้ ดังนี้

1.3.1 เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพราะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชน

1.3.2 การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เชื่อมกับกิจกรรมพัฒนาชุมชนอื่นๆ ที่ต้องอาศัยการเรียนรู้

1.3.3 คุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลทางอ้อมของการท่องเที่ยว เช่น เกิดรายได้เสริมจากการทำการท่องเที่ยวในชุมชน โครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกต่อนักท่องเที่ยวเกิดขึ้น ถนน ห้องน้ำสาธารณะ ระบบไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น

1.3.4 การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือของการเผยแพร่ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และวิถีชีวิตของผู้คนในชุมชนต่อสาธารณะ สร้างการตระหนักรู้ในชาติพันธุ์ของตนเองให้กับเยาวชน และวัยรุ่นให้เห็นคุณค่าของการฟื้นฟู รักษา สืบทอด และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นของตนให้คงอยู่ และสืบทอดไปรุ่นต่อรุ่น

1.3.5 การท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การรวมตัวกันของสมาชิกในชุมชน หรือกลุ่มต่างๆ ในชุมชนมีกิจกรรมที่ทำร่วมกัน รวมถึงเจ้าของภูมิปัญญา หรือ ความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชน ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน เพื่อนำความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีอยู่ในตนเองออกมาถ่ายทอดให้ลูกหลานที่มีความสนใจ และนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

กล่าวโดยสรุปคือ การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบที่เน้นชุมชนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม เพื่อกำหนดการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยมีองค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน 4 องค์ประกอบ ดังนี้ (1) ศักยภาพของคน (2) ศักยภาพของพื้นที่ (3) ระบบการจัดการ (4) การมีส่วนร่วม องค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความสำคัญและประโยชน์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ (1) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ (2) การท่องเที่ยวโดยชุมชน (3) คุณภาพชีวิตของคนในชุมชน (4) เครื่องมือของการเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และ (5) นำไปสู่การรวมตัวกันของสมาชิกในชุมชน

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน องค์ประกอบท่องเที่ยวโดยชุมชน ความสำคัญและประโยชน์การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ดังกล่าว มาประยุกต์ใช้ในการสร้างเครื่องมือ การกำหนดแนวทางส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

2. แนวคิดเกี่ยวกับท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่ยิ่งใหญ่เนื่องจากสามารถสร้างรายได้มหาศาลให้กับประเทศจากนักท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของการท่องเที่ยวในประเทศไทย นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ให้

ความหมายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ความหมายท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กรมการท่องเที่ยว (2562) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมโดยอาจให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีและเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์เพื่อสร้างรายได้แก่ครอบครัวและชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและภูมิปัญญาท้องถิ่น จะเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ควบคู่กับการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนตลอดไป

กรมส่งเสริมการเกษตร (2545) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มาเรียนรู้วิถีชีวิตประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ในเรื่องการเกษตร รวมถึงได้ชมทัศนียภาพที่สวยงามของชุมชน ทั้งนี้ เกษตรกรและชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตัวเอง และมีทักษะในการบริหารจัดการทรัพยากรในชุมชนให้มีความยั่งยืน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรและชุมชน

อติเทพ เลขยัน (2552) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร(Agro-tourism) เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้ทั้งความเพลิดเพลินและความรู้ นำกลับไปประยุกต์หรือประกอบอาชีพได้เหนืออื่นใดนี้คือการได้หวนกลับไปค้นหา เรียนรู้ เข้าใจ ภาคภูมิใจกับอาชีพเกษตรกรรมไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่าง ๆ สถานที่ราชการตลอดจนสถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตการเกษตรที่ทันสมัย ฯลฯ เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในกิจกรรมทางการเกษตรในลักษณะต่างๆ ได้ความรู้ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่นั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2559) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีและเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน และตัวเกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะเป็นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม

ปิติกัทร วรรมโพธิ์ (2559) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งพื้นที่เกษตรที่มุ่งเน้นกิจกรรมการเกษตรเป็นหลักมีการจัดบริการต่าง ๆ ไว้รองรับ นักท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ประสบการณ์ได้พักผ่อนหย่อนใจอีกทั้งสร้างรายได้สร้างอาชีพให้กับเกษตรกรและชุมชนรวมทั้งอนุรักษ์พื้นที่และทรัพยากรในท้องถิ่นให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ไชยมนู กุนอก (2560) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการเกษตรเป็นทรัพยากรดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีกิจกรรมการเกษตร เพื่อเรียนรู้หรือพักผ่อน ศึกษาแหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตชนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของชาวชนบท หาคำความรู้และประสบการณ์ในเรื่องเกษตรกรรมสัมผัสวัฒนธรรมการเกษตรได้จากการใช้ชีวิตจริงจากเจ้าของพื้นที่จากผู้มีประสบการณ์ตรง (Firsthand experience) โดยชุมชนเป็นพลังขับเคลื่อนกระบวนการผลิต และเครือข่ายที่เข้ามาช่วยในการจำหน่ายสินค้า การบริการทางการเกษตรอย่างเป็นระบบ ช่วยสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในชุมชนและนักท่องเที่ยวมีความเพลิดเพลิน ได้ชื่นชมธรรมชาติในชนบท ภายใต้ความร่วมมือในการรักษาสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ดังนั้นสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งอาจเป็นแหล่งพืชไร่ พืชสวน ไม้ดอก พืชผัก พืชสมุนไพร เพื่อศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ในการทำเกษตรกรรมและวิถีชีวิตปฏิบัติของเกษตรกร บนพื้นฐานการมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของพื้นที่เกษตรกรรม นอกจากนี้ยังเป็นการกระจายรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ท่องเที่ยวแห่งนั้นอีกด้วย

2.2 ประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กรมการท่องเที่ยว (2562, น.2) ได้จัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ ดังนี้

2.2.1 แบ่งตามลักษณะกิจกรรมการเกษตรหลัก สามารถแบ่งได้ 5 ประเภท คือ การเพาะปลูกการเลี้ยงสัตว์การประมง การเกษตรและป่าไม้และการเกษตรแบบผสมผสาน

2.2.2 แบ่งตามลักษณะเจ้าของกิจการ และการบริหารจัดการ สามารถแบ่งได้เป็น 7 ประเภท คือโครงการตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์ บริหารจัดการโดยภาครัฐ (หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน บริษัทเอกชน วิสาหกิจชุมชนและบุคคลทั่วไป

2.2.3 แบ่งตามขนาดของแหล่งท่องเที่ยว กำหนดตามขนาดพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว แบ่งได้ 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยว ขนาดใหญ่ (51 ไร่ขึ้นไป) ขนาดกลาง (21-50 ไร่) และ ขนาดเล็ก (ไม่เกิน 20 ไร่)

2.3 แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน, กรมส่งเสริมการเกษตร (2562) การเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสิ่งสำคัญที่ใช้พิจารณาคือต้นทุนและความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรซึ่งต้นทุนนั้นได้แก่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ทรัพยากรการเกษตร ประเภทเกษตรกรรม (สวน ไร่ นา) การคมนาคมสิ่งอำนวยความสะดวก ความสวยงาม ความสุนทรีย์ภาพ ความแปลกใหม่ ความดึงดูด ความเข้าใจให้เกิดความสนุกสนาน นอกจากนี้กลุ่มชนเป้าหมายก็มีความสำคัญ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพมีภูมิความรู้ที่ดีเป็นกลุ่มชุมชนร่วมมือร่วมใจกันจริงๆ มีความเชื่อมโยงกันเป็นชุมชนเครือข่าย และกลุ่มชุมชนที่มีความต้องการที่อยากพัฒนาอย่างแท้จริง ในการพิจารณาด้านทุนและความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรคำนึงถึงปัจจัย 3 ส่วน ดังนี้

2.3.1 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมา มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันออกไป ดึงดูดใจให้ผู้เข้าเยี่ยมชม

- ปัจจัยการเกษตรที่พัฒนาได้ เช่น ระบบการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การประมง การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ความงดงามของสภาพภูมิประเทศ ลักษณะตามธรรมชาติของ ไร่ นา สวน
- วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตรที่น่าสนใจ
- อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก

2.3.2 การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สิ่งที่ต้องจัดไว้รองรับนักท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการและให้บริการ อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

- ด้านคมนาคม เดินทางสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน
- สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีบริการห้องน้ำ มีที่นั่งพักผ่อน มีที่จอดรถเพียงพอ
- สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร รถรับส่งในแหล่งท่องเที่ยว ร้านจำหน่ายสินค้า

- กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม
- ผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้ เช่น ผู้รู้ ปราชญ์ท้องถิ่น มัคคุเทศก์

2.3.3 การตลาด เป็นการดึงให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวสามารถทำได้ดังนี้

- คำนึงถึงความต้องการของนักท่องเที่ยว
- ราคามีความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยว

- การประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก คือ ตลาดดิจิทัล
- การสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับคือ แผ่นพับ โบ
ชัวร์ การออกงานแสดงสินค้า
- การจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขาย ร่วมกับนักท่องเที่ยวอื่นที่
มีชื่อเสียง

2.4 กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน, กรมส่งเสริมการเกษตร (2562) กลยุทธ์การ
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีทั้งหมด 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชนชุมชน/ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร เพิ่ม
ทักษะการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว
- พัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว
- ปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว
- พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม
- สร้าง story ในเชิงท่องเที่ยว
- พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรท้องถิ่น
- เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)
- ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว
- บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- สร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story)
- ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ ดาราและเน็ตไอดอล
- พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน
- ร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ

2.5 การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน, กรมส่งเสริมการเกษตร(2562) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป้าหมายของการท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวพึงพอใจ ประทับใจ และปลอดภัย

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกิดจากการรวมตัวกันของชุมชนตั้งเป็นคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน เพื่อบริหารจัดการดูแลพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวการจัดสรรรายได้ผลประโยชน์และอื่นๆที่ชุมชนได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือระเบียบตามความเหมาะสมของตนเอง เพื่อให้เกิดธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน ดังนั้นจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดีจากบุคคล 3 กลุ่มดังนี้

2.5.1 เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวหรือกลุ่มเกษตรกร

- พร้อมให้บริการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่สามารถรองรับได้ตั้งแต่กลุ่มเล็ก 10 คน กลุ่มใหญ่ 100 คน
- กำหนดพื้นที่เข้าชมเพื่อความสะดวกและป้องกันความเสียหาย เช่น ทำเส้นทางเดินชมสวนเป็นแบบวงกลม
- การให้ความรู้นักท่องเที่ยวโดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวปราชญ์ชาวบ้าน มัคคุเทศก์เป็นผู้นำชม
- เพิ่มความรู้ทำป้ายบอก ชื่อพันธุ์พืชทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษหรือทำ QR code เพื่อให้ผู้สนใจอ่านเพิ่มเติม
- การจัดพื้นที่และระบบจราจรเพื่อความสะดวกในการออกรถและจอดรถ
- มีถังขยะระบบการกำจัดขยะเพื่อช่วยกันรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมในสวนของเกษตรกร
- มีการสาธิตให้ลงมือปฏิบัติ เช่น การเก็บผลผลิต การแปรรูป การจักรสาน การปลูกพืช การเพาะชำ การทำปุ๋ยหมัก เป็นต้น
- นักท่องเที่ยวควรจูงง่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์เพื่อความสะดวกในการบริการ และจ่ายค่ามัดจำล่วงหน้าเนื่องจากป้องกันความเสียหายจากการจองแล้วยกเลิกยกเลิกระงับ
- จัดให้มีจุดชิมและจำหน่ายสินค้าโดยจัดใส่ถาดหรือจานไว้เพื่อให้ชิมก่อนตัดสินใจซื้อผลผลิตจากไร่ ส่วนร้านขายของที่ระลึกควรติดป้ายราคาที่ชัดเจนและบรรจุภัณฑ์มีความน่าสนใจดึงดูดนักท่องเที่ยว
- มีสุขภาพสะอาดบริการแยกเป็นสุขาชาย-หญิง ควรจัดสุขาให้กับคนพิการด้วยอาจคิดค่าบริการสุขารวมกับค่าสินค้า หรือ ค่าบริการสุขาอย่างเดียวเพื่อนำส่วนต่างมาทำความสะอาดห้องน้ำ

- การบริการอาหารเครื่องดื่มหรือที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวหากมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจะต้องแจ้งค่าบริการให้ชัดเจน

2.5.2 ผู้จัดการรายการนำเที่ยว/มัคคุเทศก์

- สำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความพร้อมและประสานงานจองการเข้าชม

- ควรยืนยันจำนวนนักท่องเที่ยวให้เจ้าของแหล่งทราบล่วงหน้าก่อนเดินทางเพื่อเตรียมการต้อนรับและบริการในการท่องเที่ยว

- ผู้นำควรมีความรู้ด้านการทำเกษตรเพื่อถ่ายทอดให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบว่าสิ่งใดควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติเสนอจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้นักท่องเที่ยวทราบเพื่อเน้นการเข้าชมสวนรู้จักสังเกตสิ่งต่างๆ เพื่อเป็นความรู้และสร้างความเพลิดเพลินในการท่องเที่ยวซึ่งบุคลิกภาพที่มัคคุเทศก์หรือพราเชนธ์ถิ่นควรมีดังนี้

- หน้าตาสดชื่นยิ้มแย้มแจ่มใสมีอารมณ์ขัน

- แต่งกายสะอาดถูกกาลเทศะ

- กระตือรือร้นจริงใจในการให้บริการ

- มีความอ่อนน้อมถ่อมตนให้แก่ผู้อื่น

- ช่างสังเกตสนใจสิ่งรอบตัวรอบรู้และมีความจำที่ดี

- มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพอารมณ์มั่นคง

- หลังจากนำเที่ยวชมแล้วควรหาเวลาให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสัก 15-20 นาที ระหว่างเดินทางกลับหรือเป็นการประเมินผลการชมเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงในการบริการครั้งต่อไป

2.5.3 นักท่องเที่ยว

- มีความสนใจเรียนรู้ด้านการเกษตร

- อยากสัมผัสความสวยงามวิถีชีวิตวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

- ถ่ายรูปเก็บไว้เป็นความทรงจำ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึงการท่องเที่ยวที่เน้นศึกษาวถีเกษตรกรรม นอกจากนี้อาจได้รับประสบการณ์สัมผัสวัฒนธรรม การดำรงชีวิต และภูมิทัศน์ที่สวยงามซึ่งประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรถูกแบ่งตามความเหมาะสมของ กิจกรรมทางการเกษตร เจ้ากิจการหรือการบริหารจัดการท่องเที่ยว พื้นที่ทำการเกษตร แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวควรคำนึงถึงปัจจัย 3 ประการ ดังนี้ (1)ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (2)การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (3)การตลาด

กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามที่กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร ได้กำหนดไว้ 3 กลยุทธ์ ดังนี้ (1)เสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (2)สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (3)ส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ เพื่อให้เกิดธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน จากบุคคล 3 กลุ่ม ดังนี้ (1)เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวหรือกลุ่มเกษตรกร (2)ผู้จัดรายการนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ (3)นักท่องเที่ยว

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังกล่าว มาประยุกต์ใช้การกำหนดแนวทางส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

3. รูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำจำกัดความรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ ความหมายและแนวคิดรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีสาระสำคัญดังนี้

3.1 ความหมายรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2547) กล่าวถึง รูปแบบท่องเที่ยวตามลักษณะชนิดพืชที่ผลิต คือ การทำนาโดยมีการทำนาปลูกข้าวหลายอย่าง เช่น การทำนาปี การทำนาปรัง การทำนาหว่านน้ำตม การทำนาขั้นบันได นอกจากนั้นยังมีผลิตภัณฑ์ข้าวที่ให้ความรู้เรื่องข้าวสายพันธุ์ต่างๆให้มีความหลากหลาย การทำสวนครัวสวนผักเป็นการปลูกพืชผักสวนครัวทุกประเภท รวมถึงการทำไร่ผัก ไร่ข้าว ฟาง ไร่สับปะรด ไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลัง เป็นต้น การทำสวนไม้ตัดดอกเป็นการทำสวนดอกไม้เพื่อตัดดอกไม้ใช้ในพิธีทางศาสนาและชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นยังสามารถนำไปขายให้กับผู้ที่ต้องการได้ด้วยสวนไม้ตัดดอก ได้แก่ กุหลาบพาร์ม กล้วยไม้สวนไม้ประดับนานาชาติ ไม้กระถางทุกประเภท รวมถึงไรทานตะวัน เป็นต้น การทำสวน ผลไม้เป็นการทำสวนผลไม้ทุกประเภทรวมถึงการทำสวนยางพารา สวนไผ่ สวนปาล์มน้ำมัน เป็นต้น การทำสวนสมุนไพรเป็นการปลูกพืชสมุนไพรนานาชาติ เพื่อขายเป็นอาหารเสริมและใช้เป็นเครื่องดื่มเครื่องสำอางและใช้เป็นยารักษาโรคในวงการแพทย์แผนไทย การทำฟาร์มปศุสัตว์เป็นการเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจนานาชาติ เช่น การเลี้ยงไหม การทำฟาร์มผึ้ง การทำฟาร์มปลาทั้ง ปลาสวยงาม ปลาน้ำจืด ปลาน้ำกร่อย การทำฟาร์มมุก การเลี้ยงหอยแมลงภู่ หอยแครง หอยนางรม วัตถุดิบต่างๆเหล่านี้นำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

เพื่อส่งเสริมการขายผลิตผลทางการเกษตรเมื่อถึงฤดูพืชผล เหล่านั้นออกซุก เช่น มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ งานเทศกาลลีนจี งานเทศกาลลำไย งานเทศกาลกินปลา เป็นต้น

สุรีย เชมทอง (2564) กล่าวว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ดังนี้ 1)แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบบจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรที่แหล่งท่องเที่ยวโดยตรง เช่น การเก็บผลไม้ที่สวนผลไม้ เป็นต้น 2)แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบบให้ความรู้ เช่น ทัศนศึกษาของนักเรียน และกลุ่มเกษตรกรที่ต้องการศึกษาหาความรู้ด้านการเกษตร 3)แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบบให้ความบันเทิง เช่น ไร่ข้าวโพด ฟาร์มแกะ ฟาร์มเลี้ยงม้า บ่อตกปลา ที่ล่าสัตว์ เป็นต้น 4)แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบบมีที่พัก ซึ่งจะมีการจัดที่พัก พร้อมอาหารเช้าบริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางเที่ยวชม เช่น ที่พักพร้อมอาหารเช้า ค่ายพักแรม ปิคนิก การจัดงานวันเกิด เป็นต้น

3.2 แนวคิดรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3.2.1 แนวคิดรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มี 10 รูปแบบ (มหาวิทยาลัยเกริก, 2546) ดังนี้

1) **การทำนา** โดยเฉพาะใช้วัฒนธรรมดั้งเดิมในการไถดินและเก็บเกี่ยวเช่น การใช้กระบือหรือโคทำนา การเก็บเกี่ยวการนวดโดยใช้แรงงานคนและการประกอบอาชีพเสริม ได้แก่ การเพาะเห็ด ยกยอ ตกปลา เป็นต้น วัฒนธรรมการทำเกษตรแบบนี้เป็นวงจรชีวิตที่สามารถ พบเห็นได้ในบริเวณจังหวัดอยุธยาและอ่างทอง

2) **เกษตรผสมผสาน** ได้แก่ การปลูกพืชปลอดสารพิษรวมกับผลไม้และชุดบ่อเลี้ยงปลาหรือทำนาควบคู่กันไปสามารถทำผักสดขายผลไม้ ปิ้งปลาหรือกุ้งขายให้กับนักท่องเที่ยวได้

3) **สวนผลไม้** ซึ่งไม้ผลของไทยที่เป็นที่นิยมของต่างชาติ ได้แก่ มะม่วง ส้มโอ ชมพู่ พบปลูกกันมากบริเวณจังหวัดนครปฐม สวน เงาะ ทุเรียน มังคุด ลองกองพบปลูกกันมากบริเวณจังหวัดระยอง จันทบุรี ปราจีนบุรี สำหรับ ลำไย ลีนจี พบปลูกมากบริเวณจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลองกองก็ปลูกกันมาก จังหวัดนราธิวาส จึงสามารถจัดเทศกาลชิมผลไม้ของแต่ละจังหวัดได้

4) **ไม้ดอกไม้ประดับ** ได้แก่ กล้วยไม้ แผลงไม้ดอก แผลงกุหลาบ เป็นต้น

5) **เกษตรเชิงอนุรักษ์** ได้แก่ การประสมประสานกับวัฒนธรรมชาวไทยภูเขา ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในหลายจังหวัด เช่น สวนชาสวนเมี่ยงที่อำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่ และ อำเภอแม่จันจังหวัดเชียงราย เกษตรบนที่สูงในท้องที่จังหวัดเพชรบูรณ์ เชียงใหม่เชียงรายและจังหวัดแม่ฮ่องสอน

6) **การศึกษาและศูนย์วิจัยทดลองของหน่วยงานราชการต่างๆ** ได้แก่ ศูนย์ศึกษาห้วยฮ่องไคร้จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์พัฒนาเขาหินซ้อนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ศูนย์ศึกษาพัฒนา

พิกุลทอง ในจังหวัดนครราชสีมาศูนย์ศึกษาหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น การประมงกรมป่าไม้ กรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริมการเกษตร เป็นต้น

7) *โครงการหลวงและโครงการตามพระราชดำริ*

8) *ชุมชนเกษตรกร* ได้แก่ ชุมชนประมงชุมชนชาวสวนยางชุมชนชาวเขา สหกรณ์ นิคมต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจะรวมวิถีชีวิตและวัฒนธรรมพื้นบ้านเข้าด้วยกัน

9) *สวนเกษตรหรือฟาร์มเอกชน* ได้แก่ สวนสามพรานในจังหวัดนครปฐมไร่มีเงินในจังหวัดเพชรบูรณ์ ไร่บุญรอดในจังหวัดเชียงราย ฟาร์มแม่สาและฟาร์มผีเสื้อเมษาในจังหวัดเชียงใหม่ ฟาร์มจระเข้ในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น

10) *ตลาดการเกษตร* ได้แก่ ตลาดดำเนินสะดวกที่จังหวัดราชบุรี ตลาดไทสี่มุมเมืองที่จังหวัดปทุมธานีตลอดจน ตลาดไม้ผลในเทศกาลต่างๆ เป็นต้น

3.2.2 การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีเป้าหมาย ของการท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวพึงพอใจ ประทับใจ และปลอดภัยแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เกิดจากการรวมตัวกัน ของชุมชนตั้งเป็นคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน เพื่อบริหารจัดการ ดูแลพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การจัดสรรรายได้ผลประโยชน์ และอื่นๆที่ชุมชนได้กำหนดหลักเกณฑ์ หรือระเบียบตามความเหมาะสมของตนเอง เพื่อให้เกิดธุรกิจการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ดังนั้น จึงต้องมีการบริหารจัดการที่ดี กรมส่งเสริมการเกษตร (2562) ดังนี้

1) *พร้อมให้บริการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่สามารถรองรับได้ตั้งแต่กลุ่มเล็ก 10 คน ถึงกลุ่มใหญ่ 100 คน*

2) *กำหนดพื้นที่เข้าชม เพื่อความสะดวกและป้องกันความเสียหาย เช่น ทำเส้นทางเดินชมสวนเป็นแบบวงกลม*

3) *การให้ความรู้นักท่องเที่ยวโดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ประชาชน ชาวบ้าน ภาครัฐ เป็นผู้นำชม*

4) *เพิ่มความรู้อำนาจข้อมือที่ชี้ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการทำ QR code เพื่อให้ผู้อ่านสนใจเพิ่มขึ้น*

5) *การจัดพื้นที่จอดรถและระบบจราจร เพื่อสะดวกต่อการเข้า-ออกของรถ และการจอดรถ*

6) *มีถังขยะระบบการจัดการขยะ เพื่อช่วยรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม ของสวนเกษตร*

7) *มีจุดสาธิตให้ลงมือปฏิบัติ เช่น การเก็บผลผลิตการแปรรูป การจักรสาน การเพาะชำ การปลูกพืช การทำปุ๋ยหมัก ฯลฯ*

8) การจัดจุดชมและจำหน่ายสินค้า ให้ลูกค้าได้ชมก่อนตัดสินใจซื้อผลผลิตจากไร่ ส่วนร้านขายของที่ระลึกควรตัดป้ายราคาให้ชัดเจน ผลิตภัณฑ์ต้องมีความดึงดูดใจ

กล่าวโดยสรุป มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรหลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นกับ ลักษณะ พื้นที่ กิจกรรม ประเพณี วัฒนธรรม สังคมในชุมชน ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรซึ่งเน้นการทำเกษตร ปศุสัตว์เป็นหลัก และแนวคิดรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในแง่ของการทำเกษตรมี 10 รูปแบบ ดังนี้(1)การทำนา(2)เกษตรผสมผสาน(3)สวนผลไม้(4)ไม้ดอกไม้ประดับ(5)เกษตรเชิงอนุรักษ์(6)การศึกษาและศูนย์วิจัยทดลองของหน่วยงานราชการต่างๆ(7)โครงการหลวงและโครงการตามพระราชดำริ(8)ชุมชนเกษตรกร(9)สวนเกษตรหรือฟาร์มเอகชน และ(10)ตลาดการเกษตร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังกล่าว มาประยุกต์ใช้ในการสร้างเครื่องมือวิจัย และกำหนดแนวทางส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ตอบสนองกับชุมชนและนักท่องเที่ยว

4. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ ความหมายและองค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีสาระสำคัญดังนี้

4.1 ความหมายของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความสามารถที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการบริหารจัดการ การบริการและความปลอดภัย เพื่อการยกระดับคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (กรมการท่องเที่ยว, 2562:น.2)

1) ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจากความสามารถในการดำเนินงาน วางแผน ควบคุม ดูแล และจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถดำเนินการได้อย่างยั่งยืน

2) ศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจากความพร้อมในการจัดหาบริการพื้นฐานให้นักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นองค์ประกอบที่ช่วยเสริมให้แหล่งท่องเที่ยว มีความสำคัญ และสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

3) ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจากความสามารถในการสร้างคุณค่าให้กับตัวสินค้าที่ให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยว

4) ศักยภาพการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาจากความสามารถในการสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว

โดยคำนึงถึงการสร้างจิตสำนึกและควมมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4.2 องค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ปัจจัยหลักหรือปัจจัยรอง / ตัวแปรหลักหรือตัวแปรรอง ที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อแสดงถึงคุณลักษณะขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สำหรับนำไปใช้ในการประเมินคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การกำหนด แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ การบริการและความปลอดภัย เพื่อการยกระดับคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (กรมการท่องเที่ยว, 2562:น.3)

4.2.1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานวางแผน ควบคุมดูแลและจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด ดังนี้

1) โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พิจารณาจากการวางแผนบุคลากร งบประมาณ ผลิตผลทางการเกษตร แผนการตลาด เป็นต้น

2) การกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ เช่น กำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการเกษตร พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว พื้นที่อนุรักษ์ถนนและลานจอดรถ เป็นต้น

3) การจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวการเตรียมความพร้อมด้านการรักษาความปลอดภัย การรักษาพยาบาลเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย

4) การจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมลพิษ ในอากาศที่เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว

5) การยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในวิสาหกิจชุมชนการรักษาวัฒนธรรม การจ้างงานและสร้างรายได้ในชุมชน

6) การสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ บริษัทท่องเที่ยว ความเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน

7) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การรักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการผลิต ได้แก่ ดิน น้ำ ป่าไม้ การผลิตแบบปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย

8) การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว ได้แก่ การรักษาความสะอาดห้องน้ำและที่พัก การดูแลรักษาระบบถนน ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ การปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว

9) การส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้แก่ การแปรรูปผลผลิตการเกษตรไปเป็นผลิตภัณฑ์เกษตร การพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ การยกระดับมาตรฐานสินค้าไปสู่สากล เพื่อสร้างแรงจูงใจในการซื้อสำหรับลูกค้า

10) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ แผ่นพับ ป้าย โฆษณาการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ เป็นต้น

4.2.2 ศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความพร้อมในการจัดหาบริการขั้นพื้นฐานสำหรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวอีกทั้งเป็นองค์ประกอบที่ช่วยเสริมสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด ดังนี้

1) เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เดินทางสะดวกและปลอดภัย (ความสะดวกพิจารณาจากช่วงเวลาที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ต่อปี)

2) ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต

3) ความพร้อมด้านที่พักสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ได้แก่ การมีหรือไม่มี ที่พักในแหล่งท่องเที่ยวประเภทของที่พัก เช่น ที่พักแบบโฮมสเตย์หรือแบบกางเต็นท์นอน

4) ความพร้อมด้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว แบ่งเป็น ไม่มีอาหารบริการ มีอาหารบริการเฉพาะเมื่อสั่งจองล่วงหน้า และมีร้านอาหารบริการในแหล่งท่องเที่ยว

5) การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ที่มีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวหรือไม่มีการกระจายหรือส่งต่อนักท่องเที่ยวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นหรือไม่ เมื่อมีนักท่องเที่ยวเกินกว่าจำนวนที่กำหนด

6) การเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว มีบุคลากรพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวตลอดเวลาหรือไม่และมีเพียงพอหรือไม่ ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว

7) การกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวมีการกำหนดช่วงฤดูกาลหรือระยะเวลาเปิด-ปิด ของแหล่งท่องเที่ยว ที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวได้ตลอดปีหรือไม่

4.2.3 ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความสามารถในการสร้างคุณค่าให้กับตัวสินค้าที่ให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 1) การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยสำหรับนักท่องเที่ยว มีการบรรยายแนะนำสถานที่และกิจกรรมการท่องเที่ยว แจกให้ทราบถึงกติกาและการปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยว ขณะเยี่ยมชมหรือพักอยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
- 2) มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่ออธิบายถ่ายทอดความรู้ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวได้ อย่างครบถ้วนมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้หรือไม่
- 3) ร้านขายของใช้ประจำวัน ของฝากและของที่ระลึก สำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์ใช้ในแหล่งท่องเที่ยว หรือนำกลับบ้าน
- 4) ความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้การพักผ่อนและให้ความบันเทิง ภายในแหล่งท่องเที่ยวที่ประเภท
- 5) การให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว เช่น เอกสารหรือแผ่นพับ บอร์ดหรือป้ายแสดงข้อมูลหรือความรู้ด้านการเกษตร และการสาธิตวิธีปฏิบัติ
- 6) การให้บริการด้านยานพาหนะเยี่ยมชมสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ บริการรถพ่วง รถจักรยาน หรือพาหนะต่างๆ สำหรับบริการนักท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ หรือส่วนบุคคล
- 7) การให้บริการติดต่อสื่อสารสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การให้บริการส่งจดหมาย โทรศัพท์ภายในและภายนอกประเทศ บริการอินเทอร์เน็ต
- 8) การให้บริการการฝึกอบรมและการถ่ายทอดองค์ความรู้ ได้แก่ การให้บริการอุปกรณ์ฝึกทักษะเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้บริการฝึกอบรมเป็นหมู่คณะ
- 9) การให้บริการสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบริการผู้สูงอายุและคนพิการหรือไม่ ที่สำคัญ ได้แก่ ห้องน้ำ ทางลาดเอียง ทางสัญจร สื่อเพื่อการเรียนรู้และฝึกอาชีพผู้สูงอายุและคนพิการ

4.2.4 ศักยภาพการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความสามารถในการสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 1) ความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการเกษตรและองค์ความรู้เฉพาะ ที่เป็นต้นแบบของการทำเกษตรกรรม เช่น การผลิตพืชแบบไม่ใช้ดิน ฟาร์มโคนมสมัยใหม่ ที่มีคุณค่า ต่อการเรียนรู้และมีการถ่ายทอดความรู้ให้นักท่องเที่ยว

2) ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การเกษตรทฤษฎีใหม่ การเกษตรกรรมแบบธรรมชาติหรือเกษตรอินทรีย์ การผลิตสารชีวภาพ เพื่อกำจัดศัตรูพืช เป็นต้น

3) สภาพธรรมชาติและความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว มีความสวยงามตามธรรมชาติหรือได้รับการและตกแต่งภูมิทัศน์ให้มีความสวยงาม และกลมกลืนกับธรรมชาติ

4) ความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภท ภายในระยะรัศมี 20 กิโลเมตรมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ หรือไม่ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

5) การได้รับรางวัลใบรับรองหรือใบประกาศเกียรติคุณ จากองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือสิ่งแวดล้อม หรือวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น รางวัลกินรีรางวัลโลกสีเขียว ตราสัญลักษณ์ A (Agrotourism) ใบรับรอง GAP จากกรมส่งเสริมการเกษตร เป็นต้น

6) ความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เพื่อจำหน่ายสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น ไวน์ สบู่ สมุนไพร ผลไม้แปรรูป สินค้าหัตถกรรม เป็นต้น

7) ความโดดเด่นและความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การอบ การนวดและประคบสมุนไพร การขี่ม้า การรีดนมวัว การเก็บผลไม้ การคราดหอย การตกปลา การนั่งช้าง เป็นต้น

8) การเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร ได้แก่ การร่วมกิจกรรมและพักค้างคืนกับเกษตรกรในที่สูง การสัมผัสชีวิตของชาวนาไทยในภาคกลาง การร่วมกิจกรรมกับชาวประมงชายฝั่งทะเล การร่วมกินอยู่และทำกิจกรรมกับชาวสวนอัมพวา เป็นต้น

โดยคำนึงถึงการสร้างจิตสำนึกและความมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ปัจจัยหลักหรือปัจจัยรอง/ตัวแปรหลักหรือตัวแปรรอง ที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อแสดงถึงคุณลักษณะขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สำหรับนำไปใช้ในการประเมินคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ดังนั้น กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้จัดทำแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และทางหน่วยงานกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร ได้นำแบบประเมินมาใช้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา วิเคราะห์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป ความหมายของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ ความสามารถที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการบริหารจัดการ การบริการและความปลอดภัย เพื่อการยกระดับ

คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และองค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 1) ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด ดังนี้ (1)โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (2)การกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ (3)การจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว (4)การจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว (5)การยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ (6)การสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว (7)การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (8)การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว (9)การส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (10) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว 2) ศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด ดังนี้ (1) เส้นทางเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (2) ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน (3) ความพร้อมด้านที่พักสำหรับบริการนักท่องเที่ยว (4) ความพร้อมด้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว (5) การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ (6) การเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว (7) การกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว 3) ศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความสามารถในการสร้างคุณค่าให้กับตัวสินค้าที่ให้บริการภายในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด ดังนี้ (1) การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยสำหรับนักท่องเที่ยว (2) มีมีคฤหาสน์หรือผู้นำชมสำหรับนักท่องเที่ยว (3) ร้านขายของใช้ประจำวันของฝากและของที่ระลึก (4) ความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวมีกิจกรรม (5) การให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว (6) การให้บริการด้านยานพาหนะเยี่ยมชมสำหรับนักท่องเที่ยว (7) การให้บริการติดต่อสื่อสารสำหรับนักท่องเที่ยว (8) การให้บริการการฝึกอบรมและการถ่ายทอดองค์ความรู้ (9) การให้บริการสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ 4) ศักยภาพการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด ดังนี้ (1) ความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการเกษตร และองค์ความรู้เฉพาะ (2) ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การเกษตรทฤษฎีใหม่การเกษตรกรรมแบบธรรมชาติหรือเกษตรอินทรีย์การผลิตสารชีวภาพ เพื่อกำจัดศัตรูพืช เป็นต้น (3) สภาพธรรมชาติและความสะดวกสบายของแหล่งท่องเที่ยว (4) ความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภท (5) การได้รับรางวัลใบรับรองหรือใบประกาศเกียรติคุณ (6) ความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (7) ความโดดเด่นและความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว (8) การเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำความรู้ที่ศึกษาความหมายศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและองค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมาประยุกต์ใช้เครื่องมืองานวิจัย เพื่อกำหนดประเด็นเหมาะสมกับการที่ต้องการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีและสร้างเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำจำกัดความแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ ความหมายการส่งเสริมการเกษตร วิธีการส่งเสริมการเกษตร และแนวคิดการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีสาระสำคัญดังนี้

5.1 ความหมายการส่งเสริมการเกษตร

จินดา ขลิบทอง (2556) การส่งเสริมการเกษตรเป็นการบริการให้ความรู้ เทคโนโลยีการเกษตรไปสู่เกษตรกรเป้าหมายเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยมีกระบวนการและวิธีการส่งเสริมการเกษตรซึ่งเกี่ยวข้องกับนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร เนื้อหาวิชาการองค์ความรู้ในการถ่ายทอด และช่องทาง/สื่อในการถ่ายทอด และเกษตรกรซึ่งเป็นบุคคลเป้าหมายในการส่งเสริมการเกษตร ซึ่งงานส่งเสริมการเกษตรจำเป็นต้องมีการวิจัยเพื่อพัฒนา งานส่งเสริมการเกษตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วรทัศน์ อินทร์คัมพร (2546) ให้ความหมายว่า การส่งเสริมการเกษตร คือ การให้บริการหรือระบบที่ช่วยเหลือประชาชน โดยวิธีการให้การศึกษา (Education Procedure) เพื่อปรับปรุงวิธีการและเทคนิคทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและรายได้ รวมทั้งการปรับปรุงระดับความเป็นอยู่และสังคมของชีวิตชนบทให้ดีขึ้น

ไทยเกษตรศาสตร์ (2555) ให้ความหมาย การส่งเสริมการเกษตร คือ การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกรกับแหล่งวิทยาการเพื่อนที่จะกระจายความรู้ใหม่ๆ และหลักการที่ดีไปสู่เกษตรกรและทำให้เกษตรกรเหล่านั้นได้รับวิทยาการแผนใหม่ไปใช้ในฟาร์มตนเอง

บุญธรรม จิตต์อนันต์ (2540) ให้ความหมายว่า การส่งเสริมการเกษตร (agricultural extension) หมายถึง การนำความรู้ วิธีการ และเทคนิคใหม่ๆ ทางเกษตรไปแนะนำเผยแพร่ให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร แล้วติดตามให้คำแนะนำช่วยเหลือจนบังเกิดผลสำเร็จ ขณะเดียวกันก็นำเอาปัญหาต่างๆ ทางเกษตรมาวิเคราะห์หาหนทางแก้ไข

5.2 วิธีการส่งเสริมการเกษตร

วรทัศน์ อินทร์คัมพร (2546) กล่าวว่า การที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจะช่วยให้บุคคลเป้าหมายยอมรับความรู้ใหม่หรือวิทยาการใหม่ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมจะต้องพิจารณาเลือกใช้วิธีการส่งเสริมหรือวิธีการถ่ายทอดความรู้ไปสู่บุคคลเป้าหมายอย่างเหมาะสม Bradfield (1966) ได้แบ่งวิธีการส่งเสริมออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

5.2.1 วิธีการส่งเสริมรายบุคคล (Individual Methods) เป็นการส่งเสริมบุคคลเป้าหมายในครั้งหนึ่งเพียงคนเดียว ช่วยให้บุคคลเป้าหมายยอมรับได้ และจะได้รับประโยชน์มากหากบุคคลเป้าหมายเป็นผู้นำท้องถิ่น ประธานกลุ่มต่างๆ การส่งเสริมรายบุคคล จะใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1) **การเยี่ยมเยียนที่บ้านหรือไร่/นา (Farm Visits)** เป็นการส่งเสริมที่ออกไปเยี่ยมเยียนบุคคลเป้าหมายถึงบ้าน หรือที่นาเกษตรกร Mosher (1978) กล่าวว่า การเยี่ยมเยียนที่บ้านหรือไร่/นา เป็นวิธีการส่งเสริมที่ได้ผลมากที่สุด และใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศที่ด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนา แต่วิธีการนี้มีข้อเสียต้องใช้เวลาและลงทุนสูง และได้บุคคลเป้าหมายน้อย

2) **การติดต่อที่สำนักงาน (Office Calls)** เป็นการนัดหมายบุคคลเป้าหมายไปติดต่อที่สำนักงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริม เพื่อขอคำแนะนำหรือเอกสารเผยแพร่ต่างๆ การติดต่อแบบนี้บุคคลเป้าหมายต้องมีความกระตือรือร้นและมีความสนใจในการเฝ้าหาความรู้ เพราะบุคคลเป้าหมายต้องทิ้งกิจกรรมที่ไร่/นาและต้องเสียเวลาจากการเดินทางไปสำนักงานด้วยตนเอง

3) **การติดต่อทางจดหมาย (Letter)** เป็นอีกวิธีหนึ่งของการส่งเสริมรายบุคคล เกษตรกรอาจเขียนจดหมายไปยังเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร หรือนักวิชาการเกษตร ณ สำนักงาน เพื่อขอคำแนะนำหรือสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเกษตร เช่น การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ และการประมง

4) **การติดต่อทางโทรศัพท์ (Telephone Calls)** เป็นวิธีการที่สะดวกและรวดเร็วเป็นที่นิยมใช้กันมากที่สุดแต่ในบางพื้นที่ยังมีข้อจำกัด เนื่องจากเป็นพื้นที่ห่างไกลไม่มีสัญญาณหรือเกษตรกรไม่มีกำลังซื้อโทรศัพท์

5.2.2 วิธีการส่งเสริมแบบกลุ่ม (Group Method) เป็นวิธีการส่งเสริมที่ต้องกระทำกับบุคคลเป้าหมายตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งต้องใช้เทคนิคการส่งเสริมเพื่อทำความเข้าใจและถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลเป้าหมายเป็นจำนวนมากมีความเข้าใจ อาจจะทำกับกลุ่มแม่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น กลุ่มเยาวชน เป็นต้น ข้อดีคือ เข้าถึงบุคคลเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา ข้อเสีย คือ นักส่งเสริมอาจไม่สามารถจูงใจให้บุคคลเป้าหมายทั้งหมดนำความรู้ไปปฏิบัติได้ และไม่สามารถเข้าไปแก้ไขปัญหาคงบุคคลเป้าหมายได้ทุกคน วิธีการส่งเสริมการเกษตรแบบกลุ่ม มีหลายวิธี ได้แก่

1) **การประชุม (Meeting)** เป็นวิธีที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมปฏิบัติเพื่อแนะแนวทางในการประกอบอาชีพ เพื่อรับทราบปัญหาของกลุ่มบุคคลเป้าหมาย เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา และติดตามผลโดยส่วนใหญ่จะจัดขึ้นเฉพาะกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้นำหมู่บ้าน หรือ กลุ่มผู้ทำนา เป็นต้น ซึ่งรูปแบบการประชุมอาจจะใช้วิธีการบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม การอภิปรายคณะ หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประชุมนั้นๆ

2) *การสาธิต (Demonstration)* เป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้โดยการแสดงให้แก่กลุ่มบุคคลได้ชมพร้อมกับบรรยายประกอบ ทำให้บุคคลเป้าหมายได้เข้าใจเรื่องที่จะส่งเสริม ตลอดจนมองเห็นภาพขั้นและทราบขั้นตอนต่างๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งการสาธิตแบ่งได้เป็น 2 วิธี ได้แก่ การสาธิตวิธี และการสาธิตผล

3) *การจัดทัศนศึกษา (Field Trip)* เป็นวิธีการส่งเสริมโดยจัดบุคคลเป้าหมายไปดูกิจกรรมหรือเหตุการณ์ที่มีอยู่จริง ที่ต่างสถานที่เพื่อให้บุคคลเป้าหมายได้เกิดความรู้และนำมาประยุกต์ใช้ในการทำการเกษตรของตนเอง ข้อดีของการส่งเสริมวิธีนี้คือ บุคคลเป้าหมายสามารถเห็นสภาพความเป็นจริงซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้เกิดการนำไปปฏิบัติ

4) *การทดสอบในท้องถิ่น (Verification Trials)* เป็นกระบวนการทดลองสิ่งหนึ่งสิ่งใดหลายๆ วิธีในไร่นาของเกษตรกรท้องถิ่น เพื่อจะหาว่าวิธีไหนดีที่สุดหรือได้ผลดีที่สุด เช่น การทดลองปลูกพืชโดยใช้เมล็ดพันธุ์ต่างกัน การใช้ปุ๋ยต่างกัน หรือเลือกหวานพืชต่างกัน เป็นต้น

5) *การจัดงานวันถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร (Field Days)* เป็นการจัดงานวันเกษตร เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการสาธิต เพื่อตรวจสอบดูผลความก้าวหน้า หรือเพื่อให้ประชาชน สังเกตการณ์สาธิตผล มักจัดงานวันเกษตรสำหรับกลุ่มเป้าหมายไม่ใหญ่โตนัก เพื่อให้มีเวลาสำหรับการอภิปราย ชักถาม และชมกิจกรรมด้านการเกษตร หรือฐานการเรียนรู้ด้านต่างๆ

5.2.3 วิธีการส่งเสริมมวลชน (Mass Method) เป็นวิธีการส่งเสริมโดยการเผยแพร่ข้อมูลไปสู่บุคคลเป้าหมายได้ครั้งละมากๆ โดยไม่จำกัดจำนวนและไม่จำเพาะเจาะจงว่าเป็นบุคคลใด สามารถแยกวิธีการส่งเสริมมวลชนโดยผ่านสื่อต่างๆ ดังนี้

1) *สิ่งพิมพ์* เช่น แผ่นพับ โบปลิว โบชัวร์ หนังสือเวียน จดหมายเวียน หรือเอกสารเผยแพร่ เป็นต้น

2) *นิทรรศการ* หมายถึง การจัดแสดงสิ่งของอาจจะเป็นของจริง ของจำลอง เช่น วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ พืช สัตว์ ฯลฯ หรือแสดงแนวความคิดความเห็น มีความมุ่งหมายที่จะสร้างความสนใจให้ความรู้ความเข้าใจ อาจเป็นการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของหน่วยงานหรือโฆษณา ขายสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง

3) *วิทยุกระจายเสียง* เป็นแหล่งเผยแพร่ข่าวสารและเป็นเครื่องกระตุ้นความสนใจให้เกิดความเปลี่ยนแปลง การจัดทำรายการวิทยุกระจายเสียงที่นิยมกัน ได้แก่ จัดทำข่าวที่ให้ความรู้ทางด้านการเกษตร ในปัจจุบันมักจัดทำรายการให้ความรู้ทางด้านการเกษตรกับเปิดเพลงลูกทุ่ง ซึ่งได้รับความนิยมสูงจากบุคคลเป้าหมาย

4) *รายการโทรทัศน์* การจัดทำรายการโทรทัศน์คล้ายกับวิทยุกระจายเสียง เพียงแต่เพิ่มส่วนรับรู้ในการมองเห็นเข้าไปด้วย ทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

5) การประกวด เป็นกิจกรรมที่สร้างความสนใจและความตื่นตัวให้กับผู้มาร่วมงานตลอดทั้งผู้ชมด้วย โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในการจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เช่น การประกวดพืช การประกวดสัตว์ หรือการประกวดแข่งขันอื่นๆ เป็นวิธีการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน

5.3 การสื่อสารเพื่อการส่งเสริมและการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน

เฉลิมศักดิ์ ตุ่มหิรัญ และคณะ (2561) กล่าวว่า รูปแบบการสื่อสารเพื่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบใหญ่ๆ คือ องค์ประกอบด้านการส่งเสริม การติดต่อสื่อสารระดับเครือข่ายการติดต่อสื่อสารระดับภายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และตัวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีรายละเอียดดังนี้ การส่งเสริมเพื่อการสื่อสารการส่งเสริมเป็นการให้การศึกษาแบบนอกระบบการศึกษาโดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมที่แตกต่างกันไปตามศาสตร์และผู้รับข้อมูลข่าวสารในการส่งเสริมจำเป็นต้องใช้กระบวนการสื่อสารในการถ่ายทอดไปสู่ เป้าหมายจากผลการวิจัยสามารถสรุปเป็นองค์ประกอบด้วยการส่งเสริมเพื่อการสื่อสารได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

5.3.1 นักส่งเสริม เป็นสื่อบุคคลในหน่วยงานองค์กรต่างๆ ได้แก่ หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน และ องค์กร เครือข่ายการท่องเที่ยว

5.3.2 ข้อมูลข่าวสาร เป็นเนื้อหาความรู้สำคัญที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ การประชาสัมพันธ์การบริการการตลาด และการสร้างเครือข่าย

5.3.3 สื่อ เป็นตัวกลางระหว่างนักส่งเสริมไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นคู่มือและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อ ทีวี และสื่อวีดิทัศน์

5.3.4 วิธีการสื่อสาร เป็นลักษณะของการส่งเสริมที่เป็นกระบวนการวิธีการส่งเสริมเพื่อการสื่อสารที่สำคัญ ได้แก่ การฝึกปฏิบัติ และทัศนศึกษา

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมการเกษตร หมายถึง การให้ความรู้หรือเทคโนโลยีการเกษตรไปสู่เกษตรกร เพื่อให้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยมีกระบวนการและวิธีการส่งเสริมการเกษตร เนื้อหาความรู้ และช่องทาง/สื่อในการถ่ายทอด เพื่อให้ส่งเสริมการเกษตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีวิธีการส่งเสริมการเกษตรแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) วิธีการส่งเสริมรายบุคคล ประกอบด้วย (1) การเยี่ยมเยียนที่บ้านหรือไร่ (2) การติดต่อที่สำนักงาน (3) การติดต่อทางจดหมาย (4) การติดต่อทางโทรศัพท์ 2) วิธีการส่งเสริมแบบกลุ่ม ประกอบด้วย (1) การประชุม (2) การสาธิต (3) การจัดทัศนศึกษา (4) การทดสอบในท้องถิ่น (5) การจัดงานวันถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร 3) วิธีการส่งเสริมมวลชน ประกอบด้วย (1) สิ่งพิมพ์ (2) นิทรรศการ (3) วิทยุกระจายเสียง (4) รายการโทรทัศน์ (5) การประกวด ทั้งนี้ การสื่อสารเพื่อการส่งเสริมในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) นักส่งเสริม 2) ข้อมูลข่าวสาร 3) สื่อ 4) วิธีการสื่อสาร

ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้นำข้อมูลการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมาปรับใช้ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัยในด้านความต้องการส่งเสริมทางเกษตรโดยใช้สื่อและวิธีการการใช้สื่อที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

6. บริบทพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

บริบทของพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับ ข้อมูลสภาพทั่วไปของตำบลนาดี ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครอง ลักษณะภูมิประเทศ เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำและชลประทาน สภาพเศรษฐกิจและสังคม องค์กรและสถาบันต่าง ๆ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

6.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานีจังหวัดอุดรธานี

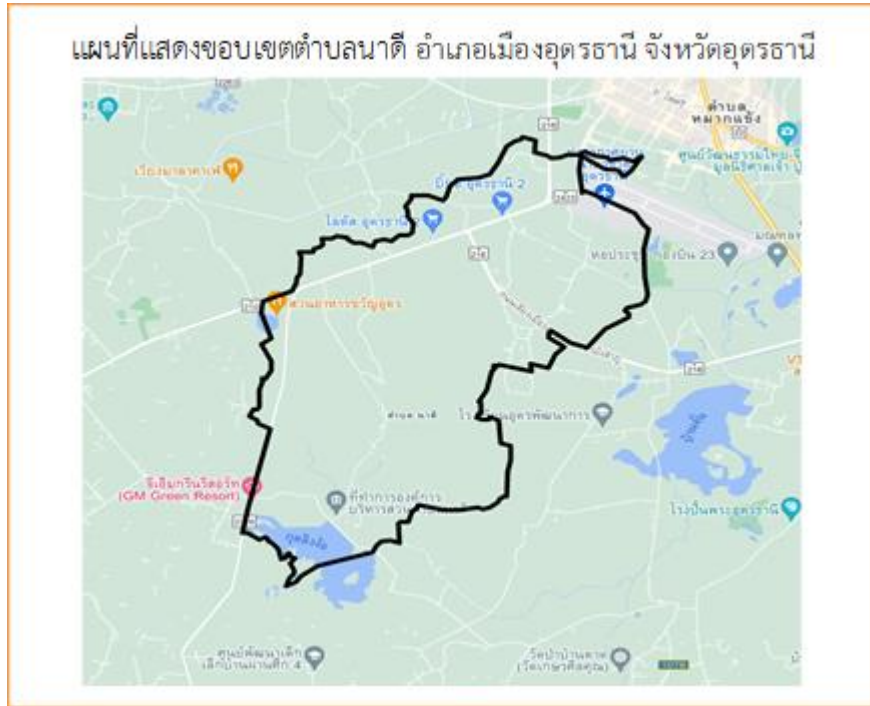
6.1.1 ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครอง

1) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีเนื้อที่ 23,212 ไร่ ตำบลนาดีพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม และมีที่ดอนเป็นบางส่วน โดยมีความสูงจากทิศใต้ลงมาทิศเหนือ ทำให้น้ำไหลจากทิศใต้ลงสู่ตัวเมืองอุดรธานี การคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอใช้เส้นทางรถยนต์ทางหลวงหมายเลข 201 (ถนนสายอุดรธานี-หนองบัวลำภู)

2) อาณาเขต ตำบลนาดี ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอเมืองอุดรธานี มีระยะทางห่างจากอำเภอเมืองอุดรธานี ประมาณ 16 กิโลเมตร (จาก อบต.นาดี) โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลเชียงพิณ และตำบลบ้านเลื่อม อำเภอเมืองอุดรธานี
 ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลบ้านตาด และตำบลหนองไฮ อำเภอเมืองอุดรธานี
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลบ้านจั่น และเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลนิคมสงเคราะห์ และตำบลหนองไฮ อำเภอเมืองอุดรธานี

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงอาณาเขตติดต่อบ้านนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร, พ.ศ.2565 ,https://geoplots.doae.go.th/ssmap_selectdata

3) การแบ่งเขตการปกครอง ตำบลนาดี มีจำนวนหมู่บ้าน 8 หมู่บ้าน โดยแบ่งเป็นเขต ดังนี้
อยู่ในเขต อบต.นาดี เต็มพื้นที่ 6 หมู่บ้าน (หมู่ที่ 3 – 8)
อยู่ในเขต อบต.นาดี บางส่วน 1 หมู่บ้าน (หมู่ที่ 2 จำนวน 34 หลังคาเรือน)

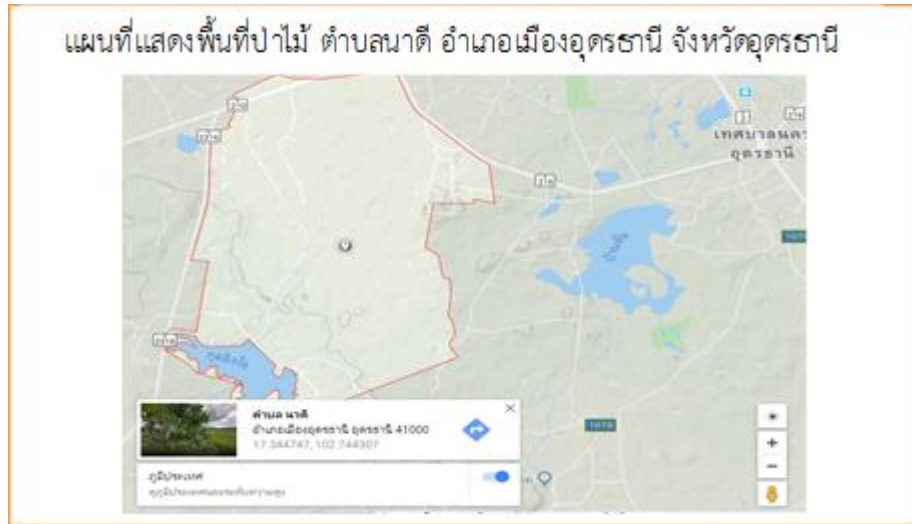
อยู่ในเขตเทศบาลหนองสำโรง 2 หมู่บ้าน (หมู่ที่ 1,2)

จากข้อมูลสถานที่ที่ตั้งดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ตำบลนาดีมีอาณาเขตติดกับเทศบาลเมืองอุดรธานีซึ่งไม่ห่างจากจากสถานีขนส่งทางบก/ทางอากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อีกทั้งมีอาณาเขตติดกับตำบลหนองไฮซึ่งมีกลุ่มแปลงใหญ่ไม้ดอกห้วยสำราญที่ได้ดำเนินกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรซึ่งมีโอกาสที่จะสร้างเครือข่ายในการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรร่วมกัน

6.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ (Topographic)

1) สภาพพื้นที่ภูเขา ป่าไม้ ที่ราบสูง ที่ราบลุ่ม ลักษณะตำบลนาดี พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม และมีที่ดอนเป็นบางส่วน โดยมีความสูงจากทิศใต้ลงมาทิศเหนือ ทำให้น้ำไหล

จากทิศใต้ลงสู่ตัวเมืองอุตรธานี พื้นที่สูงสุดของตำบลอยู่ที่บ้านหนองแก พื้นที่ต่ำสุดของตำบลอยู่ที่บ้านหนองเก็บชีและบ้านศรีดอนภู พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลจะเป็นพื้นที่ทำนาข้าว

ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงพื้นที่ป่าไม้ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุตรธานี จังหวัดอุตรธานี

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน, พ.ศ.2565

2) สภาพพื้นที่ ความลาดชัน ตำบลนาดี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เป็นสภาพป่าส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณวัดป่าในเขตที่สาธารณะของหมู่บ้านหรือตามหัวไร่ปลายนาของเกษตรกร ปลูกไม้ตัวเร็วเช่นยูคาลิปตัส สำหรับการใช้ประโยชน์จากไม้เหล่านี้เกษตรกรจะใช้ไม้ทำเชื้อเพลิงในการหุงต้มและอื่น ๆ แต่ก็มีจำนวนไม่มากนักเนื่องจากถ่านไม้หายากมีราคาแพง และส่วนใหญ่จะหันมาใช้เตาแก๊สแทนถ่านไม้เพราะสะดวก มีแหล่งบริการมากมาย

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงความลาดชันตำบลนาดี อำเภอเมืองอุตรธานี จังหวัดอุตรธานี

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน, พ.ศ.2565

3) **ลักษณะดิน และกลุ่มชุดดิน** ลักษณะดินที่พบในตำบลนาดี มี 5 ชุด ตามรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มชุดดิน ที่พบในเขตตำบลนาดี มี 4 ชุด คือ ชุดดินที่ 17,22,25,35 สมรรถนะของดิน ความเหมาะสมของดินในตำบลนาดี แบ่งสภาพตามความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืชพิจารณาจากลักษณะโครงสร้างของดิน ความสูงต่ำของพื้นที่และความอุดมสมบูรณ์ของดินสามารถแบ่งพื้นที่พอสังเขปได้ 2 เขต ดังนี้

(1) **พื้นที่เหมาะสมสำหรับปลูกข้าว** ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศเหนือ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกเป็นบางส่วน เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ความอุดมสมบูรณ์ต่ำบางแห่งจะพบดินค่อนข้างเป็นทราย ดินเค็มมีคราบเกลือลอยตามผิวหน้าดิน สำหรับดินเค็มจะพบที่ หมู่ที่ 1,2,6 และบางส่วนของหมู่ที่ 8 ดังนั้น จึงต้องมีการปรับปรุงคุณภาพดิน โดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยชีวภาพปุ๋ยพืชสด ในการปรับปรุงบำรุงดินอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น พื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตเหมาะสมในการส่งเสริมการปลูกข้าว และทำไร่นาสวนผสม

(2) **พื้นที่เหมาะสมสำหรับปลูกไม้ผล-ไม้ยืนต้น** พืชหญ้าเลี้ยงสัตว์ และพืชไร่ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศตะวันตก และทิศใต้

จากปัจจัยลักษณะภูมิประเทศที่กล่าวมา พื้นที่มีลักษณะราบลุ่มเหมาะกับการปลูกข้าว มีความลาดชันทำให้มีการกระแสน้ำในการทำเกษตรได้ทั่วถึงทั้งตำบล นอกจากนี้ลักษณะชุดดินมีความเหมาะสมในการปลูกพืชผล ไม้ยืนต้น สามารถทำเกษตรกรรมแบบไร่สวนผสมได้

6.1.3 เส้นทางคมนาคม

1) **เส้นทางคมนาคมระหว่างตำบล** การคมนาคมติดต่อระหว่างหมู่บ้านของตำบลนาดี มีเส้นทางติดต่อกันทุกหมู่บ้านได้สะดวกทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง มีเส้นทางเข้าสู่อำเภอ จังหวัดหลายสาย อีกทั้งยังมีเส้นทางหลวงแผ่นดิน ผ่านไปจังหวัดหนองบัวลำภู มีเส้นทางสำคัญ ดังนี้

- ถนนลาดยาง แยกจากทางหลวงแผ่นดิน (อุดร-หนองบัวลำภู) แยกบ้านเหล่าตำบลนาดี ถึงอำเภอหนองแสง ระยะทาง 37 กิโลเมตร

- ถนนลาดยาง แยกปั้มน้ำมันบางจาก (บ้านเหล่า) ถึงบ้านหนองแก ผ่านบ้านศรีเชียงใหม่ บ้านกุดลิงง้อ ระยะทาง 6 กิโลเมตร

- ถนนลาดยาง บ้านหนองเก็บชี – ศรีเชียงใหม่ ระยะทาง 3 กิโลเมตร

- ถนนคอนกรีต เป็นถนนภายในหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน มีถนนที่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ประมาณร้อยละ 70 ที่เหลือจะเป็นถนนลาดยางและถนนดินลูกรัง

2) **ถนนหลวงเชื่อมต่อระหว่างตำบล** การเดินทางจากอำเภอเมืองอุดรธานี เดินทางไปยังจังหวัดหนองบัวลำภู ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 201 เดินทางไปยังจังหวัดขอนแก่น ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ) เดินทางไปยังจังหวัดสกลนคร ใช้ทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข 22 (ถนนนิตโย) เดินทางไปยังจังหวัดหนองคาย ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ)

จากข้อมูลเส้นทางคมนาคมทางบกสะดวกติดกับเส้นทางหลวงอุดร-หนองบัวลำภู และเชื่อมทางหลวงชนบทเชื่อมกับอำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงอย่างอุทยานแห่งชาติภูผายลซึ่งห่างจากตำบลนาดีประมาณ 30 กิโลเมตร

6.1.4 แหล่งน้ำและชลประทาน

ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เป็นพื้นที่ ที่มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ๆ หลายแห่ง ดังนี้

1) แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง แหล่งน้ำ มีทั้งแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และมนุษย์สร้างขึ้นแสดงดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงแหล่งน้ำที่สำคัญของตำบลนาดี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อแหล่งน้ำ	ความเหมาะสม	แหล่งน้ำธรรมชาติ	แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น
2	หนองหิน	- หนองหินศิลา	เหมาะสมพอใช้	✓	-
		- ลำห้วยโสกตู	เหมาะสมพอใช้	✓	-
3	กุดลิงจ้อ	- อ่างเก็บน้ำกุดลิงจ้อ	เหมาะสมดี	-	✓
		- ลำห้วยริน	เหมาะสมพอใช้	✓	-
4	หนองแก	- อ่างเก็บน้ำกุดลิงจ้อ	เหมาะสมดี	-	✓
5	หนองหัวหมู	- หนองหัวหมู	เหมาะสมพอใช้	✓	-
		- ลำห้วยริน	เหมาะสมพอใช้	✓	-
6	หนองเก็บชี	- ลำห้วยโสกตู	เหมาะสมพอใช้	✓	-
		- หนองเสาเล้า	เหมาะสมพอใช้	✓	-
		- หนองอีดำ	เหมาะสมพอใช้	✓	-
7	เหล่าศรีจารย์	- หนองขุ่น	เหมาะสมพอใช้	✓	-
8	ศรีเชียงใหม่	- ลำห้วยโสกตู	เหมาะสมพอใช้	✓	-
		- ลำห้วยริน	เหมาะสมพอใช้	✓	-

2) แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นที่สำคัญ (โครงการชลประทาน) ในเขตพื้นที่ตำบลนาดี มีอ่างเก็บน้ำ 1 อ่าง ได้แก่ อ่างเก็บน้ำกุดลิงจ้อ ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านกุดลิงจ้อ และบ้านหนองแก มีพื้นที่ 1,630 ไร่ มีความจุน้ำสูงสุด 136 ล้านลูกบาศก์เมตร เกษตรกรได้รับประโยชน์ในเขตตำบลนาดี หมู่ที่

3,4,6,7,8 ซึ่งพื้นที่ได้รับประโยชน์ประมาณ 6,000 ไร่ ตั้งอยู่ที่บ้านบ้านกุดลิงง้อ บ้านหนองแก ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี อ่างเก็บน้ำกุดลิงง้อ มีพื้นที่ 1,630 ไร่ มีความจุน้ำสูงสุด 136 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ส่งน้ำทั้งหมด 6,000 ไร่ พื้นที่ส่งน้ำฤดูนาปี 6,000 ไร่ พื้นที่ส่งน้ำฤดูแล้ง 3,000 ไร่

จากข้อมูลแหล่งน้ำและชลประทานของตำบลนาดีมีแหล่งน้ำในการทำเกษตรกรรมที่เพียงพอต่อการทำเกษตรกรรม ทั้งปลูกข้าว พืชผัก พืชไร่ และไม้ยืนต้น อีกทั้งยังมีโครงการบริหารจัดการน้ำอ่างเก็บน้ำกุดลิงง้อทำให้พื้นที่เกษตรในตำบลนาดีไม่ได้รับอุทกภัยน้ำท่วมและภัยแล้งในหลายปีที่ผ่านมา

6.1.5 สภาพเศรษฐกิจและสังคม

1) โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ตำบลนาดี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 23,212 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ 8,741 ไร่ คิดเป็น 35.92 % เป็นแหล่งน้ำประมาณ 1,816 ไร่ พื้นที่อื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย ไร่ไม่ไผ่ ที่สาธารณะ พื้นที่อื่น ๆ ประมาณ 13,058 ไร่ โดยแบ่งพื้นที่ทำการเกษตร ดังนี้

- พื้นที่ทำนา ประมาณ 7,418 ไร่ คิดเป็น 32.65 % ของพื้นที่ทั้งหมด
 - พื้นที่ทำไร่ ประมาณ 456 ไร่ คิดเป็น 1.54 % ของพื้นที่ทั้งหมด
 - พื้นที่ไม้ผล ประมาณ 106 ไร่ คิดเป็น 0.55 % ของพื้นที่ทั้งหมด
 - พื้นที่ไม้ยืนต้น ประมาณ 184 ไร่ คิดเป็น 0.71 % ของพื้นที่ทั้งหมด
 - พื้นที่ปลูกยางพารา ประมาณ 176 ไร่ คิดเป็น 2.13 % ของพื้นที่ทั้งหมด
 - พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ประมาณ 20 ไร่ คิดเป็น 0.02 % ของพื้นที่ทั้งหมด
 - พื้นที่ปลูกผัก ประมาณ 317 ไร่ คิดเป็น 1.75% ของพื้นที่ทั้งหมด
 - พื้นที่เกษตรอื่นๆ ประมาณ 160 ไร่ คิดเป็น 0.76% ของพื้นที่ทั้งหมด
- รวมพื้นที่ทำการเกษตร 8,741 ไร่ คิดเป็น 35.92% ของพื้นที่ทั้งหมด

การถือครองที่ดิน ตำบลนาดี มีขนาดถือครองที่ดินเฉลี่ย 12 ไร่ต่อครัวเรือน การถือครองที่ดินเกษตรกรรมส่วนมากจะมีเอกสารสิทธิในที่ดินเป็นโฉนด เนื่องจากในปี 2541 หน่วยสำรวจจังหวัดที่ดินได้ออกสำรวจที่ดินและออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดินให้ราษฎรทุกหมู่บ้าน แต่ก็มีที่ดินบางส่วนตกสำรวจจังหวัด ยังคงเป็นที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ เป็น นส.3ก และนส.3 สำหรับที่ดินที่ยังไม่มีเอกสารสิทธิมีเพียงเป็นส่วนน้อยแรงงานภาคเกษตรมีการจ้างแรงงาน เดือน พฤษภาคม ถึงสิงหาคม ในการปักดำข้าว เดือน พฤศจิกายน ในการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าว เมื่อสิ้นสุดฤดูการทำนาจะมีการอพยพแรงงานไปทำงานทั้งในและนอกเขตจังหวัด รวมถึงต่างประเทศ เนื่องจากมีที่ดินไม่เพียงพอ มีรายได้น้อยไม่พอใช้จ่ายในครัวเรือน

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลพืชเศรษฐกิจตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ปี 2565

ลำดับ	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ถือครองทำการเกษตร (ไร่)									รวม
			พืชนา	ไร่	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	พืชผัก	ไม้ดอก/ไม้ประดับ	ยางพารา	ปาล์ม น้ำมัน	สมุนไพร	
1	นาดี	750	4	-	-	-	-	-	-	-	5	11
2	หนองหิน	2,652	401	-	5	10	2	-	-	-	7	425
3	กุดลิงจ้อ	6,680	1,383	100	18	32	150	-	24	-	22	1,729
4	หนองแก	1,407	-	100	25	25	20	-	96	-	5	271
5	หนองหัวหมู	1,834	561	20	15	5	6	-	-	-	5	612
6	หนองเก็บชี	2,009	540	55	5	20	2	-	-	-	3	625
7	เหล่า	2,242	685	50	26	42	25	-	9	10	11	858
8	ศรีเชียงใหม่	5,638	2,984	204	10	50	75	-	-	10	17	3,350
รวม		23,212	6,558	529	106	184	280	-	129	20	75	7,881

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานี, พ.ศ.2565

จากข้อมูลข้อมูลสภาพเศรษฐกิจและสังคมตำบลนาดีส่วนใหญ่ทำนาเป็นส่วนใหญ่และปลูกผักรองลงมาโดยพื้นที่เกษตรมากที่สุด คือ หมู่ที่ 3 บ้านกุดลิงจ้อ เป็นที่ตั้งของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี และรองลงมา หมู่ที่ 8 บ้านศรีเชียงใหม่ ซึ่งมีอาณาเขตติดกับบ้านกุดลิงจ้อ

6.1.6 องค์กรและสถาบันต่าง ๆ

ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีกลุ่มสถาบันเกษตรกร กลุ่มอาชีพการเกษตร ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานราชการ หลายกลุ่ม กลุ่มอาชีพการเกษตร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีกลุ่มต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลกลุ่มวิสาหกิจชุมชนตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

ชื่อ	ที่อยู่			จำนวนสมาชิก	ประธาน
	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล		
กลุ่มปลูกผักตำบลนาดี(4-41-01-11/1-0003)	276	3	นาดี	15	นางดวงพร พาแสง
นาดีขนาดแผนไทยเพื่อสุขภาพ(4-41-01-11/1-0006)	303	3	นาดี	22	นางสาวสุรัสวดี บุญประดับ
บ้านหนองแกโฮมสเตย์,ปลูกผักปลอดภัย(4-41-01-11/1-0019)	89	4	นาดี	26	นายศราวุธ จันทร์วงศ์
แปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี(4-41-01-11/1-0020)	2/3	3	นาดี	50	นางสาวเลิศลักษณ์ ศิริไพศาลสมบัติ
การเกษตรสร้างไทยจังหวัดอุดรธานี(4-41-01-11/1-0021)	93/1	7	นาดี	10	นางสาวเดือน กาบบัวงาม

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานี, พ.ศ.2565.

กลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ที่ตั้งกลุ่ม เลขที่ 2/3 หมู่ที่ 3 ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2559 มีสมาชิกทั้งหมด 110 ราย พื้นที่เกษตรกรรมเป็นพื้นที่ได้อ่างเก็บน้ำกุดลิงจ้อและพื้นที่อื่นภายในตำบลนาดี เกษตรกรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ ปลูกผักขาย กลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี ได้จดทะเบียน เป็นวิสาหกิจชุมชนแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จากนั้นได้จดทะเบียนนิติบุคคลในนาม ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิสาหกิจชุมชนแปลงใหญ่พืชผักนาดี โดยมี นางสาวเลิศลักษณ์ ศิริไพศาลสมบัติ เป็นประธานกลุ่ม ในระหว่างดำเนินกิจกรรมปลูกผักและจำหน่ายผักในชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียงทำให้คนเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น จนทำให้กลุ่มเกิดความเข้มแข็งสามารถสร้างรายได้จากการปลูกผักและมีแหล่งจำหน่ายผักอยู่ในตัวเมือง ยกตัวอย่างเช่น ห้างสรรพสินค้าเซนทรัลอุดรธานี โรงพยาบาลศูนย์อุดรธานี ตลาดร่มเขียว บริเวณหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดอุดรธานี และหน่วยงานอื่นๆ เป็นต้น จากที่กล่าวมาทำให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเข้าสนับสนุนกลุ่มให้มีอาคารแปรรูปผัก เครื่องจักรกล อาคารเรียนรู้อันเป็นต้น จากการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ทางกลุ่มได้มีการบริหารจัดการและกำไรบางส่วนจากกิจกรรมที่ได้รับสนับสนุน มาต่อยอดโดยสร้างรถพ่วงสำหรับนั่งชม ทิวทัศน์ เพื่อรองรับการพัฒนาอ่างเก็บน้ำกุดลิงจ้อเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักนาดีที่อยู่ได้อ่างเก็บน้ำกุดลิงจ้อ ทางกลุ่มเริ่มดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ระยะหนึ่งก็เกิดเหตุการณ์ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้ยุติกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเหลือเพียงการปลูกผักและจำหน่ายเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีที่ตั้งอาณาเขตติดกับตำบลหมากแข้งซึ่งเป็นชุมชนเมือง ขอบเขตการปกครองของตำบลนาจึงมีส่วนหนึ่งของตำบลอยู่ใน การปกครองของเทศบาลและอีกส่วนหนึ่งอยู่ในเขตปกครององค์การบริหารส่วนตำบล ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม และมีที่ดอนเป็นบางส่วน มีแหล่งน้ำชลประทานเหมาะสมการทำเกษตรกรรม มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกติดกับถนนทางหลวง สภาพเศรษฐกิจและสังคมส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง องค์กรและสถาบันต่างๆ ส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้นำข้อมูลที่ศึกษาบริบทของพื้นที่ตำบลนาจึงมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยกำหนดแนวทาง ประเด็น ที่ใช้กระบวนการศึกษาศักยภาพชุมชนในพื้นที่ เพื่อได้มาซึ่งข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศึกษาศักยภาพชุมชนเพื่อจัดหาแนวทางส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีดังนี้

7.1 ข้อมูลทั่วไป สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม

กาญจนันท์ สารตะขบ (2563) ได้ทำการศึกษา ความต้องการการส่งเสริมและสภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 61.9 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 47.90 ปี การศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ทำสวนเฉลี่ย 13.28 ปี แหล่งข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ จำนวนปีที่สวนเข้าเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเฉลี่ย 9.38 ปี แรงงานเฉลี่ย 11.62 คน จำนวนนักท่องเที่ยวที่รับรองได้ในแต่ละครั้งเฉลี่ย 404.76 คน และผลผลิตทางเกษตรส่วนใหญ่เป็นไม้ผลและพืชผัก

ชนกนาฏ วัชรศักดิ์ตระกูล (2566) ได้ทำการศึกษา การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลหนองบอนแดง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า เกษตรกรสวนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 59.80 ปี พื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 15.33 ไร่ ร้อยละ 72.8 ทำนา และประสบการณ์ผลิทางการเกษตรเฉลี่ย 33.28 ปี

ชนาธิป ณะสาร (2566) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามมาตรฐานคุณภาพในตำบลปวนพ อำเภอนองหิน จังหวัดเลย พบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ส่วนมากเป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 49.01 ปี เขารวมกลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย 2.85 ปี และมีรายได้เฉลี่ย 18,267.44 บาทต่อคน 2) เกษตรกรสวนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและต้องการได้รับการส่งเสริมความรู้ด้านสื่อกิจกรรม

ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) ได้ทำการศึกษา แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านหนองโสน ตำบลหนองข่า อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุระหว่าง 40-49 ปี อายุเฉลี่ย 59 ปี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อาชีพเกษตรกรรวม จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.2 คน ทำนาเป็นกิจกรรมหลัก คาดหวังให้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ณิรณุช จันทรโกมล (2564) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า สมาชิกกลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 50.74 ปี จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบการณ์ในการทำการเกษตรเฉลี่ย 20.07 ปี จำนวนแรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 2.67 คน และรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 8,785.71 บาทต่อปี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 39.10 ปี

สถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง อาชีพรับราชการ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 23,666 บาท

7.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

7.2.1 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) ได้ทำการศึกษา แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านหนองโสน ตำบลหนองข่า อำเภอกะชังบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของคนในชุมชนบ้านหนองโสนพบว่า คนในชุมชนให้ความคิดเห็นว่ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว การรับประโยชน์ การกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การประเมินผล การริเริ่มพัฒนา และการประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการท่องเที่ยว

ธรรมจักร เล็กบรรจง (2562) ได้ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ชุมชนนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง พบว่า บริบทชุมชนต้นแบบทุกแห่งมีอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ เน้นการมีส่วนร่วมและส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนของชุมชนนาหมื่นศรี

มณีรัตน์ ธีรพันธุ์เสถียร(2562) ได้ทำการศึกษา ศักยภาพของชุมชน การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อสุขภาพบ้านปลั้ว อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่มีเวลาไม่ตรงกัน จึงยังขาดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมบางกิจกรรม และยังจำกัดเฉพาะสมาชิกภายในกลุ่มวิสาหกิจเท่านั้น

วรรณพร สนศิริ(2558) ได้ทำการศึกษา การศึกษาศักยภาพชุมชนเพื่อการจัดการตนเอง ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านวอแก้ว ตำบลวอแก้ว อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดลำปาง พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการตนเองด้านการท่องเที่ยวของชุมชน ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานยังเป็นอำนาจของกลุ่มคนที่ถูกแต่งตั้งขึ้นในชุมชน ยังไม่ทั่วถึงการแสดงความคิดเห็นในรายบุคคลซึ่งเป็นการเน้นให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการทำงาน

วรรณวิมล ภู่นาค(2558) ได้ทำการศึกษา ศักยภาพชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษาตลาดน้ำอัมพวา ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชนขาดการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการได้รับประโยชน์พบว่า ชุมชนไม่มีการรวมตัวกันเพื่อประกอบธุรกิจร่วมกัน และส่วนใหญ่ชุมชนจะมีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยว

วิเชียร เลิศโกคานนท์(2557) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาศักยภาพชุมชนบ้านเหมืองกุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า การมีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ประชาชนยอมรับในด้านประโยชน์โดยรวมจากการท่องเที่ยวในระดับมากแต่การให้ความร่วมมือยังอยู่ในระดับปานกลางเพราะมีความคิดเห็นที่แตกแยกกัน ความคิดด้านการพัฒนามีความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชน ส่วนผู้บริหาร ผู้นำชุมชนมีความเห็นว่า ควรมีการรณรงค์ให้คนในชุมชนมีความร่วมมือกันและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น

7.2.2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ณิรณัฐ จันทร์โกลม (2564) พบว่า ความพร้อมขององค์ประกอบการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับมากประกอบด้วย การสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นิรมล ขวาชอง(2562) ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา บ้านขนานนาก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ชุมชนมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมทุกพื้นที่ และมีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ

เบญจวรรณ กิตติจารุกร(2556) ได้ทำการศึกษา ศักยภาพชุมชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาชุมชนสมุทรเจดีย์ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง พบว่า ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกยังขาดความพร้อมด้านที่พักร้านอาหาร-เครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและการคมนาคมขนส่งในพื้นที่

วิเชียร เลิศโกคานนท์(2557) พบว่า ศักยภาพของชุมชนบ้านเหมืองกุง ในความเห็นของผู้บริหารและผู้นำชุมชนเห็นว่าด้านการบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมยังไม่มีความพร้อม ส่วนด้านผู้ประกอบการมีความเห็นว่า ช่างฝีมือที่มีอยู่ในปัจจุบันในท้องถิ่นมีความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับคนรุ่นใหม่ แต่คนรุ่นใหม่ในชุมชนยังไม่มีความพร้อมในการรับการถ่ายทอด ในขณะที่กลุ่มนักท่องเที่ยวมีความเห็นเกี่ยวกับความพร้อมและความสามารถของชุมชนบ้านเหมืองกุงว่า มีในระดับมากทั้งในด้านฝีมือการลักษณะการออกแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน และ รูปแบบผลิตภัณฑ์

7.3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กาญจนา นันท์ สารตะขบ(2563) พบว่า มีการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน แหล่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ประเด็น ได้แก่ แหล่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิง

เกษตร ในระดับน้อย 3 ประเด็น ได้แก่ การรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ

ฉัทพร เหมราสวัสดิ์(2562) ได้ทำการศึกษา แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสระบุรี พบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีดังนี้ ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับมาก

ชนกนาฏ วัชรศักดิ์ตระกูล(2566) พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน คือ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การดึงดูดใจนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และองค์ประกอบการบริการ (กิจกรรม) ในเรื่องของปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า มีระดับปัญหาน้อย คือ การดึงดูดใจนักท่องเที่ยว องค์ประกอบการบริการ (กิจกรรม) และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาระดับน้อยที่สุด คือ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ฉีรนุช จันทร์โกมล(2564) พบว่า องค์ประกอบการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับมากประกอบด้วย การสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านปัญหาการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด สำหรับการบริหารจัดการการให้บริการ และการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับน้อย

นภาพร สิงห์นวล และ พรนภา เตียสุธิกุล(2564) ได้ทำการศึกษาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนบ้านคลองอาราง ตำบลบ้านแก่ง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว พบว่า บ้านคลองอารางมีศักยภาพชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านศักยภาพชุมชน ในด้านมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สอดแทรกวิถีชีวิตของคนในชุมชน มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในท้องถิ่นได้ในอนาคต รวมถึงการแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวชัดเจน ศักยภาพชุมชนในด้านวิถีชีวิตชุมชน มีแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตเกษตร เช่น การทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพโดยรอบที่สวยงาม เช่น สระหลวง Sky walk และเส้นทางป่าชุมชน เป็นต้น มีพิธีบวชป่าในบริเวณเขตป่าชุมชนของบ้านคลองอาราง และการละเล่นนางตั้ง ศักยภาพด้านทรัพยากรบุคคลของชุมชน คือ ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคี มีความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลจากการมีผู้นำเข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์ ทำให้บ้านคลองอารางเป็นชุมชนเข้มแข็งนำไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เบญจวรรณ กิตติจารุกร(2556) พบว่า ศักยภาพด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยังขาดความพร้อมด้านที่พักร้านอาหาร-เครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและการคมนาคม

ขนส่งในพื้นที่ ศักยภาพด้านกิจกรรม มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่หลากหลายเช่น ดูนก ปลูกป่า ล่องเรือศึกษาธรรมชาติ เป็นต้น ศักยภาพด้านองค์กรในด้านการมีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่นกลุ่ม อนุรักษ์แม่น้ำระยองและป่าชายเลน และเทศบาลนครระยอง รวมถึงหน่วยงานราชการและ เอกชน

7.4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) ได้ทำการศึกษา แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตรบ้านหนองโสน ตำบลหนองข่า อำเภอกะเปอร์สมุทร จังหัดชัยภูมิ พบว่า รูปแบบการจัดการ แหล่งท่องเที่ยวควรเน้นการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรท่องเที่ยว การตลาด และการบริการท่องเที่ยว ส่วนเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความคิดเห็นว่ามีความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวใน ระดับมาก

ธรรมจักร เล็กบรรจง (2562) พบว่า ได้รูปแบบ NA-MUENSI Model เป็นรูปแบบการ จัดการพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับกลุ่มสมาชิกและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องบนฐานการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่าตามบริบทของชุมชน เพื่อความยั่งยืนต่อการนำไปใช้ สร้างประโยชน์ให้กับชุมชนนาหมื่นศรี

รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร(2558) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อความยั่งยืน: โครงการหลวงปางตะ พบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ควรมุ่งเน้น 1) ต้องจัดในรูปแบบของกิจกรรมชุมชน การบริหารงานต้องมีความโปร่งใส มีกฎเกณฑ์ ระเบียบที่ยอมรับและรับรู้กันโดยทั่ว สามารถตรวจสอบได้ มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเป็นระยะเพื่อ ไม่ให้เกิดการผูกขาดอำนาจ 2) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนให้เหมาะสม โดย ส่งเสริมให้มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่หลากหลาย หาเอกลักษณ์หรือจุดเด่นของชุมชน รูปแบบเชิงเกษตรเฉพาะตัวให้เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ทั้งในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้าง ความแตกต่างกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) แสวงหาโอกาสในการขยายตลาดเพื่อเพิ่มรายได้ โดยเฉพาะตลาดในประเทศและขยายเครือข่ายการตลาดจากตลาดในประเทศและต่างประเทศ

7.5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

7.5.1 แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นิรมล ขวาชอง(2562) พบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ บ้านขนานนาอย่างยั่งยืน นั้น มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมของชุมชน 2) การสร้าง ผลประโยชน์แก่ท้องถิ่น 3) การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 4) การสร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย 5) การจัดองค์กรบริหารการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 6) การสร้างเครือข่ายเพื่อการท่องเที่ยวเชิง เกษตรอย่างยั่งยืน 7) การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 8) การพัฒนาความสามารถด้าน การบริการท่องเที่ยวในชุมชน

วิเชียร เลิศโกคานนท์(2557) พบว่า แนวทางการจัดการด้านการท่องเที่ยว ผู้มีส่วนได้เสีย เห็นว่าควรจัดทำแผนงานการท่องเที่ยวที่ชัดเจน สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนโดยดึงเยาวชนในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งควรพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติ

เบญจวรรณ กิตติจารุกร(2556) พบว่า แนวทางในการพัฒนาชุมชนสมุทรเจดีย์เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเน้นการพัฒนาด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะเรื่องที่พักร้านอาหาร-เครื่องดื่ม และร้านขายสินค้าที่ระลึกยังไม่มีสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว รวมถึงการคมนาคมขนส่งภายในพื้นที่และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

ธรรมจักร เล็กบรรจง(2562) พบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนของชุมชนนาหมื่นศรี ควรเริ่มจากกลุ่มผู้นำและให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน โดยการเปิดเวทีชาวบ้าน ประชุมสร้างเครือข่ายและประชุมเชิงปฏิบัติการ ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มคณะกรรมการการท่องเที่ยว นำไปสู่การแบ่งส่วนงานออกเป็น 5 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายฐานการเรียนรู้ ฝ่ายมัคคุเทศก์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายอาหารและสินค้าที่ระลึก ฝ่ายที่พักและยานพาหนะ รวมทั้งร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวทำให้เกิดการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนขึ้น และประเมินผลการจัดท่องเที่ยววันรุ่งเพื่อตรวจยืนยันถึงผลสะท้อนที่เกิดขึ้น

7.5.2 กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตัญญา เพชรสง (2564) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง พบว่า แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง ซึ่งประกอบไปด้วย 6 แนวทาง ได้แก่ 1) กลยุทธ์สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวเช่น วัฒนธรรมอาหารเมืองพัทลุง 2) กลยุทธ์สร้างเครือข่ายด้วยการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ใกล้เคียง 3) พัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย เนื่องจากจังหวัดพัทลุงมีความหลากหลายทางทรัพยากรการท่องเที่ยว 4) กลยุทธ์กระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องเน้นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูล 5) กลยุทธ์การทำงานร่วมกันอย่างมีการบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 6) วางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด Digital และบุกตลาดนักท่องเที่ยวไฮเอนด์เช่น ตลาดจีน อินเดีย สิงคโปร์และมาเลเซีย

รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ร (2558) พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ควรมุ่งเน้น 1.) ต้องจัดในรูปแบบของกิจกรรมชุมชน การบริหารงานต้องมีความโปร่งใส มีกฎเกณฑ์ ระเบียบที่ยอมรับและรับรู้กันโดยทั่ว สามารถตรวจสอบได้ มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเป็นระยะเพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาดอำนาจ 2.) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่าง

ยั่งยืนให้เหมาะสม โดยส่งเสริมให้มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่หลากหลาย หาเอกลักษณ์หรือจุดเด่นของชุมชน รูปแบบเชิงเกษตรเฉพาะตัวให้เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ทั้งในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความแตกต่างกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3.) แสวงหาโอกาสในการขยายตลาดเพื่อเพิ่มรายได้ โดยเฉพาะตลาดในประเทศและขยายเครือข่ายการตลาดจากตลาดในประเทศและต่างประเทศ

ฉัตร เหมราสวัสดิ์ (2562) พบว่า กลยุทธ์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรมีจุดเพื่อบริการกับนักท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างจุดเด่นที่น่าสนใจ เชื่อมโยงกับเครือข่าย พร้อมทั้งจัดงานประชาสัมพันธ์โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ทั้งระดับภูมิภาค หรือในระดับประเทศ

วิมลนัฐ ดุลพินิจธรรม (2565) ได้ทำการศึกษา การออกแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจากการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรม กรณีศึกษา: จังหวัดนครปฐม พบว่า กลยุทธ์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ 1) การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรใหม่มีความเหมาะสมกับบริบทพื้นที่เกษตรกรรมในจังหวัดนครปฐม เพื่อตอบสนองเทรนด์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน และ 2) ออกแบบและปรับปรุงพื้นที่โครงการจากพื้นที่เกษตรกรรมเดิม ใหม่พื้นที่หรืออาคารที่รองรับการท่องเที่ยวแบบครบวงจร จากการศึกษาทำให้เห็นว่าพื้นที่เกษตรกรรมและการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญเป็นอย่างมากในระบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั้งในด้านของผู้ประกอบการ การบริหารจัดการ และนักท่องเที่ยว

7.5.3 วิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ปรีชา หงสะเดช (2562) พบว่า กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และการโฆษณาผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ เว็บไซต์ซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร มีเกษตรกรและนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรมีความต้องการสอดคล้องกัน คือ ต้องการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมากที่สุด รองลงมามีความต้องการสื่อสังคมในระดับมาก เกษตรกรครึ่งหนึ่งมีปัญหาเรื่อง ไม่มีการจัดทำโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กร ไม่มีการสร้างเครือข่ายระดับภาค/ระดับประเทศ/ระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะให้มีการสนับสนุนให้ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

กาญจนา นธ์ สารตะขบ (2563) พบว่า ความต้องการสื่อในการส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีบุคคลจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อสิ่งพิมพ์ ไปสเตอร์ คู่มือ แผนพับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และวิธีการส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุดในรูปแบบบรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ควรมีนักส่งเสริมทั้งภาครัฐ และเอกชน เข้ามาให้ความรู้และสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแก่เกษตรกรอำเภอวังน้ำเขียว

จังหวัดนครราชสีมา ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ไปสเตอร์ ผ่านอิเล็กทรอนิกส์ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ด้วยวิธีการส่งเสริมแบบการบรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ

ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) พบว่า แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมสำหรับบ้านหนองโสน คือการส่งเสริมร่วมกับชุมชน โดยอาศัยความร่วมมือกับผู้นำชุมชน คนในชุมชน เกษตรกร และบูรณาการร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ โดยใช้เครื่องมือในการดำเนินงาน คือ คู่มือ อินเทอร์เน็ต วีดีโอ และโทรทัศน์ และใช้วิธีการส่งเสริม คือ ฝึกปฏิบัติ และทัศนศึกษา

ณิรนุช จันทร์โกลม (2564) พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรให้ความรู้ด้วยวิธีการจัดทัศนศึกษา ฝึกปฏิบัติ สาธิต และการบรรยายแก่สมาชิกกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

7.5.4 การสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ชนาธิป ธนะสาร (2566) พบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามมาตรฐานคุณภาพในตำบลปวนพุ ทำโดย 1) เกษตรกรควรได้รับการพัฒนาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว 2) หน่วยงานภาครัฐควรให้การสนับสนุนการทำกิจกรรมและการดำเนินการ และ 3) ควรมีการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรฐานคุณภาพ

ชนกนาฏ วัชรศักดิ์ตระกูล (2566) พบว่า แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ ให้ความรู้สนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านสื่อ ด้วยวิธีการส่งเสริมแบบบรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไป สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภททำการเกษตร รายได้จากการเกษตร ประสิทธิภาพผลิตทางการเกษตร การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และความคาดหวังจากการที่ชุมชนจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว การรับประโยชน์ การกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การประเมินผล การริเริ่มพัฒนา และการประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการท่องเที่ยว ในส่วนของความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ การสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- 3) ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ ด้านแหล่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- 4) รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านการตลาด และด้านการบริการท่องเที่ยว
- 5) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วยแนวคิดกลยุทธ์การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบวิธีการวิจัย ได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1.2.1 *กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน* ในพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 48 คน

1.2.2 *เกษตรกร* เป็นเกษตรกรสมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ปี 2566 จำนวน 110 คน

1.2 *กลุ่มตัวอย่าง* กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามประชากร ดังนี้

1.2.1 *กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน* โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากประชากรกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน ในพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน

1.2.2 *เกษตรกร* เป็นเกษตรกรสมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อย่างไม่ศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด 110 คน โดยไม่สุ่มกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ 2 ชุด มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่มีทั้งคำถามปลายปิด และปลายเปิด ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดโดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1 หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2 หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4 หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5 หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดโดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1 หมายถึง	การจัดการน้อยที่สุด
2 หมายถึง	การจัดการน้อย
3 หมายถึง	การจัดการปานกลาง
4 หมายถึง	การจัดการมาก
5 หมายถึง	การจัดการมากที่สุด

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดโดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1 หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2 หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4 หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5 หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 5.1 แนวทางและกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี โดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่ 5.2 แนวทางการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี โดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

2.2 ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์สำหรับเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่มีทั้งคำถามปลายปิด และปลายเปิด ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร ประสบการณ์ในการทำการเกษตร รายได้จากภาคการเกษตร ความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความคาดหวังให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดโดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดโดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดโดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

2.3 การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

2.3.1 การสร้างเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1) การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรวิจัย เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2) การกำหนดกรอบของเนื้อหาและข้อความ ให้สอดคล้องกับแนวคิดวัตถุประสงค์การวิจัย และสภาพชุมชนที่จะศึกษา
- 3) การดำเนินการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง

2.3.2 การทดสอบเครื่องมือ

1) การทดสอบความตรงของเนื้อหา (Validity) ก่อนที่จะนำเครื่องมือไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์และครอบคลุมของเนื้อหา โดยใช้วิธีการทางสถิติตรวจสอบค่าความตรง คือ การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (IOC) โดยมีผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายดังนี้

ปราณี หล้าเบญจ (2559, น.2) การตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ด้วยวิธีของ Rovinelli และ Hambelton โดยใช้สูตรดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน -1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) จากสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง -1 ถึง +1
	$\frac{\sum R}{N}$	แทน	ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

- เกณฑ์** 1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

โดยอารยา องค์เอี่ยม และพงศธราร วิจิตเวชไพศาล (2561, น. 42) แนะนำว่าโดยทั่วไปแล้วค่าความเชื่อมั่นได้ของแบบสัมภาษณ์ควรมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.7 หมายความว่า แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นสำหรับงานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

ผู้วิจัยจึงได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลการหาค่าความตรงตามเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า เครื่องมือมีค่า IOC มากกว่า 0.70 ขึ้นไป โดยค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้นำชุมชน เท่ากับ 0.99 และ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือชุดที่ 2 สำหรับเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักนาดี เท่ากับ 1.00 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื้อหานั้นแสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

2) การทดสอบความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปทดลองสัมภาษณ์ ประชากรที่ใช้ศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 60 คน ในอำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดยแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 จำนวน 30 คน แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 จำนวน 30 คน เพื่อมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีการของ Cronbach's alpha โดยใช้โปรแกรม

คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ก่อนที่จะนำไปใช้สัมภาษณ์ต่อไป

จากการทดลองสัมภาษณ์ ประชากรที่ใช้ศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าความเที่ยง ตามวิธีการของ Cronbach's alpha โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับค่าความเที่ยงที่เหมาะสมนั้น Carmines และ Zeller (1986, น.51) อ้างถึงใน เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ (2557, น.61) ค่าความเที่ยงของเครื่องมือวิจัยนั้นมีผลการวัดความเที่ยงและเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัดควรมีค่าไม่ต่ำกว่า .70 จึงสรุปว่าแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นสำหรับงานวิจัยนี้มีค่าความเที่ยงที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

จากการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความเที่ยง ตามวิธีการของ Cronbach's alpha โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ดังนี้

แบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้นำชุมชน

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ถ้ากลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า Alpha = 0.918

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า Alpha = 0.832

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า Alpha = 0.843

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า ส่วนที่ 1 คือ Alpha = 0.852 และส่วนที่ 2 คือ Alpha = 0.861

แบบสัมภาษณ์สำหรับเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า Alpha = 0.845

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า Alpha = 0.854

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า Alpha = 0.863 และส่วนที่ 2 คือ Alpha = 0.859

โดยในภาพรวมมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละตอนอยู่ระหว่าง 0.832 – 0.918 จึงสรุปได้ว่า เครื่องมือวิจัยนี้ มีค่าความเที่ยง (reliability) ของแบบสัมภาษณ์ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach 's alpha) สูงกว่า 0.70 ผู้วิจัยสามารถนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรก กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี จำนวน 20 คน กลุ่มสอง เกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จำนวน 87 คน ด้วยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์ปลายปิด-ปลายเปิด มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนเตรียมการ

3.1.1 การประสานงานผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ประสานงานกับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี และตัวแทนเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักนาดีเพื่อชี้แจงรายละเอียดการวิจัยและขอความร่วมมือในการนัดหมายเพื่อเก็บข้อมูล

3.1.2 การจัดเตรียม แบบสัมภาษณ์ วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้เพื่อการสัมภาษณ์และการเดินทาง เช่น ดินสอ ปากกา กระดาษช่วยจดบันทึก แบบสัมภาษณ์ และยานพาหนะ

3.2 ขั้นตอนสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนในการสัมภาษณ์ ดังนี้

3.2.1 *แนะนำตัวผู้สัมภาษณ์*ว่าเป็นนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และชี้แจงหัวข้อวิจัยเรื่องศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์รู้จักก่อนที่ทำการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นการสร้างความไว้วางใจและความคุ้นเคย

3.2.2 *ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย* เป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์อย่างไร และชี้แจงความสำคัญของงานวิจัยแก่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง สมบูรณ์และครบถ้วน

3.2.3 *เริ่มดำเนินการสัมภาษณ์* โดยสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ท่านละ 10-15 นาที

3.2.4 *บันทึกผลการสัมภาษณ์* ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ผู้วิจัยได้บันทึกผลการสัมภาษณ์ไปพร้อมกัน ซึ่งการบันทึกผู้วิจัยมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

- 1) บันทึกผลทันทีระหว่างการสัมภาษณ์ ทั้งคำถามปลายเปิดและปลายปิด

2) บันทึกตามความเป็นจริงโดยไม่มีอคติ ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้บันทึกตามความเป็นจริงโดยไม่มีอคติ

3.3 ชั้นสิ้นสุดของการสัมภาษณ์ มีแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.3.1 ทบทวนความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยได้ทบทวนความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 กล่าวขอบคุณ ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์และผู้เกี่ยวข้องที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้อมูล 2 ชุด ดังนี้ 1) การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี จำนวน 30 ชุด จาก 2) การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จำนวน 110 ชุด จาก นำมาประมวลผลโดยใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแล้ว ตามวัตถุประสงค์ของการ วิจัย ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล จัดทำรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ และข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนคำตอบ โดยกำหนดค่าอันตรภาคชั้น สำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิชิต อุ๋อัน, 2548)

$$\text{อันตรภาคชั้น (Interval)} = \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนชั้น} &= \frac{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}}{5} \\ &= \frac{(5 - 1)}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ช่วงชั้นของค่าคะแนน คำอธิบายสำหรับการแปลผล

1.00 - 1.80	หมายถึง	การมีส่วนร่วมน้อยที่สุด
1.81 - 2.61	หมายถึง	การมีส่วนร่วมน้อย
2.62 - 3.42	หมายถึง	การมีส่วนร่วมปานกลาง
3.43 - 4.23	หมายถึง	การมีส่วนร่วมมาก
4.24 - 5.00	หมายถึง	การมีส่วนร่วมมากที่สุด

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ได้แก่ การบริหารจัดการ การรองรับ การให้บริการ การดึงดูดใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนคำตอบ โดยกำหนดค่าอันตรภาคชั้น สำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิจิต อุ๋อัน, 2548)

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ช่วงชั้นของค่าคะแนน คำอธิบายสำหรับการแปลผล

1.00 - 1.80	หมายถึง	มีศักยภาพน้อยที่สุด
1.81 - 2.61	หมายถึง	มีศักยภาพน้อย
2.62 - 3.42	หมายถึง	มีศักยภาพปานกลาง
3.43 - 4.23	หมายถึง	มีศักยภาพมีศักยภาพเหมาะสมมาก
4.24 - 5.00	หมายถึง	มีรูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุด

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ได้แก่ ด้านทรัพยากร ด้านตลาด ด้านบริการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนคำตอบ โดยกำหนดค่าอันตรภาคชั้น สำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิจิต อุ๋อัน, 2548)

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ช่วงชั้นของค่าคะแนน คำอธิบายสำหรับการแปลผล

1.00 - 1.80	หมายถึง	มีรูปแบบที่เหมาะสมน้อยที่สุด
1.81 - 2.61	หมายถึง	มีรูปแบบที่เหมาะสมน้อย
2.62 - 3.42	หมายถึง	มีรูปแบบที่เหมาะสมปานกลาง
3.43 - 4.23	หมายถึง	มีรูปแบบที่เหมาะสมมาก
4.24 - 5.00	หมายถึง	มีรูปแบบที่เหมาะสมมากที่สุด

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนคำตอบ โดยกำหนดค่าอันตรภาคชั้น สำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิจิต อุ๋อัน, 2548)

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ช่วงชั้นของค่าคะแนน คำอธิบายสำหรับการแปลผล

1.00 - 1.80	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.81 - 2.61	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
2.62 - 3.42	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
3.43 - 4.23	หมายถึง	เหมาะสมมาก
4.24 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด

4.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร ประสบการณ์ในการทำการเกษตร รายได้จากภาคการเกษตร การได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความคาดหวังให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ และข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนคำตอบ โดยกำหนดค่าอันตรภาคชั้น สำหรับ

การแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิจิต อุ๋อัน, 2548)

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ช่วงชั้นของค่าคะแนน คำอธิบายสำหรับการแปลผล

1.00 - 1.80	หมายถึง	มีความพร้อมน้อยที่สุด
1.81 - 2.61	หมายถึง	มีความพร้อมน้อย
2.62 - 3.42	หมายถึง	มีความพร้อมปานกลาง
3.43 - 4.23	หมายถึง	มีความพร้อมมาก
4.24 - 5.00	หมายถึง	มีความพร้อมมากที่สุด

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ได้แก่ การบริหารจัดการ การรองรับ การให้บริการ การดึงดูดใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนคำตอบ โดยกำหนดค่าอันตรภาคชั้น สำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิจิต อุ๋อัน, 2548)

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ช่วงชั้นของค่าคะแนน คำอธิบายสำหรับการแปลผล

1.00 - 1.80	หมายถึง	มีศักยภาพน้อยที่สุด
1.81 - 2.61	หมายถึง	มีศักยภาพน้อย
2.62 - 3.42	หมายถึง	มีศักยภาพปานกลาง
3.43 - 4.23	หมายถึง	มีศักยภาพมาก
4.24 - 5.00	หมายถึง	มีศักยภาพมากที่สุด

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) การจัดลำดับ ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนคำตอบ โดยกำหนดค่าอันตรภาคชั้น สำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิจิต อุ๋อัน, 2548)

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้ช่วงชั้นของค่าคะแนน คำอธิบายสำหรับการแปลผล

1.00 - 1.80	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.81 - 2.61	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
2.62 - 3.42	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง

- 3.43 - 4.23 หมายถึง เหมาะสมมาก
4.24 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

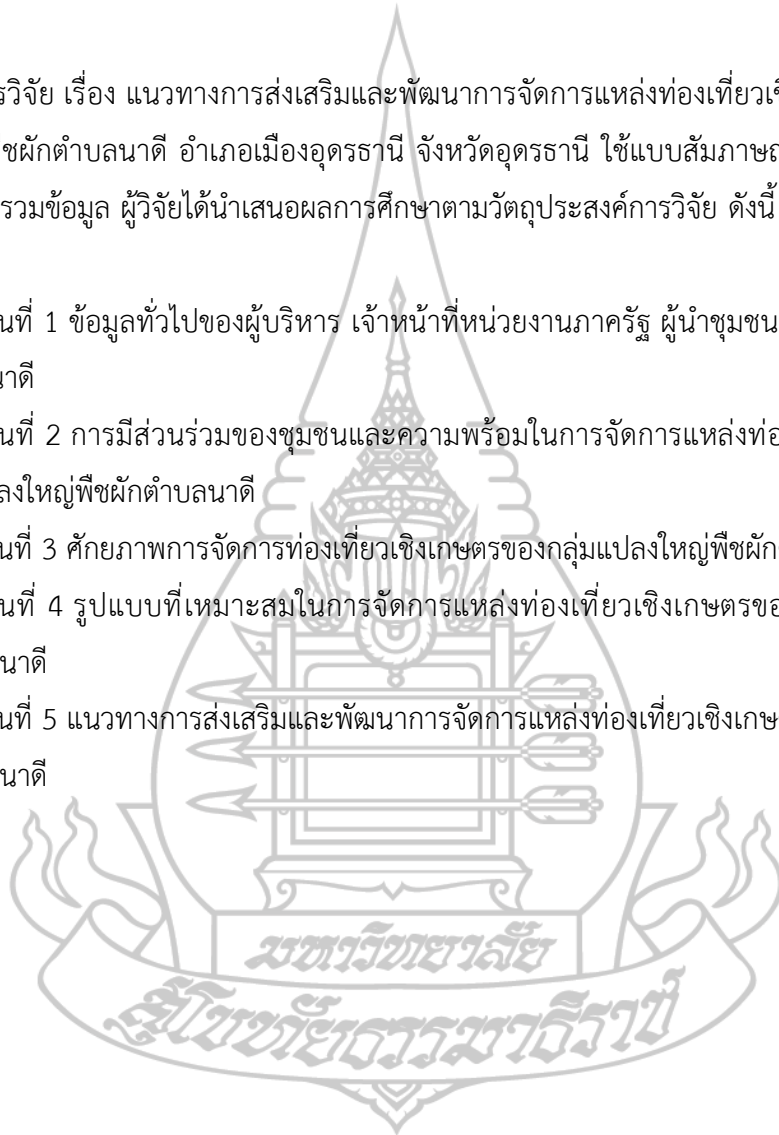
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกรในพื้นที่ตำบลนาดี

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกร ในพื้นที่ตำบลนาดี

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ ตำบลนาดี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร และ ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตรปรากฏดังตารางที่ 4.1-4.2

1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำ ชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของ การเกษตร

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
n=30		
เพศ		
ชาย	8	26.7
หญิง	22	73.3
อายุ (ปี)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 40	3	10.0
41 - 45	5	16.7
46 - 50	11	36.7
51 - 55	9	30.0
มากกว่าหรือเท่ากับ 55	2	6.6
ต่ำสุด = 32 สูงสุด = 58 ค่าเฉลี่ย = 47.80 S.D. = 5.720		
ระดับการศึกษา		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	2	6.7
ปริญญาตรีหรือมากกว่า	28	93.3
อาชีพหลัก		
ลูกจ้าง/พนักงานราชการ	3	10.0
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	76.7
ผู้นำชุมชน	4	13.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n=30

สภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของการเกษตร(ถ้าทำการเกษตรตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทำไร่	4	13.3
ทำสวน	6	20.0
ทำนา	8	26.7
ปศุสัตว์	2	6.7
เกษตรผสมผสาน	2	6.7
แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร	1	3.3
ไม่มี	17	56.7

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ร้อยละ 73.3 เป็นเพศหญิงและอีกร้อยละ 26.7 เป็นเพศชาย ตามลำดับ

อายุ พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ร้อยละ 36.7 มีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี รองลงมา ร้อยละ 26.7 มีอายุระหว่าง 51-55 ปี ร้อยละ 16.7 มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ร้อยละ 10.0 มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี และร้อยละ 6.6 มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 55 ปีขึ้นไป ตามลำดับ โดยกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีอายุต่ำสุด 32 ปี และมีอายุสูงสุด 58 ปี อายุเฉลี่ย 47.80 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.720 ปี

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ร้อยละ 93.3 มีการศึกษาปริญญาตรีหรือมากกว่า รองลงมา ร้อยละ 6.7 มีการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.) ตามลำดับ

อาชีพหลัก พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ร้อยละ 76.7 อาชีพหลักข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมา ร้อยละ 13.3 ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี และร้อยละ 10.0 อาชีพลูกจ้าง/พนักงานราชการ ตามลำดับ

ประเภทของการเกษตร พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ร้อยละ 56.7 ไม่มีการทำเกษตรกรรม รองลงมา ร้อยละ 26.7 เกษตรกรรม

ทำนา ร้อยละ 20.0 เกษตรกรรมทำสวน ร้อยละ 13.3 เกษตรกรรมทำไร่ ร้อยละ 6.7 ทำเกษตรกรรมประเภทปศุสัตว์และเกษตรผสมผสาน เท่ากัน และอีกร้อยละ 3.3 แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร ตามลำดับ

1.1.2 ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนตำบลนาดีเกี่ยวกับประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประเด็น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
n=30		
ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สร้างรายได้ให้กับชุมชน	26	86.7
คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี	13	43.3
คนในชุมชนมีอาชีพ	29	96.7
ชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากร	16	53.3
ชุมชนมีชื่อเสียง	20	66.7

ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดีมีความเห็นว่า ร้อยละ 96.7 คนในชุมชนมีอาชีพ รองลงมา ร้อยละ 86.7 สร้างรายได้ให้กับชุมชน และร้อยละ 66.7 ชุมชนมีชื่อเสียง ร้อยละ 53.3 ชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากรที่มีอยู่ และสุดท้ายร้อยละ 43.3 คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี ตามลำดับ

1.2 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ประกอบด้วย สภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ ประสบการณ์ในการทำการเกษตร สภาพเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพหลัก การศึกษา ประเภทของการเกษตร รายได้จากภาคเกษตรต่อปี และสภาพสังคม ได้แก่ การได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และความคาดหวังและประโยชน์จากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปรากฏดังตารางที่ 4.3 -4.6

1.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร ประสบการณ์ในการทำเกษตร รายได้ จากภาคเกษตรต่อปี ปรากฏดังตารางที่ 4.3 - 4.5

ตารางที่ 4.3 สภาพส่วนบุคคลของเกษตรกร

N=110		
สภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	48	43.6
หญิง	62	56.4
อายุ (ปี)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50	28	25.5
51 - 55	21	19.1
56 - 60	30	27.2
61 - 65	11	10.0
มากกว่าหรือเท่ากับ 66	20	18.2
ต่ำสุด = 43 สูงสุด = 80 ค่าเฉลี่ย = 56.77 S.D. = 8.195		
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 4	35	31.8
ประถมศึกษาปีที่ 6	46	41.8
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	14	12.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)/ปวช.	8	7.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	5	4.5
ปริญญาตรีหรือมากกว่า	2	1.8

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

N=110

สภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำการเกษตร (ปี)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10	16	14.5
11 – 15	25	22.7
16 – 20	34	30.9
21 – 25	10	9.1
มากกว่าหรือเท่ากับ 26	25	22.7
ต่ำสุด = 6 สูงสุด = 50 ค่าเฉลี่ย = 19.49 S.D. = 10.226		

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำการเกษตร ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 56.4 เป็นเพศหญิงและอีกร้อยละ 43.6 เป็นเพศชาย ตามลำดับ

อายุ พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 27.2 มีอายุระหว่าง 56 – 60 ปี รองลงมา ร้อยละ 25.5 มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ปี ร้อยละ 19.1 มีอายุระหว่าง 51-55 ปี ร้อยละ 18.2 มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 66 ปี และ ร้อยละ 10.0 มีอายุระหว่าง 61-65 ปี ตามลำดับ โดยกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีอายุต่ำสุด 43 ปี และมีอายุสูงสุด 80 ปี อายุเฉลี่ย 56.77 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.195 ปี

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 41.8 วุฒិการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา ร้อยละ 31.8 วุฒิการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 12.7 วุฒิการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) ร้อยละ 7.3 วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)/ปวช. ร้อยละ 4.5 วุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.) และร้อยละ 1.8 วุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือมากกว่า ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการทำการเกษตร พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 30.9 มีประสบการณ์ 16-20 ปี รองลงมา ร้อยละ 22.7 มีประสบการณ์ 11 – 15 ปี เท่ากันกับ มีประสบการณ์มากกว่าหรือเท่ากับ 26 ปี ร้อยละ 14.5 มีประสบการณ์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี และ ร้อยละ 9.1 มีประสบการณ์ 16-20 ปี ตามลำดับ โดยกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

มีประสบการณ์ต่ำสุด 6 ปี และมีประสบการณ์สูงสุด 50 ปี ประสบการณ์เฉลี่ย 19.49 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.226 ปี

ตารางที่ 4.4 สภาพเศรษฐกิจของเกษตรกร

N=110

สภาพเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพหลัก		
เกษตรกร	84	76.4
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	5	4.5
รับจ้างทั่วไป	19	17.3
อื่นๆ(พนักงานประจำ, ลูกจ้าง)	2	1.8
ประเภทของการเกษตร		
ทำไร่	1	0.9
ทำสวน	4	3.6
ทำนา	18	16.4
ปศุสัตว์	2	1.8
เกษตรผสมผสาน	9	8.2
ผลิตผักปลอดภัย	74	67.3
แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร	1	0.9
ผลิตสินค้าหัตถกรรม	1	0.9
รายได้จากภาคเกษตรต่อปี (บาท)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000	25	22.7
20,001 – 30,000	24	21.8
30,001 – 40,000	40	36.3
40,001 – 50,000	13	11.8
มากกว่าหรือเท่ากับ 50,001	8	7.3
ต่ำสุด = 10,000 สูงสุด = 100,000 ค่าเฉลี่ย = 33,690.91 S.D. = 16,862.409		

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นถึง อาชีพหลัก ประเภทของการเกษตร และรายได้จากภาคเกษตรต่อปี ดังนี้

อาชีพหลัก พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 76.4 อาชีพหลักเกษตรกร รองลงมา ร้อยละ 17.3 รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 4.5 ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว และร้อยละ 1.8 อื่นๆ (พนักงานประจำ, ลูกจ้าง) ตามลำดับ

ประเภทของการเกษตร พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 67.3 ผลิตผักปลอดภัย รองลงมา รองลงมา ร้อยละ 26.7 เกษตรกรรมทำนา ร้อยละ 20.0 เกษตรกรรมทำสวน ร้อยละ 13.3 เกษตรกรรมทำไร่ ร้อยละ 16.4 ทำนา ร้อยละ 8.2 เกษตรผสมผสาน ร้อยละ 3.6 ทำสวน ร้อยละ 1.8 ปศุสัตว์ และสุดท้าย ร้อยละ 0.9 ทำไร่ แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร ผลิตสินค้าหัตถกรรม เท่ากัน ตามลำดับ

รายได้จากภาคเกษตรต่อปี พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 36.3 มีรายได้จากภาคเกษตร (ต่อปี) ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.7 มีรายได้จากภาคเกษตร (ต่อปี) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท ร้อยละ 21.8 มีรายได้จากภาคเกษตร (ต่อปี) ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 11.8 มีรายได้จากภาคเกษตร (ต่อปี) ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท และสุดท้ายร้อยละ 7.3 มีรายได้จากภาคเกษตร(ต่อปี)มากกว่าหรือเท่ากับ 50,001 บาท ตามลำดับ โดยกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีมี รายได้จากภาคเกษตร (ต่อปี) ต่ำสุด 10,000 บาท และรายได้ต่อปีสูงสุด 100.000 บาท มีรายได้จากภาคเกษตรต่อปีเฉลี่ย 33.690.91 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16,862.409

ตารางที่ 4.5 สภาพสังคมของเกษตรกร

N=110

สภาพสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร		
ไม่ได้รับ	67	60.9
ได้รับจากสื่อบุคคล(ผู้นำชุมชน,อบต.)	27	24.5
ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์	11	10.0
ได้รับจากสื่อสังคมออนไลน์	4	3.6
ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร		
ไม่เคย	51	46.4
เคย จำนวน 1 ครั้ง	33	30.0
เคย จำนวน 2 ครั้ง	17	15.4
เคย จำนวนมากกว่า 3 ครั้ง	9	8.2

จากตารางที่ 4.5 สภาพเศรษฐกิจจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

การได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 60.9 ไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร รองลงมา ร้อยละ 24.5 ได้รับจากสื่อบุคคลโดยผู้นำชุมชน และ หน่วยงานองค์กรบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 10.0 ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์ คือ โปสเตอร์, แผ่นพับ และสุดท้ายร้อยละ 3.6 ได้รับจากสื่อสังคมออนไลน์ คือ Website ตามลำดับ

ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 46.4 ไม่เคยมีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร รองลงมา ร้อยละ 30.0 เคยท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 1 ครั้ง และร้อยละ 15.4 เคยท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 2 ครั้ง และสุดท้ายร้อยละ 8.2 เคยท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวนมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ความคาดหวังและประโยชน์จากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร

N=110

ประเด็น	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ความคาดหวังให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่คาดหวัง	4	3.6
ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	42	38.2
สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้	67	60.9
ประโยชน์คิดว่าจะได้รับจากการชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สร้างรายได้ให้กับชุมชน	71	64.5
คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี	18	16.4
คนในชุมชนมีอาชีพ	51	46.4
ชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากร	33	30.0
ชุมชนมีชื่อเสียง	46	41.8

จากตารางที่ 4.6 สภาพเศรษฐกิจจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความคาดหวังให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 60.9 มีความคาดหวังสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้ รองลงมา

ร้อยละ 38.2 มีความคาดหวังชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และสุดท้ายร้อยละ 3.6 ไม่มีความคาดหวัง ตามลำดับ

ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 64.5สร้างรายได้ให้กับชุมชน รองลงมา ร้อยละ 46.4 คนในชุมชนมีอาชีพ และร้อยละ 41.8 ชุมชนมีชื่อเสียง ร้อยละ 30.0 ชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากรที่มีอยู่ และสุดท้ายร้อยละ 16.4 คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2.1 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน

ประกอบด้วย ความรู้สึกเป็นเจ้าของ การกำหนดทิศทาง การประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการท่องเที่ยว การเตรียมความพร้อมของชุมชน การริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การรับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยว ปรากฏดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว(จำนวน/ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	อันดับ
	1	2	3	4	5			
n=30								
การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว						3.41	ปานกลาง	
						(1.115)		
1) ความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	0	3	8	10	9	3.83	มาก	1
	(0.0)	(10.0)	(26.7)	(33.3)	(30.0)	(0.986)		

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

n=30

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่ง					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความ หมาย	อันดับ
	ท่องเที่ยว(จำนวน/ร้อยละ)							
	1	2	3	4	5			
การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว						3.41	ปาน	อันดับ
						(1.115)	กลาง	
2) กำหนดทิศทาง ของแหล่ง ท่องเที่ยว	8 (26.7)	8 (26.7)	6 (20.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	2.50 (1.225)	น้อย	8
3) การจัดการ ท่องเที่ยวโดย ชุมชน	2 (6.7)	7 (23.3)	9 (30.0)	9 (30.0)	3 (10.0)	3.13 (1.106)	ปาน กลาง	3
4) ความพร้อม ของชุมชน	4 (13.3)	6 (20.0)	11 (36.7)	5 (16.7)	4 (13.3)	2.97 (1.217)	ปาน กลาง	6
5) ริเริ่มพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	5 (16.7)	5 (16.7)	10 (33.3)	5 (16.7)	5 (16.7)	3.00 (1.313)	ปาน กลาง	5
6) วางแผนพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	3 (10.0)	6 (20.0)	12 (40.0)	4 (13.3)	5 (16.7)	3.07 (1.202)	ปาน กลาง	4
7) การพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	7 (23.3)	10 (33.3)	5 (16.7)	3 (10.0)	4 (13.3)	2.57 (1.331)	น้อย	7
8) รับประโยชน์ จากแหล่ง ท่องเที่ยว	2 (6.7)	5 (16.7)	5 (16.7)	5 (16.7)	9 (30.0)	3.23 (1.501)	ปาน กลาง	2

จากตารางที่ 4.7 โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี พบว่า การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.41 ในด้านต่างๆ ดังนี้ ในด้านความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ส่วนร่วมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย คือ 3.83 รองลงมาในด้านการรับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านวางแผนพัฒนา

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านความพร้อมของชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 3.13 3.07 3.00 และ 2.97 ตามลำดับ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชุมชนมีส่วนร่วมในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.57 และ 2.50 ตามลำดับ

2.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีตามความคิดเห็นของเกษตรกร

ประกอบด้วย ประกอบด้วย ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านองค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนการวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และด้านความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ปรากฏดังตารางที่ 4.8 และตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.8 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความ หมาย	อันดับ
	1	2	3	4	5			
ความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						2.75 (1.101)	ปาน กลาง	
สิ่งที่ดึงดูดใจ								
1) ทรัพยากรธรรมชาติ	0 (0.0)	4 (3.6)	46 (41.8)	50 (45.5)	10 (9.1)	3.60 (.706)	มาก	1
2) ประเพณี	4 (3.6)	8 (7.3)	26 (23.6)	64 (58.2)	8 (7.3)	3.58 (.871)	มาก	3
3) วัฒนธรรม	0 (0.0)	12 (10.9)	43 (39.1)	33 (30.0)	22 (20.0)	3.59 (.932)	มาก	2
กิจกรรมท่องเที่ยว								
1) เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม	24 (21.8)	20 (18.2)	40 (36.4)	12 (10.9)	14 (12.7)	2.75 (1.274)	ปาน กลาง	1

N=110

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

N=110

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความ หมาย	อันดับ
	1	2	3	4	5			
	ความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
					(1.101)	กลาง		
2) ให้นักท่องเที่ยว เข้าใจประวัติความ เป็นมาของแหล่ง ท่องเที่ยว	26 (23.6)	18 (16.4)	36 (32.7)	23 (20.1)	7 (6.4)	2.72 (1.205)	ปาน กลาง	2
องค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา								
1) ความเข้มแข็ง ของกลุ่มเกษตรกร	36 (32.7)	27 (24.6)	25 (22.7)	18 (16.4)	4 (3.6)	2.42 (1.273)	น้อย	5
2) มีความเข้าใจที่ ดีต่อการจัดการ ท่องเที่ยวโดย ชุมชน	9 (8.2)	43 (39.1)	39 (35.5)	16 (14.6)	2 (1.8)	2.54 (.874)	น้อย	3
3) มีการบันทึก จัดทำข้อมูล	8 (7.3)	52 (47.3)	29 (26.4)	18 (16.4)	2 (1.8)	2.56 (.873)	น้อย	2
4) มีประชาชน ประจำหมู่บ้าน	30 (27.2)	25 (22.7)	32 (29.1)	16 (14.6)	7 (6.4)	2.50 (1.217)	น้อย	4
5) มีการบันทึก จัดทำข้อมูล	8 (7.3)	52 (47.3)	29 (26.4)	18 (16.4)	2 (1.8)	2.56 (.873)	น้อย	2
6) ชุมชนมีความ ห่วงใยใน ทรัพยากร ธรรมชาติ	16 (14.6)	21 (19.1)	36 (32.7)	34 (30.9)	3 (2.7)	2.88 (1.090)	ปาน กลาง	1

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

N=110

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความ หมาย	อันดับ
	(จำนวน/ร้อยละ)							
	1	2	3	4	5			
ความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						2.75 (1.101)	ปาน กลาง	
การมีส่วนร่วมของชุมชน								
1) การจัดการแหล่งท่องเที่ยว	11 (10.0)	34 (30.9)	38 (34.6)	23 (20.9)	4 (3.6)	2.68 (1.049)	ปาน กลาง	1
2) การวางแผนแหล่งท่องเที่ยว	17 (15.5)	41 (37.3)	26 (23.6)	23 (20.9)	5 (4.6)	2.61 (1.084)	น้อย	3
3) กระบวนการสร้างการรับรู้	12 (10.9)	39 (35.5)	31 (28.2)	26 (23.6)	2 (1.8)	2.65 (.963)	ปาน กลาง	2
4) การสร้างความเป็นเจ้าของของแหล่งทรัพยากร	32 (29.1)	16 (14.6)	38 (34.6)	20 (18.2)	4 (3.6)	2.53 (1.194)	น้อย	4
ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก								
1) จุดบริการนักท่องเที่ยว	28 (25.5)	23 (20.9)	37 (33.6)	9 (8.2)	13 (11.8)	2.60 (1.279)	น้อย	4
2) เส้นทางคมนาคม	8 (7.3)	36 (32.7)	29 (26.4)	30 (27.3)	7 (6.2)	2.93 (1.073)	ปาน กลาง	1
3) มีห้องน้ำให้บริการ	20 (18.2)	34 (30.9)	22 (20.0)	21 (19.1)	13 (11.8)	2.75 (1.286)	ปาน กลาง	2
4) ที่พักแบบสัมผัสวิถีชีวิตเกษตรกร	40 (36.4)	34 (30.9)	3 (2.7)	26 (23.4)	7 (6.4)	2.33 (1.349)	น้อย	5
5) มีร้านอาหารเครื่องดื่มให้บริการ	28 (25.5)	25 (22.7)	29 (26.4)	16 (14.6)	12 (10.9)	2.63 (1.305)	ปาน กลาง	3

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

N=110

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความ หมาย	อันดับ
	(จำนวน/ร้อยละ)							
	1	2	3	4	5			
ความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						2.75 (1.101)	ปาน กลาง	
6) ร้านจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชน	36 (32.7)	41 (37.3)	15 (13.6)	15 (13.6)	3 (2.7)	2.16 (1.113)	น้อย	6

จากตารางที่ 4.8 โดยสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความพร้อมปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.75 ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ มีความเห็นว่า ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านวัฒนธรรม และด้านประเพณี มีความพร้อมมากในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 3.60 3.59 และ 3.58 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว มีความเห็นว่า ด้านเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว และด้านให้นักท่องเที่ยวเข้าใจประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว มีความพร้อมปานกลางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.75 และ 2.72 ตามลำดับ

ด้านองค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา มีความเห็นว่า ด้านชุมชนมีความห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติ มีความพร้อมปานกลางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย คือ 2.88 รองลงมา ด้านการบันทึกหรือจัดทำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ด้านความเข้าใจที่ดีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านปราชญ์ประจำหมู่บ้าน และด้านความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร มีความพร้อมน้อยในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.56 2.54 2.50 และ 2.42 ตามลำดับ

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน มีความเห็นว่า ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และด้านกระบวนการสร้างการรับรู้ มีความพร้อมปานกลางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.68 และ 2.65 ตามลำดับ รองลงมา ด้านการวางแผนแหล่งท่องเที่ยว และด้านการสร้างความเป็นเจ้าของของแหล่งทรัพยากร มีความพร้อมน้อยในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.61 และ 2.53 ตามลำดับ

ด้านความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก มีความเห็นว่า ด้านเส้นทางคมนาคม

ด้านมีห้องน้ำให้บริการ และด้านร้านอาหารเครื่องดื่มให้บริการ มีความพร้อมปานกลางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.93 2.75 และ 2.63 ตามลำดับ รองลงมา ด้านที่พักแบบสัมผัสวิถีชีวิตเกษตรกร ด้านจุดบริการนักท่องเที่ยว และด้านร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน มีความพร้อมน้อยในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.60 2.33 และ 2.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 สรุปความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

N=110

ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น			
	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย	อันดับ
1. สิ่งที่น่าสนใจ	3.59	.836	มาก	1
2. กิจกรรมท่องเที่ยว	2.73	1.239	ปานกลาง	2
3. ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	2.58	1.066	น้อย	4
4. องค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา	2.62	1.073	ปานกลาง	3
5. ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก	2.57	1.234	น้อย	5
ค่ารวมเฉลี่ย	2.82	1.090	ปานกลาง	

จากตาราง 4.9 สรุปความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 2.82 มีรายละเอียดพบว่า สิ่งที่น่าสนใจ มีความพร้อมมากในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 3.59 ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว และองค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา ความพร้อมปานกลางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.73 และ 2.62 ตามลำดับ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก มีความพร้อมน้อยในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.58 และ 2.57 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

3.1 ศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ตำบลนาดี

ประกอบด้วย ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ศักยภาพด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปรากฏดังตารางที่ 4.10 และ ตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.10 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.93 (1.149)	ปานกลาง	2.55 (1.122)	น้อย
ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว				
1) โครงสร้าง/แผนบริหารจัดการองค์กร	2.57 (1.104)	น้อย	2.47 (.983)	น้อย
2) กำหนดแผนจัดการพื้นที่เป็นระบบ	2.63 (1.066)	ปานกลาง	2.31 (1.059)	น้อย
3) การจัดการด้านความปลอดภัย	3.07 (1.285)	ปานกลาง	2.53 (1.209)	น้อย
4) อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	3.00 (1.083)	ปานกลาง	2.61 (1.126)	น้อย
5) บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค	3.30 (1.149)	ปานกลาง	2.64 (1.047)	ปานกลาง
6) เพิ่มมูลค่า/พัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร	2.60 (1.192)	น้อย	2.62 (1.149)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
ศักยภาพการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.93 (1.149)	ปานกลาง	2.55 (1.122)	น้อย
7) โฆษณาและประชาสัมพันธ์	2.57 (1.135)	น้อย	2.35 (1.207)	น้อย
ด้านการรองรับท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) เส้นทาง การเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยว	4.00 (0.910)	มาก	3.43 (1.027)	มาก
2) ความพร้อมของระบบ สาธารณูปโภค	3.57 (1.040)	มาก	2.96 (.985)	ปานกลาง
3) ด้านอาหารสำหรับบริการ	3.13 (1.106)	ปานกลาง	2.64 (1.171)	ปานกลาง
4) มีการกำหนดช่วงเวลา ที่เหมาะสม	2.60 (1.163)	น้อย	2.22 (1.214)	น้อย
5) ความพร้อมของบุคลากร	2.83 (1.206)	ปานกลาง	2.57 (1.267)	น้อย
ด้านการให้บริการท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) ต้อนรับและสร้าง ความคุ้นเคย	3.37 (0.999)	ปานกลาง	3.24 (.908)	ปานกลาง
2) มีคัคเทศก์หรือผู้นำชม	2.97 (1.098)	ปานกลาง	2.87 (1.050)	ปานกลาง
3) ร้านขายของฝาก และของที่ ระลึก	2.67 (1.213)	ปานกลาง	2.46 (1.081)	น้อย
4) ความหลากหลายของ กิจกรรม	2.73 (1.311)	ปานกลาง	2.12 (1.202)	น้อย
5) บริการด้านความรู้และข้อมูล	2.77 (1.305)	ปานกลาง	2.12 (1.225)	น้อย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
ศักยภาพการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.93 (1.149)	ปานกลาง	2.55 (1.122)	น้อย
ด้านการดึงดูดใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) เรียนรู้/ร่วมทำกิจกรรมกับ เกษตรกร	2.73 (1.258)	ปานกลาง	2.48 (1.147)	น้อย
2) ความโดดเด่นด้านภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	2.97 (1.217)	ปานกลาง	2.36 (1.171)	น้อย
3) สภาพธรรมชาติที่มีความ สวยงาม	3.30 (1.179)	ปานกลาง	2.41 (1.078)	น้อย
4) โดดเด่น/หลากหลายของ ผลิตภัณฑ์	2.50 (1.042)	น้อย	2.45 (1.106)	น้อย
5) กิจกรรมที่น่าสนใจแหล่ง ท่องเที่ยว	2.67 (1.213)	ปานกลาง	2.45 (1.271)	น้อย

จากตารางที่ 4.10 โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี พบว่า ศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีศักยภาพปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.93 และสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีศักยภาพน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.55 ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค การจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีศักยภาพปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 3.07 3.00 และ 2.63 ตามลำดับ ในด้านการส่งเสริมการขาย/การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย 2.60 และ 2.57 เท่ากันตามลำดับ

ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค และด้านการส่งเสริมการขาย/การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร มีศักยภาพปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.64 และ 2.62 ตามลำดับ ส่วนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการ ด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว และการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย 2.61 2.53 2.47 2.35 และ 2.31 ตามลำดับ

ด้านการรองรับท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน มีศักยภาพมาก ค่าเฉลี่ย 4.00 และ 3.57 ตามลำดับ รองลงมาด้านความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว และด้านความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว มีศักยภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.13 และ 2.83 ตามลำดับ การกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย คือ 2.60

ด้านการรองรับท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพมาก ค่าเฉลี่ย คือ 3.43 รองลงมาด้านความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และด้านความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว มีศักยภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.96 และ 2.64 ตามลำดับ ส่วนด้านความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว และการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย 2.57 และ 2.22 ตามลำดับ

ด้านการให้บริการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว การมีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว ด้านการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว และร้านขายของใช้ประจำวัน/ของฝากและของที่ระลึก มีศักยภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.37 2.97 2.77 2.73 และ 2.67 ตามลำดับ

ด้านการให้บริการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว และการมีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว มีศักยภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.24 และ 2.87 ตามลำดับ ร้านขายของใช้ประจำวัน/ของฝากและของที่ระลึก ความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว และด้านการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย 2.46 และ 2.12 เท่ากัน ตามลำดับ

ด้านการดึงดูดใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า สภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร และด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวและน่าสนใจ มีศักยภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.30 2.97 2.73 และ 2.67 ตามลำดับ ด้านความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย คือ 2.50

ด้านการดึงดูดใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร ด้านความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านกิจกรรมน่าสนใจในแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย 2.48 2.45 2.41 2.36 และ 2.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 สรุปศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย)	
	กลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้นำชุมชน	กลุ่มเกษตรกร
1. ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.82 (ปานกลาง)	2.50 (น้อย)
2. ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.23 (ปานกลาง)	2.76 (ปานกลาง)
3. ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.90 (ปานกลาง)	2.56 (น้อย)
4. ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.83 (ปานกลาง)	2.41 (น้อย)
ค่ารวมเฉลี่ย	2.94 (ปานกลาง)	2.56 (น้อย)

จากตาราง 4.11 สรุปศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 2.94 มีรายละเอียดพบว่า ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ

ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีศักยภาพปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.23 2.90 2.83 และ 2.82 ตามลำดับ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ย 2.56 มีรายละเอียดดังนี้ ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีศักยภาพน้อย ค่าเฉลี่ย 2.76 2.56 2.50 และ 2.41 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

4.1 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน

ประกอบด้วย ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปรากฏดังตารางที่ 4.12 และตารางที่ 4.13 ตารางที่ 4.12 รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	อันดับ
	n=30							
	1	2	3	4	5			
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร								
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร						3.36	ปานกลาง	
						(1.161)		
1) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร	0	1	12	12	5	3.70	มาก	2
	(0.0)	(3.3)	(40.0)	(40.0)	(16.7)	(0.794)		
2) ความสวยงามของภูมิทัศน์	0	1	8	9	12	4.07	มาก	1
	(0.0)	(3.3)	(26.7)	(30.0)	(40.0)	(0.907)		
3) พื้นที่ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว	0	4	9	10	7	3.67	มาก	3
	(0.0)	(13.3)	(30.0)	(33.3)	(23.3)	(0.994)		

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

n=30

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความ หมาย	อันดับ
	1	2	3	4	5			
	รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
					(1.161)	กลาง		
4) วัฒนธรรม	0	5	6	14	5	3.63	มาก	4
ประเพณีและวิถีชีวิตชุมชน	(0.0)	(16.7)	(20.0)	(46.7)	(16.7)	(0.964)		
5) ท่องเที่ยวเชิงเกษตรหลากหลาย	6	5	9	4	6	2.97	ปาน	5
	(20.0)	(16.7)	(30.0)	(13.3)	(20.0)	(1.402)	กลาง	
ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร								
1) การให้ความรู้เกี่ยวกับ	1	6	10	10	3	3.27	ปาน	2
การเกษตร	(3.3)	(20.0)	(33.3)	(33.3)	(10.0)	(1.015)	กลาง	
2) กิจกรรมระยะสั้น	6	6	6	7	5	2.97	ปาน	3
	(20.0)	(20.0)	(20.0)	(23.3)	(16.7)	(1.402)	กลาง	
3) ร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก	5	9	7	5	4	2.80	ปาน	4
	(16.7)	(30.0)	(23.3)	(16.7)	(13.3)	(1.297)	กลาง	
4) ความเหมาะสมด้านราคา	0	2	12	6	10	3.80	มาก	1
	(0.0)	(6.7)	(40.0)	(20.0)	(33.3)	(0.997)		
ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร								
1) จุดบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่	2	7	6	9	6	3.33	ปาน	1
	(6.7)	(23.3)	(20.0)	(30.0)	(20.0)	(1.241)	กลาง	
2) การจัดระบบในการบริการ	7	6	7	7	3	2.77	ปาน	5
	(23.3)	(20.0)	(23.3)	(23.3)	(10.0)	(1.331)	กลาง	
3) มัคคุเทศก์ของชุมชน	2	7	7	9	5	3.27	ปาน	3
	(6.7)	(23.3)	(23.3)	(30.0)	(16.7)	(1.202)	กลาง	

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย (SD)	ความ หมาย	อันดับ
	1	2	3	4	5			
	รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
					(1.161)	กลาง		
4) มีลานจอดรถ และด้านความ ปลอดภัย	1 (3.3)	4 (13.3)	8 (26.7)	8 (26.7)	9 (30.0)	3.67 (1.155)	มาก	2
5) เส้นทางกร คมนาคมที่สะดวก	1 (3.3)	2 (6.7)	3 (10.0)	8 (26.7)	16 (53.3)	4.20 (1.095)	มาก	1
6) สิ่งอำนวยความสะดวก	6 (20.0)	5 (16.7)	7 (23.3)	5 (16.7)	7 (23.3)	3.07 (1.461)	ปาน	4
ความสะดวก							กลาง	

n=30

จากตารางที่ 4.12 โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี พบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีรูปแบบเหมาะสมระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.36 ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเห็นว่า ด้านความสวยงามของภูมิทัศน์ ด้านความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร ด้านพื้นที่ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตชุมชน มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.07 3.70 3.67 และ 3.63 ตามลำดับ และ ด้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรหลากหลาย มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย คือ 2.97

ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเห็นว่า ด้านความเหมาะสมด้านราคาในแหล่งท่องเที่ยว มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย คือ 3.80 ส่วนด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร ด้านการทำกิจกรรมระยะสั้น ด้านร้านจำหน่ายสินค้าผลผลิตทางการเกษตรและของที่ระลึก และด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.27 2.97 2.80 และ 2.67 ตามลำดับ

ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเห็นว่า ด้านเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกในการท่องเที่ยว และการมีลานจอดรถ ด้านการบริการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.20 และ 3.67 ตามลำดับ ด้านจุดบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่ มีคฤศเทศ์ของชุมชนที่ให้นักท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดระบบในการบริการให้นักท่องเที่ยว มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.33 3.27 3.07 และ 2.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 สรุปรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน

n=30

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น			
	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย	อันดับ
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.61	1.012	มาก	1
2. ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.10	1.206	ปานกลาง	3
3. ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.38	1.247	ปานกลาง	2
ค่ารวมเฉลี่ย	3.36	1.155	ปานกลาง	

จากตาราง 4.13 สรุปรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 3.36 มีรายละเอียดพบว่า ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ย คือ 3.61 ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38 และ 3.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

5.1 แนวทางและกลยุทธ์การพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้ 1) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านการตลาด 2) กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปรากฏดังตารางที่ 4.14 ตารางที่ 4.15 ตารางที่ 4.16 และตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.14 แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
แนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.88 (.983)	มาก	3.91 (.854)	มาก
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) พัฒนาปัจจัยการผลิต	3.83 (.913)	มาก	3.95 (.783)	มาก
2) พัฒนาสภาพภูมิประเทศ	4.13 (.900)	มาก	4.16 (.873)	มาก
3) พัฒนาใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวหลัก	3.80 (.961)	มาก	3.89 (.770)	มาก
4) อนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร	3.93 (1.015)	มาก	4.11 (.828)	มาก
5) นวัตกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร	3.77 (.935)	มาก	3.92 (.791)	มาก
ด้านการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) คมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน	3.83 (.986)	มาก	4.06 (.781)	มาก
2) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร	3.77 (.971)	มาก	3.99 (.760)	มาก
3) พัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม	4.13 (1.008)	มาก	3.98 (.928)	มาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
แนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร	3.88 (.983)	มาก	3.91 (.854)	มาก
4) อบรมผู้นำชมแหล่ง ท่องเที่ยวในการให้ความรู้	4.00 (.910)	มาก	3.70 (.830)	มาก
ด้านการตลาด				
1) การวางแผนการตลาดใน ชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการ ของนักท่องเที่ยว	3.97 (1.098)	มาก	3.56 (.982)	มาก
2) การกำหนดราคาความ เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้ เป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.67 (.922)	มาก	3.66 (.911)	มาก
3) การประชาสัมพันธ์ ตลาด หลัก เช่น ตลาดดิจิทัลบน แพลตฟอร์มออนไลน์	3.73 (1.202)	มาก	3.74 (1.171)	มาก
4) การสร้างเพจ เว็บไซต์ และ สื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาด รองรับ	3.93 (.907)	มาก	4.00 (.835)	มาก
5) การจำหน่ายสินค้าผ่าน ช่องทางออนไลน์ หรือขาย ร่วมกับสถานที่ที่มีชื่อเสียง	3.80 (1.031)	มาก	4.06 (.707)	มาก

จากตารางที่ 4.14 โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.88 และกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่ง

ท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.91 ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านพัฒนาสภาพภูมิประเทศ ด้านอนุรักษ์วิถีชีวิต วัฒนธรรมการเกษตร ด้านพัฒนาปัจจัยการผลิต ด้านพัฒนาใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวหลัก และ ด้านนวัตกรรมความรู้แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร มีแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 3.93 3.80 3.83 และ 3.77 ตามลำดับ

ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านพัฒนาสภาพภูมิประเทศ ด้านอนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร ด้านพัฒนาปัจจัยการผลิต ด้านนวัตกรรมความรู้แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร และด้านพัฒนาใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวหลัก มีแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.16 4.11 3.95 3.92 และ 3.89 ตามลำดับ

ด้านการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านพัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม ด้านอบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้ ด้านคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร มีแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 4.00 3.83 และ 3.77 ตามลำดับ

ด้านการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ด้านพัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม และด้านอบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้ มีแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.06 3.99 3.98 และ 3.70 ตามลำดับ

ด้านการตลาด กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านการสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับ ด้านการจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขายร่วมกับสถานที่ที่มีชื่อเสียง ด้านการประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก เช่น ตลาดดิจิทัลบนแพลตฟอร์มออนไลน์ และการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 3.97 3.93 3.80 3.73 และ 3.67 ตามลำดับ

ด้านการตลาด กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขายร่วมกับสถานที่ที่มีชื่อเสียง ด้านการสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์

อื่นๆ การตลาดรองรับ ด้านการประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก เช่น ตลาดดิจิทัลบนแพลตฟอร์มออนไลน์ การกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และด้านการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.06 4.00 3.74 3.66 และ 3.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 สรุปแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

แนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย)	
	กลุ่มเจ้าหน้าที่	
	ภาครัฐ	ผู้นำชุมชน
1. ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.89 (มาก)	4.01 (มาก)
2. ด้านการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.93 (มาก)	3.93 (มาก)
3. ด้านการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.82 (มาก)	3.81 (มาก)
ค่ารวมเฉลี่ย	3.88 (มาก)	3.92 (มาก)

จากตาราง 4.15 สรุปแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.88 มีรายละเอียดดังนี้ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านการตลาด มีแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 3.93 3.89 และ 3.82 ตามลำดับ กลุ่มที่สองกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.92 มีรายละเอียดดังนี้ ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านการตลาด มีแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.01 3.93 และ 3.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
กลยุทธ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร	3.89 (.943)	มาก	3.91 (.874)	มาก
ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) สร้างความเข้มแข็งให้กับ กลุ่มเกษตรกร เพิ่มทักษะการ บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว	4.00 (.832)	มาก	4.00 (.824)	มาก
2) พัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจ ด้านการท่องเที่ยว	4.03 (.765)	มาก	4.05 (.747)	มาก
3) ปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูล แหล่งท่องเที่ยว	4.03 (.850)	มาก	4.06 (.816)	มาก
4) พัฒนารูปแบบการ ท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม	4.07 (.868)	มาก	4.08 (.858)	มาก
5) สร้าง story telling ในเชิง ท่องเที่ยว	3.53 (1.196)	มาก	3.60 (1.159)	มาก
6) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	3.60 (1.192)	มาก	3.66 (1.136)	มาก
ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของ ชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	3.73 (1.015)	มาก	4.05 (.844)	มาก
2) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน- นอน-ช้อปปิ้ง)	4.13 (.860)	มาก	4.02 (.635)	มาก
3) ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจ กับผู้ประกอบการท่องเที่ยว	4.00 (.983)	มาก	4.01 (.934)	มาก

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
กลยุทธ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร	3.89 (.943)	มาก	3.91 (.874)	มาก
4) บูรณาการทำงานระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว	4.00 (.788)	มาก	4.02 (.754)	มาก
ด้านส่งเสริมตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร				
1) สร้างค่านิยม(trend) การ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้าง เรื่องราว (story)	3.80 (.925)	มาก	3.83 (.788)	มาก
2) ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้า เป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ	3.97 (.999)	มาก	3.95 (.839)	มาก
3) พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรอง มาตรฐาน	3.60 (.968)	มาก	3.58 (.942)	มาก
4) ร่วมกิจกรรมการจัดงานตาม เทศกาลต่างๆ	3.90 (.960)	มาก	3.89 (.961)	มาก

จากตารางที่ 4.16 โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.89 และสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.91 ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม ด้านพัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว ด้านปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่ง

ท่องเที่ยว ด้านสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรเพิ่มทักษะการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว
ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว มีกลยุทธ์การ
พัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07 4.03
เท่ากับ 4.00 3.60 และ 3.53 ตามลำดับ

ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
มีความเห็นว่า ด้านพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม ด้านปรับปรุงภูมิทัศน์ และ
ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ด้านพัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว ด้านสร้างความเข้มแข็งให้กับ
กลุ่มเกษตรกรเพิ่มทักษะการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และ
ด้านสร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมี
ความเหมาะสมระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.08 4.06 4.05 4.00 3.66 และ 3.60 ตามลำดับ

ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านเชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิง
เกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง) ด้านส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว ด้านบูรณา
การทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว และด้านสร้างเวทีการมีส่วนร่วมของ
ชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง
เกษตรมีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 4.00 เท่ากัน และ 3.73 ตามลำดับ

ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
มีความเห็นว่า ด้านสร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้าน
เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง) ด้านบูรณาการทำงานระหว่าง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว และด้านส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการ
ท่องเที่ยว มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมระดับมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ย 4.05 4.02 เท่ากัน และ 4.01 ตามลำดับ

ด้านส่งเสริมตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ
social ต่างๆ ด้านร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า ด้านสร้าง
ค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story) และด้านพัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก
และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความ
เหมาะสมระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.97 3.90 3.80 และ 3.60 ตามลำดับ

ด้านส่งเสริมตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
มีความเห็นว่า ด้านประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ ด้านร่วมกิจกรรมการจัด
งานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า ด้านสร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

สร้างเรื่องราว (story) และด้านพัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.95 3.89 3.83 และ 3.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 สรุปกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี

กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย)	
	กลุ่มเจ้าหน้าที่	
	ภาครัฐ	ผู้นำชุมชน
1. ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.88 (มาก)	3.91 (มาก)
2. ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.97 (มาก)	4.03 (มาก)
3. ส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.82 (มาก)	3.81 (มาก)
ค่ารวมเฉลี่ย	3.89 (มาก)	3.92 (มาก)

จากตาราง 4.17 สรุปกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.89 มีรายละเอียดดังนี้ ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.97 3.88 และ 3.82 ตามลำดับกลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.89 มีรายละเอียดดังนี้ ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.03 3.91 และ 3.81 ตามลำดับ

5.2 แนวทางการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้ 1)วิธีการส่งเสริม ได้แก่ การส่งเสริมแบบรายบุคคล การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม และ การส่งเสริมแบบมวลชน 2)การได้รับการสนับสนุน ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว และ ด้านการตลาด ปรากฏดังตารางที่ 4.18 ตารางที่ 4.19 ตารางที่ 4.20 ตารางที่ 4.21 ตารางที่ 4.22 และตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.18 วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
วิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.64 (1.015)	มาก	3.65 (.969)	มาก
การส่งเสริมแบบรายบุคคล				
1) การเยี่ยมชมเยือนเกษตรกรในพื้นที่	3.90 (.885)	มาก	3.86 (.862)	มาก
2) การติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ	3.37 (1.066)	ปานกลาง	3.65 (.806)	มาก
3) ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง	3.60 (.932)	มาก	3.55 (.925)	มาก
การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม				
1) การฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้	3.30 (1.088)	ปานกลาง	3.25 (1.085)	ปานกลาง
2) การจัดเวทีเสวนา	3.17 (1.147)	ปานกลาง	3.20 (1.148)	ปานกลาง
3) การศึกษาดูงานนอกสถานที่	4.13 (.776)	มาก	4.13 (.756)	มาก
4) การจัดทำแปลงเรียนรู้	3.83 (1.020)	มาก	4.17 (.833)	มาก
การส่งเสริมแบบมวลชน				
1) เอกสารแผ่นพับวิชาการ	3.13 (1.008)	ปานกลาง	3.08 (.997)	ปานกลาง
2) หอกระจายข่าวชุมชน	3.20 (1.270)	ปานกลาง	3.12 (1.269)	ปานกลาง
3) การเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ	3.13 (1.167)	ปานกลาง	3.07 (1.155)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
วิธีส่งเสริมการจัดการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.64 (1.015)	มาก	3.65 (.969)	มาก
4) การเผยแพร่ผ่านทาง โทรทัศน์	3.63 (1.066)	มาก	3.60 (1.042)	มาก
5) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ YouTube	3.97 (.850)	มาก	3.94 (.838)	มาก
6) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ Facebook	4.30 (.915)	มากที่สุด	4.25 (.962)	มากที่สุด
7) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ LINE	4.27 (1.015)	มากที่สุด	4.23 (.895)	มาก

จากตารางที่ 4.18 โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี พบว่า วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.64 และสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.65 ในด้านต่างๆ ดังนี้

การส่งเสริมแบบรายบุคคล กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่ และด้านติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 และ 3.60 ตามลำดับ รองลงมาด้านการติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย คือ 3.37

การส่งเสริมแบบรายบุคคล กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่ ด้านการติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ และด้านติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 3.86 3.65 และ 3.55 ตามลำดับ

การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และด้านการจัดทำแปลงเรียนรู้ วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 และ 3.83 ตามลำดับ ส่วนด้านการฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ และด้านการจัดเวทีเสวนา วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.30 และ 3.17 ตามลำดับ

การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า การจัดทำแปลงเรียนรู้ และการศึกษาดูงานนอกสถานที่ วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.17 และ 4.13 ตามลำดับ ส่วนด้านการจัดเวทีเสวนา และด้านการฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.25 และ 3.20 ตามลำดับ

การส่งเสริมแบบมวลชน กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook และด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.30 และ 4.27 ตามลำดับ รองลงมาด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube และด้านการเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์ มีวิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.63 ตามลำดับ ส่วนด้านหอกระจายข่าวชุมชน ด้านเอกสารแผ่นพับวิชาการ และด้านการเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.20 และ 3.13 เท่ากัน ตามลำดับ

การส่งเสริมแบบมวลชน กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย คือ 4.25 รองลงมาด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE ด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube และด้านการเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์ มีวิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 4.23 3.94 และ 3.60 ตามลำดับ ส่วนด้านหอกระจายข่าวชุมชน ด้านเอกสารแผ่นพับวิชาการ และด้านการเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.12 3.08 และ 3.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 สรุปวิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

วิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย)	
	กลุ่มเจ้าหน้าที่	
	ภาครัฐ	ผู้นำชุมชน
1. การส่งเสริมแบบรายบุคคล	3.62 (มาก)	3.69 (มาก)
2. การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม	3.61 (มาก)	3.69 (มาก)
3. การส่งเสริมแบบมวลชน	3.66 (มาก)	3.61 (มาก)
ค่ารวมเฉลี่ย	3.63 (มาก)	3.66 (มาก)

จากตาราง 4.19 สรุปวิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.63 มีรายละเอียดดังนี้ การส่งเสริมแบบมวลชน การส่งเสริมแบบรายบุคคล และการส่งเสริมแบบรายกลุ่ม มีวิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 3.66 3.62 และ 3.61 ตามลำดับ กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.66 มีรายละเอียดดังนี้ การส่งเสริมแบบรายบุคคล การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม และการส่งเสริมแบบมวลชนมีวิธีการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 เท่ากัน และ 3.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 วิธีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ

ประเด็น	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์อื่น		
TikTok	8	26.7
Reels	5	16.7
อื่นๆ (Twitter(X), Instagram)	2	6.7

จากตารางที่ 4.22 วิธีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดีมีความเห็นว่า ร้อยละ 26.7 การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ TikTok รองลงมา ร้อยละ

16.7 การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Reels และสุดท้ายร้อยละ 6.7 การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์อื่น(Twitter(X), Instagram) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 วิธีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์อื่นๆ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

N=110

ประเด็น	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์อื่น		
TikTok	21	19.1
Reels	12	10.9

จากตารางที่ 4.21 วิธีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ พบว่า กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ร้อยละ 19.1 การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ TikTok รองลงมา ร้อยละ 10.9 การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Reels ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 การได้รับการสนับสนุนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
การสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.92 (.968)	มาก	3.96 (.878)	มาก
ด้านแหล่งท่องเที่ยว				
1) สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง ระบบสาธารณูปโภค	3.97 (.890)	มาก	4.09 (.724)	มาก
2) สนับสนุนทำเลที่ตั้ง สะอาด ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ	4.07 (.907)	มาก	4.02 (.801)	มาก

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
การสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.92 (.968)	มาก	3.96 (.878)	มาก
3) สนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร	3.83 (1.020)	มาก	3.85 (.997)	มาก
4) สนับสนุนภูมิปัญญา สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนใน ชุมชน	3.93 (.868)	มาก	3.95 (.839)	มาก
5) สนับสนุนแหล่งเงินทุนและ สินเชื่อ	4.03 (1.299)	มาก	4.04 (1.292)	มาก
ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว				
1) สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการ พัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการ แปรรูป	4.00 (.947)	มาก	4.13 (.756)	มาก
2) ฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่ เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด การบริหารจัดการ เป็นต้น	3.93 (.907)	มาก	4.02 (.717)	มาก
3) สนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ	3.83 (.986)	มาก	4.05 (.734)	มาก
ด้านการตลาด				
1) สนับสนุนเครือข่ายเพิ่ม พันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผล กำไรร่วม	3.57 (1.006)	มาก	3.52 (.993)	มาก

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำชุมชน		กลุ่มเกษตรกร	
	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย (SD)	ความหมาย
การสนับสนุนจัดการท่องเที่ยว เชิงเกษตร	3.92 (.968)	มาก	3.96 (.878)	มาก
2) สนับสนุนการวางแผน สิค้า หลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ	4.10 (.923)	มาก	4.10 (.918)	มาก
3) สนับสนุนการตลาดภายใน และภายนอก เช่น การเสนอขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตสื่อ โฆษณา	3.87 (.900)	มาก	3.85 (.890)	มาก

จากตารางที่ 4.22 โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี พบว่า แนวทางการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.92 และสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า แนวทางการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.96 ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านสนับสนุนทำเลที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ ด้านสนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ ด้านสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง ลานจอดรถ ห้องน้ำ ระบบสาธารณูปโภค ด้านสนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน และด้านสนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.07 4.03 3.97 3.93 และ 3.83 ตามลำดับ

ด้านแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง ลานจอดรถ ห้องน้ำ ระบบสาธารณูปโภค ด้านสนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ ด้านสนับสนุนทำเลที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ ด้านสนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน และด้านสนับสนุนอาคาร

โรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 4.04 4.02 3.95 และ 3.85 ตามลำดับ

ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป ด้านฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด การบริหารจัดการ และด้านการสนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.00 3.93 และ 3.83 ตามลำดับ

ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป ด้านการสนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ และด้านฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด การบริหารจัดการ การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 4.05 และ 4.02 ตามลำดับ

ด้านการตลาด กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านสนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ ด้านสนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก เช่น การเสนอขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์โฆษณา และด้านสนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.10 3.87 และ 3.57 ตามลำดับ

ด้านการตลาด กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ด้านสนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ ด้านสนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก เช่น การเสนอขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์โฆษณา และด้านสนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.10 3.85 และ 3.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 สรุปการได้รับการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

การได้รับการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย)	
	กลุ่มเจ้าหน้าที่	
	ภาครัฐ	ผู้นำชุมชน
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.97 (มาก)	3.99 (มาก)
2. ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว	3.92 (มาก)	4.06 (มาก)
3. ด้านการตลาด	3.84 (มาก)	3.82 (มาก)
ค่ารวมเฉลี่ย	3.91 (มาก)	3.96 (มาก)

จากตาราง 4.23 สรุปการได้รับการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.91 มีรายละเอียดดังนี้ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว และ ด้านการตลาด มีการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.97 3.92 และ 3.84 ตามลำดับ กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.96 มีรายละเอียดดังนี้ ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยว และ ด้านการตลาด มีการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.06 3.99 และ 3.82 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นสำคัญโดยจำแนกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ รายละเอียดดังนี้

1. สรุปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกร 2) การมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 3) ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 4) รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 5) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรก กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 48 คน กลุ่มที่สอง เกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จำนวน 110 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้

ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ กลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เป็นการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงของประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และกลุ่มที่สองเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด 110 คน โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้วิจัย

คือแบบสัมภาษณ์จำนวน 2 ชุดมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 สำหรับกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่มีทั้งคำถามปลายปิด และปลายเปิด ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดี 2) การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 3) ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 4) รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 5) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 สำหรับเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่มีทั้งคำถามปลายปิด และปลายเปิด ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 3) ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี 4) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาโดยนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item – Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา ทุกตอน ค่า IOC > .70 หมายความว่า คำถามนั้นตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 ราย ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้นำชุมชน ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ถ้ากลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า 0.918 ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า 0.832 ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า 0.843 ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า ส่วนที่ 1 คือ 0.852 และส่วนที่ 2 คือ 0.861 แบบสัมภาษณ์สำหรับเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่า 0.845 ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบ

สัมภาษณ์ ได้ค่า 0.854 ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี จากการคำนวณสามารถวัดค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ 0.863 และส่วนที่ 2 คือ 0.859

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสัมภาษณ์

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดอันดับ

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในตำบลนาดี จังหวัดอุดรธานี พบว่า ร้อยละ 73.3 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 47.80 ปี ร้อยละ 93.3 มีการศึกษาปริญญาตรีหรือมากกว่า ร้อยละ 76.7 อาชีพหลักข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 56.7 ไม่มีการทำเกษตรกรรม ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 96.7 คนในชุมชนมีอาชีพ

2) ข้อมูลทั่วไปเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ร้อยละ 56.4 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 56.77 ปี ร้อยละ 41.8 จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 76.4 อาชีพหลักเกษตรกร ร้อยละ 67.3 ผลิตผักปลอดภัย มีประสบการณ์ในการทำเกษตรเฉลี่ย 19.49 ปี มีรายได้จากภาคเกษตรต่อปีเฉลี่ย 33,690.91 บาท ร้อยละ 60.9 ไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 46.4 ไม่เคยมีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 60.9 มีความคาดหวังสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชน ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 64.5 สร้างรายได้ให้กับชุมชน

1.3.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านการรับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2) ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความพร้อมปานกลาง ดังนี้

(1) **ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ** พบว่า มีความพร้อมมากในทุกด้าน ดังนี้ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านวัฒนธรรม และด้านประเพณี

(2) *ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว* พบว่า มีความพร้อมปานกลางในทุกด้าน ดังนี้ ด้านเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว และด้านให้นักท่องเที่ยวเข้าใจประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว

(3) *ด้านองค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา* พบว่า มีความพร้อมปานกลาง ดังนี้ ด้านชุมชนมีความห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติ

(4) *ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน* พบว่า มีความพร้อมปานกลาง ดังนี้ ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และด้านกระบวนการสร้างการรับรู้

(5) *ด้านความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก* พบว่า มีความพร้อมปานกลาง ดังนี้ ด้านเส้นทางคมนาคม ด้านมีห้องน้ำให้บริการ และด้านร้านอาหารเครื่องดื่มให้บริการ

โดยสรุปภาพรวมความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบล นาดิ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังนี้ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว และด้านองค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา

1.3.3 ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบล นาดิ

1) กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน ศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบล นาดิ มีศักยภาพปานกลาง มีรายละเอียด ดังนี้

(1) *ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว* พบว่า มีศักยภาพปานกลาง ดังนี้ การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค การจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ

(2) *ด้านการรองรับท่องเที่ยวเชิงเกษตร* พบว่า มีศักยภาพปานกลาง ดังนี้ ด้านความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว และด้านความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว

(3) *ด้านการให้บริการท่องเที่ยวเชิงเกษตร* พบว่า มีศักยภาพปานกลาง ดังนี้ การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว การมีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว ด้านการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว และร้านขายของใช้ประจำวัน/ของฝากและของที่ระลึก

(4) *ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร* พบว่า มีศักยภาพปานกลาง ดังนี้ สภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียง และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร และด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวและน่าสนใจ

โดยสรุปภาพรวมศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมมี ศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการ ให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการ บริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2) กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีศักยภาพน้อย มี รายละเอียด ดังนี้

(1) ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีศักยภาพน้อย ดังนี้ ด้าน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการ ด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านการโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว และการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ

(2) ด้านการรองรับท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีศักยภาพน้อย ดังนี้ ด้าน ความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว และการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการ ท่องเที่ยว

(3) ด้านการให้บริการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีศักยภาพน้อย ดังนี้ ร้าน ขายของใช้ประจำวัน/ของฝากและของที่ระลึก ความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว และด้านการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว

(4) ด้านการดึงดูดใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีศักยภาพน้อยในทุกด้าน ดังนี้ ด้านการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร ด้านความโดดเด่นและหลากหลายของ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความโดดเด่นด้าน เศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านกิจกรรมน่าสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

โดยสรุปภาพรวมศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มี รายละเอียดพบว่า ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการดึงดูดใจของ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1.3.4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลง ใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบล นาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีรูปแบบเหมาะสมระดับปานกลาง รายละเอียด ดังนี้

(1) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมปานกลาง ดังนี้ ด้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรหลากหลาย

(2) ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมปานกลาง ดังนี้ ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร ด้านการทำกิจกรรมระยะสั้น ด้านร้านจำหน่ายสินค้าผลผลิตทางการเกษตรและของที่ระลึก และด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน

(3) ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมปานกลาง ดังนี้ ด้านจุดบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่ มัคคุเทศก์ของชุมชนที่ให้แก่นักท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดระบบในการบริการให้แก่นักท่องเที่ยว

โดยสรุปภาพรวมรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

1.3.5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1) กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า แนวทางการพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลยุทธ์การพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความเหมาะสมในระดับมาก มีรายละเอียดตามภาพที่ 5.1 ดังนี้

ภาพที่ 5.1 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2. อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี” มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านการรับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สอดคล้องงานวิจัยของ ธรรมจักร เล็กบรรจง (2562) ได้ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ชุมชนนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง การการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยศึกษาชุมชนต้นแบบ และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน พบว่า บริบทชุมชนต้นแบบทุกแห่งมีอัตลักษณ์ของแต่ละ

พื้นที่ เน้นการมีส่วนร่วมและส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนของชุมชนนาหมื่นศรี ควรเริ่มจากกลุ่มผู้นำและให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน โดยการเปิดเวทีชาวบ้าน ประชุมสร้างเครือข่ายและประชุมเชิงปฏิบัติการ ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มคณะกรรมการการท่องเที่ยว นำไปสู่การแบ่งส่วนงานออกเป็น 5 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายฐานการเรียนรู้ ฝ่ายมัคคุเทศก์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายอาหารและสินค้าที่ระลึก ฝ่ายที่พักและยานพาหนะ รวมทั้งร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวทำให้เกิดการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนขึ้น และสอดคล้องงานวิจัยของ ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านหนองโสน ตำบลหนองข่า อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนคนในชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของคนในชุมชนบ้านหนองโสนพบว่า คนในชุมชนให้ความคิดเห็นว่ายู่ในระดับปานกลางในด้าน ความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว การรับประโยชน์ การกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การประเมินผลการริเริ่มพัฒนา และการประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการท่องเที่ยว

2.2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยสรุปภาพรวม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีรายละเอียดดังนี้ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว และด้านองค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ กิตติจารุกร (2556) ได้ทำการศึกษาศักยภาพชุมชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาชุมชนสมุทรเจดีย์ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง พบว่าศักยภาพด้านพื้นที่มีความพร้อมสูงอันเนื่องมาจากความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเช่น ป่าชายเลน ศักยภาพด้านการบริหารจัดการมีการแบ่งภารกิจความรับผิดชอบโดยชาวบ้าน กลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำระยองและป่าชายเลนและเทศบาลนครระยอง ศักยภาพด้านการ บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกยังขาดความพร้อมด้านที่พัก ร้านอาหาร-เครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ ศักยภาพด้านกิจกรรมมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่หลากหลายเช่น ดูนก ปลูกป่าล่องเรือศึกษาธรรมชาติ เป็นต้น ศักยภาพด้านองค์กรในด้านการมีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่นกลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำระยองและป่าชายเลน และเทศบาลนครระยอง รวมถึงหน่วยงานราชการและเอกชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล ขวาของ (2562) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา บ้านนาบนาก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลสรุป วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาศักยภาพของชุมชนบ้านนาบนากด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่ายโดยรถยนต์เพราะมีถนนลาดยางทุกพื้นที่ ด้านที่พักแรมของชุมชนยังไม่มีแต่เสนอว่าอนาคตต้องปรับปรุงที่อยู่อาศัยเป็นโฮมสเตย์ ด้านแหล่งท่องเที่ยวพบว่าชุมชนมีพื้นที่ป่า

ชายเลนและป่าจากอุดมสมบูรณ์โดยยังไม่มีการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว สรุปว่า กิจกรรมการใช้วิถีชีวิตเชิงเกษตรของชุมชนและการใช้ภูมิปัญญาสร้างมูลค่าสินค้าจากป่าจากสามารถพัฒนาเป็นฐานการเรียนรู้เชิงเกษตรได้ดี และด้านการบริการนั้น ชุมชนมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน สัญญาณโทรศัพท์ครอบคลุมทุกพื้นที่ และมีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ

2.4 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2.4.1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน โดยสรุปภาพรวมพบว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ นภาพร สิงห์นวล และ พรนภา เตียสุธิกุล (2564) ได้ทำการศึกษาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนบ้านคลองอาราง ตำบลบ้านแก่ง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้วพบว่า ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดประชุมกลุ่ม (Focus Group) การวิเคราะห์ SWOT และการเก็บแบบสอบถามโดยใช้แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร บทสรุปว่า บ้านคลองอารางมีศักยภาพชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านศักยภาพชุมชน ในด้านมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สอดแทรกวิถีชีวิตของคนในชุมชน มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในท้องถิ่นได้ในอนาคต รวมถึงการแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวชัดเจน ศักยภาพชุมชนในด้านวิถีชีวิตชุมชน มีแหล่งท่องเที่ยวมีวิถีชีวิตเกษตร เช่น การทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพโดยรอบที่สวยงาม เช่น สระหลวง Sky walk และเส้นทางป่าชุมชน เป็นต้น มีพิธีบวงสรวงในบริเวณเขตป่าชุมชนของบ้านคลองอาราง และการละเล่นนางตั้ง ศักยภาพด้านทรัพยากรบุคคลของชุมชน คือ ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคี มีความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลจากการมีผู้นำเข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์ ทำให้บ้านคลองอารางเป็นชุมชนเข้มแข็ง นำไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแตกต่างกับงานวิจัยของ กาญจนันท์ สารตะขบ (2563) ได้ทำการศึกษา ความต้องการการส่งเสริมและสภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน แหล่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ ในส่วนด้านปัญหาและข้อเสนอแนะของการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด การจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ประเด็น ได้แก่ แหล่ง

ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในระดับน้อย 3 ประเด็น ได้แก่ การรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ

2.4.2 กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี โดยสรุปภาพรวม พบว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อย ดังนี้ ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สอดคล้องกับงานวิจัย ธีรนุช จันทรโกลม (2564) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า ความพร้อมขององค์ประกอบการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับมากประกอบด้วย การสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านปัญหาการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด สำหรับการบริหารจัดการการให้บริการ และการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับน้อย จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรให้ความรู้ด้วยวิธีการจัดทัศนศึกษา ฝึกปฏิบัติ สาธิต และการบรรยายแก่สมาชิกกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2.5 รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง สรุภาพรวม พบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความสอดคล้องงานวิจัยของ รัฐนันท์ พงศ์วิสิทธิ์ธร(2558) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืน: โครงการหลวงปางดะ พบว่า ศักยภาพชุมชนมีความพร้อมในการพัฒนา ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกษตรและวิถีชีวิตท้องถิ่น ส่วนองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะต้องมีการพัฒนาต่อไป โดยแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ควรมุ่งเน้น 1) ต้องจัดในรูปแบบของกิจกรรมชุมชน การบริหารงานต้องมีความโปร่งใส มีกฎเกณฑ์ ระเบียบที่ยอมรับและรับรู้กันโดยทั่ว สามารถตรวจสอบได้ มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเป็นระยะเพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาดอำนาจ 2) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนให้เหมาะสม โดยส่งเสริมให้มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่หลากหลาย หาเอกลักษณ์หรือจุดเด่นของชุมชน รูปแบบเชิงเกษตรเฉพาะตัวให้เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ทั้งในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความแตกต่างกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) แสวงหาโอกาสในการขยายตลาดเพื่อเพิ่มรายได้ โดยเฉพาะตลาดในประเทศและขยายเครือข่ายการตลาดจากตลาดในประเทศและต่างประเทศ และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมจักร เล็กบรรจง (2562) ได้ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการ

ท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ชุมชนนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง พบว่า ประเมินผลการจัดท่องเที่ยวনার่องเพื่อตรวจยืนยันถึงผลสะท้อนที่เกิดขึ้น ซึ่งในท้ายสุดได้รูปแบบ NA-MUENSI Model เป็นรูปแบบการจัดการพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับกลุ่มสมาชิกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบนฐานการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่าตามบริบทของชุมชน เพื่อความยั่งยืนต่อการนำไปใช้สร้างประโยชน์ให้กับชุมชนนาหมื่นศรี

2.6 แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2.6.1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน โดยสรุปภาพรวมพบว่า มีแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับมาก ดังนี้ ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านการตลาด ซึ่งมีภาพรวมที่สอดคล้องกันกับแนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2.6.2 กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับมาก ดังนี้ ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านการตลาด มีความสอดคล้องงานวิจัยของ นิรมล ขวาของ (2562) ได้ทำการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของบ้านขนานาอย่างยั่งยืน นั้นมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมของชุมชน 2) การสร้างผลประโยชน์แก่ท้องถิ่น 3) การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 4) การสร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 5) การจัดองค์กรบริหารการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 6) การสร้างเครือข่ายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน 7) การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 8) การพัฒนาความสามารถด้านการบริการท่องเที่ยวในชุมชน

2.7 กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2.7.1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ภาพรวมมีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการระดับมาก ดังนี้ ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2.7.2 กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการระดับมาก ดังนี้ ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความสอดคล้องงานวิจัยของ ตัญญา เพชรสง (2564) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง ได้ทำการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เป็นการเก็บข้อมูลจาก

แบบสอบถาม พบว่า แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง ซึ่งประกอบไปด้วย 15 แนวทาง ได้แก่ 1) กลยุทธ์สร้างรูปแบบการท่องเที่ยว เช่น วัฒนธรรมอาหารเมืองพัทลุง 2) กลยุทธ์สร้างเครือข่ายด้วยการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ใกล้เคียง 3) พัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย เนื่องจากจังหวัดพัทลุงมีความหลากหลายทางทรัพยากรการท่องเที่ยว 4) กลยุทธ์กระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องเน้นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูล 5) กลยุทธ์การทำงานร่วมกันอย่างมีการบูรณาการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 6) วางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด Digital และบุคลากรนักท่องเที่ยวไฮเอนด์เช่น ตลาดจีน อินเดีย สิงคโปร์และมาเลเซีย 7) สร้างแผนยุทธศาสตร์กลยุทธ์โครงการต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองนโยบายภาครัฐไทยแลนด์4.0 8) สร้างแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรด้วยเทคโนโลยีควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างเมืองนวัตกรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 9) แสวงหาเงินทุนและบุคลากรเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงให้มีคุณภาพ 10) รวมกลุ่มกับพื้นที่ใกล้เคียงป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ 11) ให้ความรู้กับคนในท้องถิ่นในการป้องกันโรคติดต่อระบาด เช่น โรค Covid-19 12) สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชนในการเฝ้าระวังการบุกรุกพื้นที่ป่ารวมทั้งป้องกันการทำลายธรรมชาติบริเวณท่องเที่ยวทะเล 13) จัดสรรงบประมาณในการอนุรักษ์พื้นที่ย่านประวัติศาสตร์ไทยในจังหวัดพัทลุงเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า 14) ส่งเสริมการอบรมทักษะและพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว และ 15) ออกมาตรการป้องกันควบคุมการเกิดอบายมุขและสิ่งเสพติดในพื้นที่

2.8 วิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2.8.1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน สรุปภาพรวม พบว่า มีวิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับมาก ดังนี้ การส่งเสริมแบบมวลชน การส่งเสริมแบบรายบุคคล และ การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

2.8.2 กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีวิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับมาก ดังนี้ การส่งเสริมแบบรายบุคคล การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม และ การส่งเสริมแบบมวลชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา หงสะเดช (2562) ได้ทำการศึกษา การจัดการตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและความต้องการสื่อเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเกษตรกรจังหวัดระยอง พบว่า การจัดการตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเด็น มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานไฟฟ้าประปาเพียงพอสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และการโฆษณาผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ เว็บไซต์ ซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร มีเกษตรกรและนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรมีความต้องการสอดคล้องกัน คือ ต้องการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมากที่สุด รองลงมามีความต้องการสื่อสังคมในระดับมาก เกษตรกรครึ่งหนึ่งมีปัญหาเรื่อง ไม่มีการจัดทำ

โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กร ไม่มีการสร้างเครือข่ายระดับภาค/ระดับประเทศ/ระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะให้มีการสนับสนุนให้ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนันท์ สารตะขบ (2563) ได้ทำการศึกษา ความต้องการการส่งเสริม และสภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ความต้องการสื่อในการส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีบุคคลจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อสิ่งพิมพ์ โปสเตอร์ คู่มือ แผนที่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยุทัศน์ อินเทอร์เน็ต และวิธีการส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุดในรูปแบบบรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ควรมีนักส่งเสริมทั้งภาครัฐ และเอกชน เข้ามาให้ความรู้และสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแก่เกษตรกร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ โปสเตอร์ ผ่านอิเล็กทรอนิกส์ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต ด้วยวิธีการส่งเสริมแบบการบรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) ได้ทำการศึกษา แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านหนองโสน ตำบลหนองข่า อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมสำหรับบ้านหนองโสน คือการส่งเสริมร่วมกับชุมชน โดยอาศัยความร่วมมือกับ ผู้นำชุมชน คนในชุมชน เกษตรกร และบูรณาการร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ โดยใช้เครื่องมือในการดำเนินงาน คือ คู่มือ อินเทอร์เน็ต วิทยุทัศน์ และโทรทัศน์ และใช้วิธีการส่งเสริม คือ ฝึกปฏิบัติ และทัศนศึกษา

2.9 วิธีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ พบว่า กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลนาดีมีความเห็นว่า ร้อยละ 26.7 การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ TikTok สอดคล้องกับ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี มีความเห็นว่า ร้อยละ 19.1 การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ TikTok

2.10 การสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี สรุปรวม พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน มีการสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวระดับมาก ดังนี้ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว และ ด้านการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีการสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวระดับมาก ดังนี้ ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยว และ ด้านการตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาธิป ธนะสาร (2566) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามมาตรฐานคุณภาพในตำบลปวนพ อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย พบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามมาตรฐานคุณภาพในตำบลปวนพ ทำโดย 1) เกษตรกรควรได้รับการพัฒนาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว 2) หน่วยงานภาครัฐควรให้การสนับสนุนการทำกิจกรรมและการดำเนินการ และ 3) ควรมีการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรฐาน

คุณภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกนาฏ วัชรศักดิ์ตระกูล (2566) ได้ทำการศึกษา การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลหนองบอนแดง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ ให้ความรู้สนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านสื่อ ด้วยวิธีการส่งเสริมแบบบรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ

จากผลวิจัย เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี” มีข้อค้นพบที่สำคัญ ที่จะนำมาสู่ข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้ พบว่า

1) กลุ่มผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนในตำบลนาดี จังหวัดอุดรธานี พบว่า ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 96.7 คนในชุมชนมีอาชีพ และเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ร้อยละ 64.5 มีความคิดเห็นสร้างรายได้ให้กับชุมชน ซึ่งกลุ่มเกษตรกร ร้อยละ 60.9 ไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 46.4 ไม่เคยมีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทางผู้วิจัยมีความเห็นที่สามารถต่อยอดแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชนได้

2) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านการรับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แต่ยังคงขาดความรู้ในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของทีมงานคณะกรรมการในกลุ่มค่อนข้างน้อย เช่น การรวมตัวในการจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือในประเด็นต่างๆไม่ถึงกึ่งหนึ่งของสมาชิกกลุ่ม ทำให้ไม่สามารถกำหนดทิศทางที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้งนี้ส่งผลให้ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านกิจกรรมท่องเที่ยวการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมอาจทำได้ไม่เต็มที่ในช่วงฤดูฝนที่มีการปลูกพืชผักน้อยกว่าปกติ และไม่ได้วางแผนการปลูกพืชผักร่วมกันอย่างจริงจัง รวมถึงด้านประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวที่ยังไม่มีการเรียบเรียงที่ชัดเจน และด้านองค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา ความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร การบันทึกจัดทำข้อมูล และความเข้าใจที่ดีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีระดับค่อนข้างน้อย ประกอบกับจำนวนราษฎรประจำหมู่บ้านค่อยๆลดลงและมีอายุสูงขึ้น

3) ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน โดยสรุปภาพรวม พบว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้าน ดังนี้ 1) ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านความ

พร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว และด้านความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว 2) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว การมีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว ด้านการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว และร้านขายของใช้ประจำวัน/ของฝากและของที่ระลึก 3) ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ สภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร และด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และ 4) ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ การบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค การจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ แตกต่างกับ กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี โดยสรุปภาพรวม พบว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อย ดังนี้ 1) ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว และการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว 2) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ร้านขายของใช้ประจำวัน/ของฝากและของที่ระลึก ความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว และด้านการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว 3) ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการ ด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว และการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ และ 4) ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร ด้านความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านกิจกรรมน่าสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

4) *รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร* โดยกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง สรุปลภาพรวม พบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง 1) ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านจุดบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่ มัคคุเทศก์ของชุมชนที่ให้แก่นักท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดระบบในการบริการให้แก่นักท่องเที่ยว และ 2) ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร ด้านการทำกิจกรรมระยะสั้น ด้านร้านจำหน่ายสินค้าผลผลิตทางการเกษตรและของที่ระลึก และด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน

5) *แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี* กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน โดยสรุปภาพรวมพบว่า มีแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านพัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม ด้านอบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้ ด้านคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านพัฒนาสภาพภูมิประเทศ ด้านอนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร ด้านพัฒนาปัจจัยการผลิต ด้านพัฒนาใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวหลัก และ ด้านนวัตกรรมความรู้แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร และ 3) ด้านการตลาด ดังนี้ ด้านการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านการสร้างเพจเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับ ด้านการจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขายร่วมกับสถานที่ที่มีชื่อเสียง ด้านการประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก และการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งมีภาพรวมที่สอดคล้องกัน แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่สองกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านพัฒนาสภาพภูมิประเทศ ด้านอนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร ด้านพัฒนาปัจจัยการผลิต ด้านนวัตกรรมความรู้แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร และด้านพัฒนาใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวหลัก 2) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านพัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม และด้านอบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้ และ 3) ด้านการตลาด ดังนี้ ด้านการจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขายร่วมกับสถานที่ที่มีชื่อเสียง ด้านการสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับ ด้านการประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก การกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และด้านการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว

6) *กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี* กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน พบว่า ภาพรวมมีกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ ด้านร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า ด้านสร้างค่านิยม (trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story) และด้านพัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน 2) ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม ด้านพัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว ด้านปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ด้านสร้างความเข้มแข็ง

ให้กับกลุ่มเกษตรกรเพิ่มทักษะการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว และ 3) ด้านส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ ด้านร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า ด้านสร้างค่านิยม (trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story) และด้านพัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับสรุปภาพรวมกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีกลยุทธ์การจัดการจัดการระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านสร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านเชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง) ด้านบูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่ และด้านส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว 2) ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม ด้านปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ด้านพัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว ด้านสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรเพิ่มทักษะการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว และ 3) ด้านส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้ ด้านประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ ด้านร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า ด้านสร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story) และด้านพัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน

7) *วิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร* กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน สรุปภาพรวม พบว่า มีวิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับมาก ดังนี้ 1) การส่งเสริมแบบมวลชน ดังนี้ ด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube และด้านการเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์ 2) การส่งเสริมแบบรายบุคคล ดังนี้ ด้านการเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่ และด้านติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง และ 3) การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม ดังนี้ ด้านการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และด้านการจัดทำแปลงเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีวิธีส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับมาก ดังนี้ 1)การส่งเสริมแบบรายบุคคล ดังนี้ ด้านการเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่ ด้านการติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ และด้านติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง 2)การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม ดังนี้ ด้านการเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่ ด้านการติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ และด้านติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง และ 3)การส่งเสริมแบบมวลชน ดังนี้ ด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE ด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube และด้านการเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์

8) การสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน สรุปรายรวม พบว่า มีการสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านสนับสนุนทำเลที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ ด้านสนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ ด้านสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกับคนในชุมชน และด้านสนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง 2) ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป ด้านฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง และด้านการสนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ และ 3) ด้านการตลาด ดังนี้ ด้านสนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ ด้านสนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก และด้านสนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี พบว่า มีการสนับสนุนจัดการท่องเที่ยวระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ด้านสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป ด้านการสนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ และด้านฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ ด้านสนับสนุนทำเลที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ ด้านสนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน และด้านสนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง และ 3) ด้านการตลาด ดังนี้ ด้านสนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ ด้านสนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก และด้านสนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม

ดังนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปข้อค้นพบที่สำคัญและประเด็นการอภิปรายผล

ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกร		
ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่	อาจเนื่องมาจากประชากรในอำเภอ	ควรมีการส่งเสริมและจัดทำ
หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำ	เมืองอุดรธานี เป็นเพศหญิง	แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
ชุมชนในตำบลนาดี จังหวัด	มากกว่าเพศชาย ซึ่งส่วนใหญ่มี	ของเกษตรกรโดยมุ่งเกษตรกร
อุดรธานี พบว่า	อายุเฉลี่ยอยู่ในวัยทำงานหรือวัย	และคนในพื้นที่เป็น
- ร้อยละ 73.3 เป็นเพศหญิง	กลางคนช่วง Gen X มีการจบ	ศุนย์กลาง พร้อมกับส่งเสริม
- มีอายุเฉลี่ย 47.80 ปี	การศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี	เกษตรกรคนรุ่นใหม่

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
- ร้อยละ 93.3 มีการศึกษา ปริญญาตรีหรือมากกว่า - ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับ จากการที่ชุมชนเป็นจุด ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 96.7 คนในชุมชนมีอาชีพ	เนื่องจากเป็นกฎเกณฑ์ในการ ทำงานในตำแหน่งข้าราชการ/ พนักงานราชการ ส่วนใหญ่กลุ่มนี้ เห็นว่าอยากให้คนในชุมชนมีอาชีพ อาจเป็นเพราะส่งเสริมการสร้าง รายได้ให้กับชุมชนและมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ในพื้นที่เพื่อมาทดแทนกำลัง เกษตรกรที่สูงอายุ
เกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี พบว่า - ร้อยละ 56.4 เป็นเพศหญิง - มีอายุเฉลี่ย 56.77 ปี - ร้อยละ 41.8 จบการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 76.4 -- ร้อยละ 60.9 ไม่ได้ รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร - ร้อยละ 46.4 ไม่เคยมี ประสบการณ์การท่องเที่ยว เชิงเกษตร - ร้อยละ 60.9 มีความ คาดหวังสามารถสร้างรายได้ ให้กับชุมชน ประโยชน์ที่คิด ว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็น จุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร - ร้อยละ 64.5 สร้างรายได้ ให้กับชุมชน	- ฉวีรุช จันทรโกมล (2564) พบว่า สมาชิกกลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 50.74 ปี จบการศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบการณ์ในการทำการเกษตร เฉลี่ย 20.07 ปี - ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) พบว่า คาดหวังให้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการ ที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ ไม่เคยมีประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิง เกษตรอาจเป็นเพราะในจังหวัด อุดรธานีส่วนใหญ่เป็นสถานที่ ท่องเที่ยวเชิงศาสนาวัฒนธรรมที่ โดดเด่นกว่าการท่องเที่ยวเชิง เกษตร	ควรเสริมสร้างกลุ่มเกษตรกร และชุมชนให้เกิดความ เข้มแข็งร่วมกันและวางแผน ในทรัพยากรของตำบล รวมถึงมีการถ่ายทอดภูมิ ปัญญา/ความรู้ ในการปลูก ผักให้กับคนรุ่นต่อไป เพื่อ บรรลุเป้าหมายให้เกิดแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตรภายใน ตำบลนาดี

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
2. การมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี		
<p>การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านการรับ ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ด้านริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p>	<p>- ธรรมจักร เล็กบรรจง (2562) พบว่า บริบทชุมชนต้นแบบทุก แห่งมีอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ เน้นการมีส่วนร่วมและส่งเสริม กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้</p> <p>- ชัยกุล วงษ์สำราญ (2564) พบว่า คนในชุมชนให้ความคิดเห็น วาอยู่ในระดับปานกลาง ในด้าน ความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การเตรียม ความพร้อมของชุมชนในการ จัดการท่องเที่ยว การรับประโยชน์ การกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การ ประเมินผล การริเริ่มพัฒนา และ การประเมินความเป็นไปได้ของ การจัดการท่องเที่ยว</p>	<p>ควรเริ่มจากกลุ่มผู้นำและให้ สมาชิกมีส่วนร่วมในการ พัฒนาเพื่อนำไปสู่ความ ยั่งยืน โดยการเปิดเวที ชาวบ้าน ประชุมสร้าง เครือข่ายและประชุมเชิง ปฏิบัติการ ก่อให้เกิดการ รวมกลุ่มคณะกรรมการ การท่องเที่ยว นำไปสู่การแบ่ง ส่วนงาน ทำให้เกิดการอบรม เชิงปฏิบัติการด้านการ จัดการการท่องเที่ยวเชิง เกษตรโดยชุมชนขึ้น</p>
3. ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี		
<p>กลุ่มที่หนึ่งผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน ศักยภาพการ จัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่</p>	<p>- แตกต่างกับงานวิจัยของ กาญจนันท์ สารตะขบ(2563) พบว่า มีการจัดการอยู่ในระดับ มากที่สุดทุกด้าน แหล่งดึงดูดใจ ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การ</p>	<p>1) ควรมีการพัฒนาด้าน อาหารสำหรับบริการ นักท่องเที่ยว และด้านความ พร้อมของบุคลากรในการ รองรับนักท่องเที่ยว</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
พีชผักตำบลดนาดี โดยสรุป ภาพรวม พบว่า มีศักยภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ประเด็น ได้แก่ แหล่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในระดับน้อย 3 ประเด็น ได้แก่ การรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ	2) ควรมีการพัฒนา ด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว 3) ควรพัฒนาสภาพธรรมชาติที่สวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียง และภูมิปัญญาท้องถิ่น 4) ควรพัฒนาการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ
กลุ่มที่สองกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่พีชผักตำบลดนาดี ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พีชผักตำบลดนาดี โดยสรุปภาพรวม พบว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อย ดังนี้ ด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	- ฉัตรนุช จันทริโกมล (2564) พบว่า ด้านปัญหาการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด สำหรับการบริหารจัดการ การให้บริการ และการรับรองของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับน้อย จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควร	1) ควรพัฒนาด้านความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว และการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว 2) ควรพัฒนาด้านร้านขายของใช้ประจำวัน/ของฝาก และของที่ระลึก 3) ควรพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ควรพัฒนาด้านการ

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
ห้องเที่ยวเชิงเกษตร และด้าน การดึงดูใจของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ให้ความรู้ด้วยวิธีการจัดทัศนศึกษา ฝึกปฏิบัติสาธิต และการบรรยาย แก่สมาชิกกลุ่มส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	เรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำ กิจกรรมกับเกษตรกร
4. รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบล นาดี		
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยว เชิงเกษตร โดยกลุ่มแปลง ใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิง สรูป ภาพรวม พบว่า รูปแบบการ จัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับปานกลาง ด้าน บริการการท่องเที่ยวเชิง เกษตร และ ด้านตลาดการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	- แตกต่างกับงานวิจัย ชัยกุล วงษ์ สำราญ (2564) ได้ พบว่า รูปแบบ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวควรเน้น การท่องเที่ยวด้านทรัพยากร ท่องเที่ยว การตลาด และการ บริการท่องเที่ยว ส่วนเกษตรกร เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความคิดเห็นว่ามีความพร้อมของ แหล่งท่องเที่ยวในระดับมาก	1) ควรพัฒนาด้านจุดบริการ นักท่องเที่ยวในพื้นที่ มีคฤหาสน์ของชุมชนที่ให้แก่ นักท่องเที่ยว 2) ควรพัฒนาด้านการให้ ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร ด้านการทำกิจกรรมระยะสั้น และด้านการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของชุมชน
5. แนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี		
แนวทางการพัฒนาการ จัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี กลุ่ม ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี โดยสรุป	- นิรมล ขวาของ(2562) พบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงเกษตรของบ้านนาบอนอย่าง ยั่งยืนประกอบด้วย การมีส่วนร่วม ของชุมชน การใช้ทรัพยากรอย่าง คุ้มค่า การจัดองค์กรบริหารการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการ พัฒนาความสามารถด้านการ บริการท่องเที่ยวในชุมชน	1) ด้านพัฒนากิจกรรมให้ นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม ด้าน อบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยว ในการให้ความรู้ 2) ด้านพัฒนาสภาพภูมิ ประเทศ ด้านอนุรักษ์วิถีชีวิต วัฒนธรรมการเกษตร 3) ด้านการวางแผน การตลาดในชุมชนเพื่อศึกษา

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
ภาพรวม พบว่า มีแนวทาง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตรในระดับมาก ดังนี้ ด้านการให้บริการของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้าน ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร และ ด้านการตลาด		ความต้องการของ นักท่องเที่ยว ด้านการสร้าง เพจเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์ อื่นๆ
กลยุทธ์การพัฒนาการ จัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี กลุ่ม ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ พืชผักตำบลนาดี พบว่า ภาพรวมมีกลยุทธ์การ พัฒนาการจัดการระดับมาก ดังนี้ ด้านสร้างเครือข่ายการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้าน เสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร และ ด้านส่งเสริม การตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร	- ตนุยา เพชรสูง (2564) ได้ พบว่า แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง ซึ่ง ประกอบไปด้วย 6 แนวทาง ได้แก่ 1) กลยุทธ์สร้างรูปแบบการ ท่องเที่ยวเช่น วัฒนธรรมอาหาร เมืองพัทลุง 2) กลยุทธ์สร้าง เครือข่ายด้วยการท่องเที่ยวที่ เชื่อมโยงกับพื้นที่ใกล้เคียง 3) พัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย 4) กลยุทธ์ กระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เน้นการประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าถึง ข้อมูล 5) กลยุทธ์การทำงาน ร่วมกันอย่างมีการบูรณาการเพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน 6) วางแผน ยุทธศาสตร์ด้านการตลาด Digital และบุกตลาดนักท่องเที่ยวไฮเอนด์	1) ด้านเชื่อมโยงเครือข่าย แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)บูรณา การทำงานระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านพัฒนารูปแบบการ ท่องเที่ยว/กิจกรรมการมี ส่วนร่วม ด้านพัฒนา เอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการ ท่องเที่ยวปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว 3) ด้านประชาสัมพันธ์สู่ ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ ด้านสร้าง ค่านิยม(trend) การ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้าง เรื่องราว (story) และด้าน พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรอง มาตรฐาน

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

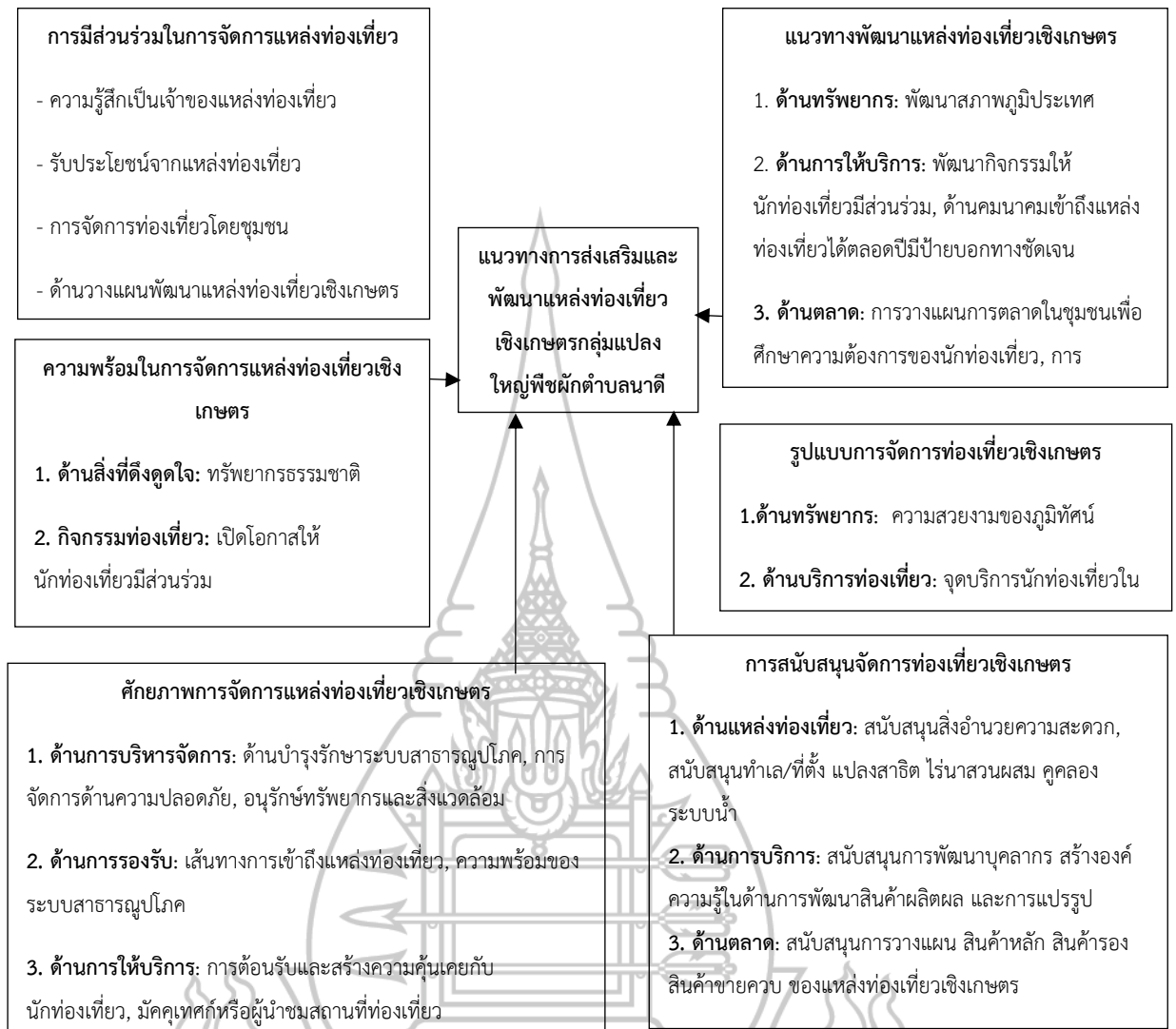
ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
วิธีส่งเสริมการจัดการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่ม ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน สรุปภาพรวม และกลุ่ม เกษตรกรแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี พบว่า มีวิธี ส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยว เชิงเกษตรระดับมาก ดังนี้ การส่งเสริมแบบมวลชน การ ส่งเสริมแบบรายบุคคล และ การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม	<p>- พรปรีชา หงสะเดช(2562) พบว่า กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และการโฆษณาผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ เว็บไซต์ซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมของนักวิชาการ ส่งเสริมการเกษตร มีเกษตรกรและนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร มีความต้องการสอดคล้องกัน คือ ต้องการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับมากที่สุด รองลงมา มีความต้องการสื่อสังคมในระดับมาก เกษตรกรครึ่งหนึ่งมีปัญหาเรื่อง ไม่มีการจัดทำโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กร ไม่มีการสร้างเครือข่ายระดับภาค/ระดับประเทศ/ระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะให้มีการสนับสนุนให้ความร่วมมือกับชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็ง</p>	<p>1)การส่งเสริมแบบมวลชน ดังนี้ ด้านการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube และด้านการเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์ 2) การส่งเสริมแบบรายบุคคล ดังนี้ ด้านการเยี่ยมชม เกษตรกรในพื้นที่ และด้านติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ โดยตรง และ 3)การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม ดังนี้ ด้านการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และด้านการจัดทำแปลงเรียนรู้</p>
การสนับสนุนจัดการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบล นาดี กลุ่มผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และกลุ่ม	<p>- ชนาธิป ธาระสาร(2566) พบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามมาตรฐานคุณภาพในตำบลปวนพุ ทำโดย 1) เกษตรกรควรได้รับการพัฒนาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว 2) หน่วยงานภาครัฐควร</p>	<p>1)ด้านสนับสนุนทำเลที่ตั้งแปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ 2)ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนา</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อค้นพบที่สำคัญตาม วัตถุประสงค์	ประเด็นการอภิปราย	ข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปใช้
เกษตรกรแปลงใหญ่พืชผัก ตำบลนาดี พบว่า ภาพรวมมี การสนับสนุนจัดการ ท่องเที่ยวระดับมาก ดังนี้ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการ บริการของแหล่งท่องเที่ยว และ ด้านการตลาด	ให้การสนับสนุนการทำกิจกรรม และการดำเนินการ และ 3) ควรมี การพัฒนาศักยภาพของแหล่ง ท่องเที่ยวตามมาตรฐานคุณภาพ - ชนกนาภู วัชรศักดิ์ตระกูล (2566) พบว่า แนวทางการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ ให้ความรู้สนับสนุนส่งเสริม การท่องเที่ยวผ่านสื่อ ด้วยวิธีการ ส่งเสริมแบบบรรยาย สาธิต และ ฝึกปฏิบัติ	สินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป รูป 3) ด้านสนับสนุนการ วางแผน สินค้าหลัก สินค้า รอง สินค้าขายควบ ด้าน สนับสนุนการตลาดภายใน และภายนอก และด้าน สนับสนุนเครือข่ายเพิ่ม พันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดยสามารถเขียนเป็น
แผนภาพ ได้ดังภาพที่ 5.2 รายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 5.2 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

3.1.1 ข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่

1) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรศึกษาเกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อสามารถให้คำแนะนำแก่กลุ่มเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ต้องมีทักษะในการสื่อสารที่ดีในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกร เช่น การสาธิต การบรรยาย เป็นต้น

2) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรกระตุ้นการดำเนินงานของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี โดยการเยี่ยมเยียนเกษตรกรในพื้นที่ ให้เกิดการทบทวนและปรับปรุงแผนการ

ดำเนินงาน เพื่อให้ทราบปัญหาและสามารถแก้ไขได้ตรงประเด็นเป็นการเสริมสร้างการบริหารจัดการ โดยการสร้างองค์กรให้เข้มแข็ง

3) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรประสานหน่วยงานในพื้นที่เพื่อพัฒนา สถานที่ท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม ร้านจำหน่ายสินค้าในร้านของชุมชนให้เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

4) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรผลิตสื่อวิดีโอ สั้น ง่าย และกระชับ เพื่อช่วยประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรลงแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น YouTube Facebook และ TikTok ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

3.1.2 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) สำนักงานเกษตรจังหวัดร่วมกับสำนักงานเกษตรอำเภอ ควรพัฒนา หลักสูตรศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ มีดังนี้ ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านการรองรับท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการให้บริการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและ ด้านการดึงดูดใจท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2) หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีความพร้อมสำหรับท่องเที่ยว จัดตั้งศูนย์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อบริการข้อมูลและอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร รวมถึงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและสินค้าเกษตร

3) หน่วยงานภาคเอกชน เช่น ธนาคาร ให้ความรู้ด้านการเงินและสินเชื่อให้กับคนในชุมชน

4) หน่วยงานอื่นควรอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มในด้านต่างๆ เช่น โรงเรียน พัฒนาอาชีพบุตร ในการอบรมแปรรูปสินค้าเกษตรทั้งอาหารและไม่ใช่อาหาร หรือวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุดรธานี ในการอบรมเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อเพิ่มคุณภาพการเกษตรในพื้นที่

3.1.3 ข้อเสนอแนะต่อกลุ่มเกษตรกร

1) กลุ่มเกษตรกรควรมีแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อติดตามและการควบคุมการดำเนินงานของกลุ่มตั้งแต่กระบวนการผลิตถึงการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร

2) ควรมีการส่งเสริมเริ่มจัดทำแปลงเรียนรู้ผักและปฏิทินการปลูกผัก (Crop Calendar) ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้สมาชิกช่วยกันดูแลตั้งแต่กระบวนการผลิตจนถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปลูกผักเพื่อกำหนดกิจกรรมท่องเที่ยวเกิดการรู้จักการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3) *ควรมีการส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรศึกษาดูงานจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ต้นแบบ เพื่อให้สมาชิกเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ให้กับสมาชิกได้รับการพัฒนาในด้านการพัฒนาความรู้ของคณะกรรมการ และสมาชิกอย่างต่อเนื่อง*

4) *ควรมีการจัดทำเลขของแปลงผักให้มีความสะอาด สะดวก เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การจัดการผลผลิตเกษตรกรที่สามารถให้นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร รวมถึงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการทำเกษตรให้หน่วยงานทรัพยากรธรรมชาติภายในชุมชน*

3.1.4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) *จัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่มีกิจกรรมใกล้เคียงกันเพื่อเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพให้กับกลุ่มเกษตรกรในกระบวนการผลิต การบริหารจัดการ และด้านการตลาด ภายในอำเภอ*

2) *เกษตรจังหวัดร่วมกับสำนักงานเกษตรอำเภอ ประสานงานหน่วยงานภาคีจัดทำโครงการติดตามและประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรเกิดการพัฒนาแก้ไขปัญหาต่อไป*

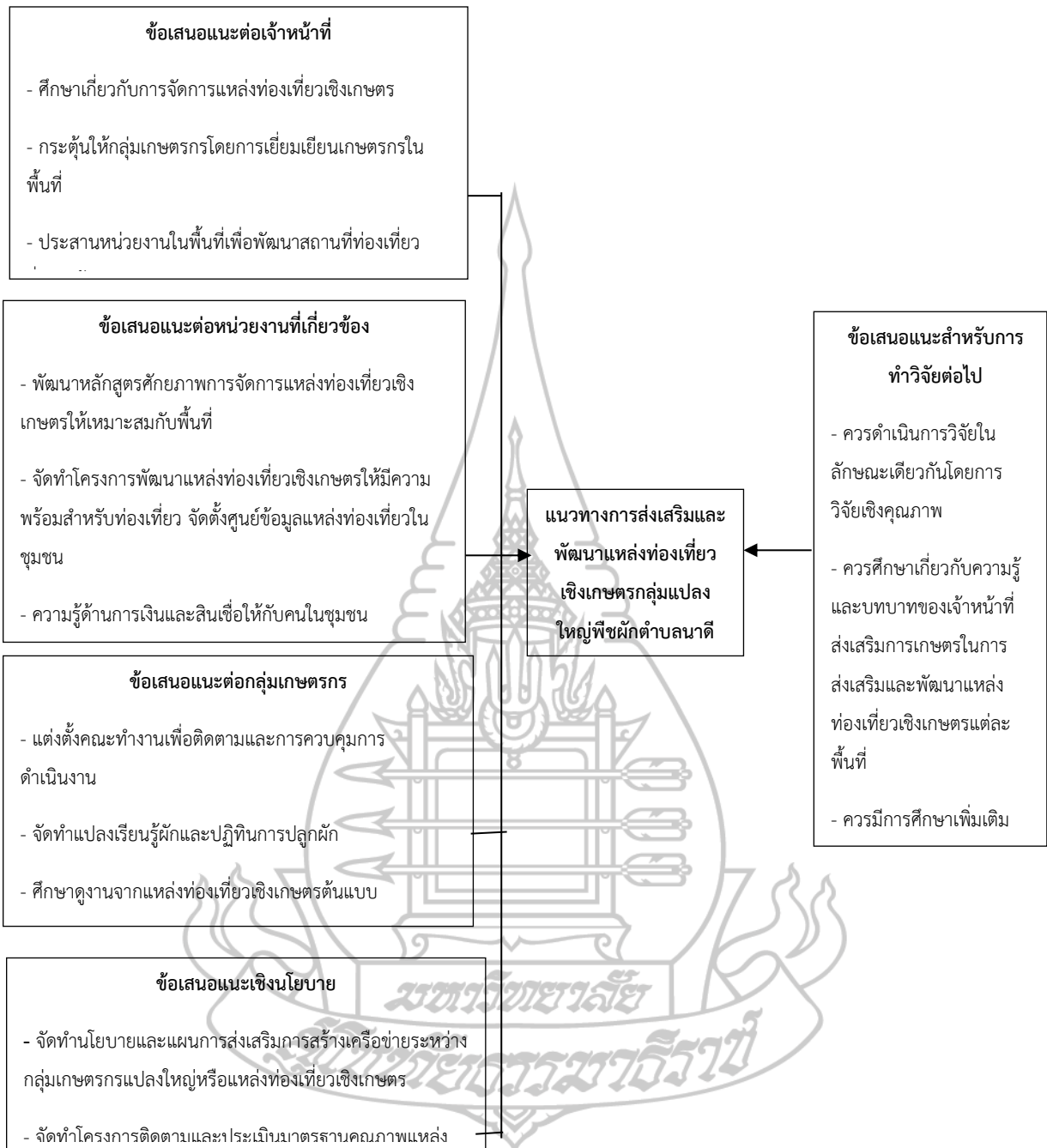
3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

3.2.1 *ควรดำเนินการวิจัยในลักษณะเดียวกันโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษากลุ่มเกษตรกรที่พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้การวิจัยเรื่องนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบในการนำมาใช้ในการดำเนินการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่อไป*

3.2.2 *ควรศึกษาเกี่ยวกับความรู้และบทบาทของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรให้สามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่เกษตรกรให้เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น*

3.2.3 *ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อให้สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น*

ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะงานวิจัยแนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดยสามารถเขียนเป็นแผนภาพ ได้ดังภาพที่ 5.3 รายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 5.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชมักตำบลนาดี

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัยวารสารราชภัฏวชิรเวศน์

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว.(2561). *แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมส่งเสริมการเกษตร.(2545). *การบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร*. กลุ่มนโยบายและพัฒนาระบบการท่องเที่ยวเกษตร. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กรมส่งเสริมการเกษตร.(2562). *การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร*. กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กรมส่งเสริมการเกษตร.(2567). *แผนปฏิบัติการราชการกรมส่งเสริมการเกษตร ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2565). *สถิตินักท่องเที่ยว: สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ Q1-Q4 ปี 2565 (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)*. เข้าถึงได้จาก: <https://www.mots.go.th/news/category/766>. 30 กันยายน 2566.
- กาญจนา นันท์ สารตะขบ.(2563). *ความต้องการการส่งเสริมและสภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2559). *การท่องเที่ยวเชิงเกษตร: ความหมายท่องเที่ยวเชิงเกษตร*. เข้าถึงได้จาก: <http://tourismlibrary.tat.or.th/medias/T15727.pdf>. 1 พฤศจิกายน 2566.
- ครรชิต มาราชพนธ์ และ ทักษิณาถ สมบูรณ์.(2559). *การพัฒนาเส้นทางกรท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อการเรียนรู้: กรณีศึกษาตำบลคลองเขื่อน จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 11(2): 23-36.
- จินดา ขลิบทอง.(2556). *ความหมายการส่งเสริมการเกษตร*. ในประมวลสาระชุดวิชาการส่งเสริมการเกษตรเพื่อการพัฒนา (หน่วยที่ 3, น. 1-55). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉัตรพร เหมราสวัสดิ์.(2562). *แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสระบุรี พบว่าศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร* (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

- เฉลิมศักดิ์ ตุ่มหิรัญ และคณะ.(2560). เทคนิค วิธีการ และการสื่อสารในการส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร. ในประมวลสารระชูดวิชาการส่งเสริมการเกษตรเพื่อการพัฒนา. (หน่วยที่ 5, น. 1-49). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เฉลิมศักดิ์ ตุ่มหิรัญ และคณะ.(2561). การพัฒนารูปแบบการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน. วารสารวิจัยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ, 11(1): 48-62.
- ชนกนาฏ วิชรศักดิ์ตระกูล.(2566). การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลหนองบอนแดง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่13.
- ชนาธิป ณะสาร.(2566). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามมาตรฐานคุณภาพในตำบลป่วนพ อำเภอนองหิน จังหวัดเลย. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่13.
- ซัชพล ทรงสุนทรวงศ์.(2560). การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม, 7(2): 107-117.
- ชัยกุล วงษ์สำราญ.(2564). แนวทางการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านหนองโสน ตำบลหนองข่า อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ไชยมนู กุนอก.(2560). ฉากทัศน์การบริหารจัดการเครือข่ายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นเชิงเกษตรที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน: กรณีชุมชนบ่อแกและบ่อทอง อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม. วารสารการเมืองการปกครอง, 8(1): 118-134.
- ณิรนุช จันทร์โกลม.(2564). การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ตัญญา เพชรสง.(2564). แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง (ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- ไทยเกษตรศาสตร์.(2555). แนวคิดการส่งเสริมเกษตร เข้าถึงได้จาก: www.thaikasetsart.com. 12 ตุลาคม 2566.
- ธรรมจักร เล็กบรรจง.(2562). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ชุมชนนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง (รายงานการวิจัย วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, สงขลา.

- นภาพร สิงห์นวล และ พรนภา เตียสุธิกุล.(2564). *ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน บ้านคลองอาราง ตำบลบ้านแก้ง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว*. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 10(3): 143-154.
- นิรมล ขวาของ.(2562). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา บ้านขนานนาก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช*. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13. บุญธรรม จิตต์อนันต์.(2540). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- เบญจวรรณ กิตติจารุกร.(2556). *ศักยภาพชุมชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาชุมชนสมุทรเจดีย์ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ประมาณ เทพสงเคราะห์.(2553). *การจัดการความรู้บนฐานทุนชุมชนเพื่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา*. วารสารการพัฒนาชุมชนละคุณภาพชีวิต, 11(1): 217-232.
- ปิติกัทร วรรณโพธิ์.(2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษา พื้นที่ชุมชนบ้านไทรเอน หมู่ที่ 8 ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- พรปรีชา หงสะเดช.(2562). *การจัดการตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและความต้องการสื่อเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเกษตรกรจังหวัดระยอง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พิมพ์ระวี โรจน์รุ่งสัจด์.(2553). *การท่องเที่ยวชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- มณีนรัตน์ อีร์พันธ์เสถียร.(2562). *ศักยภาพของชุมชน การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษา วิสาหกิจชุมชนเกษตรเพื่อคุณภาพบ้านปัดวี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- มหาวิทยาลัยเกริก.(2546). *รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการหลวง* (รายงานวิจัย) มหาวิทยาลัยเกริก, กรุงเทพมหานคร.
- รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร.(2558). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อความยั่งยืน: โครงการหลวงปางดะ*. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 9(1): 19-35.
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ.(2547). *เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่องนโยบายและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- วรทัศน์ อินทร์คัมพร.(2546). *การส่งเสริมการเกษตรกับการพัฒนาชนบท*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วรรณวิมล ภู่นาค.(2558). *ศักยภาพชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษาตลาดน้ำอัมพวา*. วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 26(1): 63-74.
- วิเชียร เลิศโกคานนท์.(2557). *การพัฒนาศักยภาพชุมชนบ้านเหมืองกุงให้ป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น*. วารสารการจัดการสมัยใหม่, 12(1): 23-38.
- วีระพล ทองมา และประเจต อำนาจ.(2547). *ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อประชาชนในพื้นที่ ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่*. (รายงานวิจัย) มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน.(2560) *ชุมชนท่องเที่ยว: องค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน* เข้าถึงได้จาก: <https://cbt-i.org/?start=0&ge=travel&category=Travel®ion=Travel>. 30 กันยายน 2566.
- สมาพร เรืองสังข์.(2561). *ระบบนิเวศเกษตรและการจัดการทรัพยากรของชุมชนในพื้นที่รอยต่อชายแดนกาญจนบุรี-ทวาย*. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 5(3): 689-705.
- สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานี.(2566). *แผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ปี 2566 - 2570*. อุดรธานี.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.(2566). *ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2566 และแนวโน้มปี 2567*. กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว.(2562). *คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร.
- สุรีย์ เข้มทอง.(2564). *รูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร* เข้าถึงได้จาก: <https://mgtsci.stou.ac.th/7197/>. 12 ตุลาคม 2566.
- อติเทพ เลขยัน.(2552). *ความหมายท่องเที่ยวเชิงเกษตร* เข้าถึงได้จาก: <http://cartoon-51011011901.blogspot.com/.1> พฤศจิกายน 2566.

Click or tap here to enter text.

ภาคผนวก

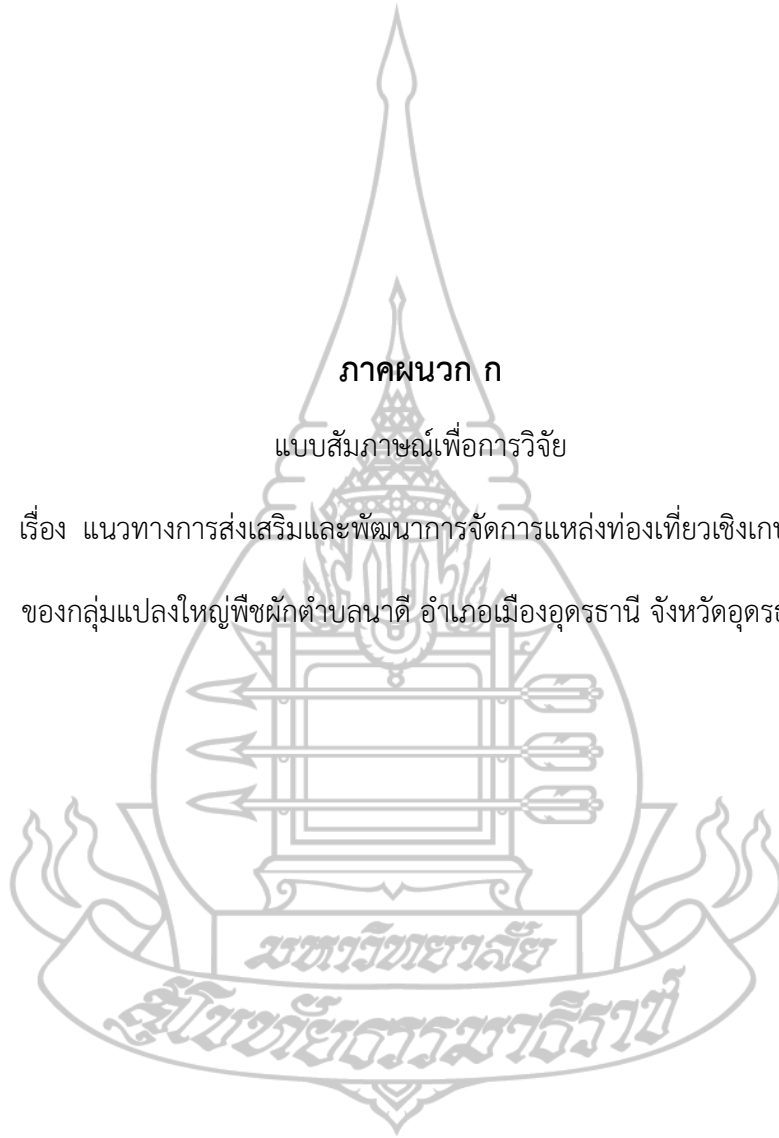
มหาวิทยาลัยศรี

ศรีนครินทรวิโรฒราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

เลขที่สัมภาษณ์.....

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้นำชุมชน

เรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง : 1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาพชุมชนเพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช คำตอบในแบบสอบถามนี้ จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านกรุณาตอบคำถามทุกข้อ ตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน

2. เลขที่แบบสอบถามมีไว้เพื่อการติดตามแบบสัมภาษณ์เท่านั้น

3. แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

4. ผู้สอบถามอ่านคำถามให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ฟัง แล้วผู้สอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ () หน้าข้อความที่ต้องการและ/หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง (.....) ของแต่ละคำถามเพื่อให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ

() 1) ชาย

() 2) หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

(.....) 3.1 ไม่ได้ศึกษา

(.....) 3.2 ประถมศึกษาปีที่ 4

(.....) 3.3 ประถมศึกษาปีที่ 6

(.....) 3.4 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

(.....) 3.5 มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)/ปวช.

(.....) 3.6 อนุปริญาตรี/ปวส.

(.....) 3.7 ปริญญาตรีหรือมากกว่า

4. อาชีพหลัก

(.....) 4.1 ลูกจ้าง/พนักงานราชการ

(.....) 4.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(.....) 4.3 ผู้นำชุมชน

(.....) 4.4 อื่นๆ.....

5. ประเภทของการเกษตร(ถ้าทำการเกษตร)

(.....) 5.1 ทำไร่.....

(.....) 5.2 ทำสวน.....

- (....) 5.3 ทำนา..... (....) 5.4 เลี้ยงสัตว์.....
- (....) 5.5 เกษตรผสมผสาน (....) 5.6 ผลิตผักปลอดภัย.....
- (....) 5.7 แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร (....) 5.8 ผลิตสินค้าหัตถกรรม
- (....) 5.9 อื่นๆ.....

6. ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (....) 6.1 ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชน
- (....) 6.2 ช่วยให้คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี
- (....) 6.3 ช่วยให้คนในชุมชนมีอาชีพ
- (....) 6.4 ช่วยให้ชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากรที่มีอยู่
- (....) 6.5 ช่วยให้ชุมชนมีชื่อเสียง
- (....) 6.6 อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1 ท่านคิดว่าถ้ากลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชุมชน/คนในชุมชน จะมีส่วนร่วมในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
2. การกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
3. การประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน					
4. การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว					
5. การริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
6. การวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
7. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
8. การรับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1 กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีของท่านมีศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเด็นต่างๆ ระดับใด

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3.1 ศักยภาพด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) มีโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
2) มีการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ					

ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3) มีการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว					
4) มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5) มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว					
6) มีการส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร					
7) มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว					
3.2 ศักยภาพด้านการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) เส้นทางเดินทาง เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2) ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน					
3) ความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว					
4) มีการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว					
5) ความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว					
3.3 ศักยภาพด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว					
2) มีมีคฤหาสน์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว					
3) มีร้านขายของใช้ประจำวัน ของฝาก และของที่ระลึก					
4) มีความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว					
5) มีการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว					
3.4 ศักยภาพด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) มีการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร					
2) มีความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น					
3) มีสภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว					
4) มีความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร					
5) มีกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวและน่าสนใจ					

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1 ถ้ากลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ท่านคิดว่าควรเน้นรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ในระดับใด

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

รูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับการจัดการ				
	1	2	3	4	5
4.1 ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ					
2) ความสวยงามของทัศนียภาพและภูมิทัศน์					
3) พื้นที่ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว					
4) แหล่งวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชน					
5) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่หลากหลาย เช่น เกษตรผสมผสาน สวนสมุนไพร พืชผักปลอดภัย ป่าชุมชน ฯ					
4.2 ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) การให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร เช่น การปลูก การดูแลรักษา การแปรรูป ฯ					
2) กิจกรรมระยะสั้น เช่น การซื้อผลผลิตทางการเกษตร จากการเลือกเก็บเอง					
3) ร้านจำหน่ายสินค้า ผลผลิตทางการเกษตร และของที่ระลึก					
4) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน					
5) ความเหมาะสมด้านราคาในแหล่งท่องเที่ยว เช่น อาหาร สินค้าเกษตร ค่าบริการ ฯ					
4.3 ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) จุดบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่					
2) การจัดระบบในการบริการให้แก่นักท่องเที่ยว					
3) มัคคุเทศก์ของชุมชนที่ให้แก่กนักท่องเที่ยว					
4) มีลานจอดรถ และมีการบริการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว					
5) เส้นทางคมนาคมที่สะดวก และปลอดภัยในการท่องเที่ยว					
6) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่พัก ร้านอาหารร้านขายของที่ระลึก					

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ในแต่ละหัวข้อ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 = เห็นด้วยน้อย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 4 = เห็นด้วยมาก 5 = เห็นด้วยมากที่สุด

5.1 แนวทางและกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประเด็น	เห็นด้วยในระดับ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
1. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1.1 ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) พัฒนาปัจจัยการผลิต เช่น ระบบการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
2) พัฒนาสภาพภูมิประเทศ ลักษณะตามธรรมชาติ เช่น ไร่ นา สวน อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น					
3) จัดหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก					
4) อนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร					
5) ส่งเสริมความรู้และนวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร					
1.2 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) ด้านคมนาคม เดินทางสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน					
2) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร รถรับส่งในแหล่งท่องเที่ยว ร้านจำหน่ายสินค้า					
3) พัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม เช่น ร่วมเก็บวัตถุดิบทำอาหารท้องถิ่น					
4) อบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้ เช่น ผู้รู้ ราษฎรท้องถิ่น มัคคุเทศก์					
1.3 ด้านการตลาด					
1) มีการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว					
2) ควรมีการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน					
3) การประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก เช่น ตลาดดิจิทัลบนแพลตฟอร์มออนไลน์					
4) การสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับคือ แผ่นพับ โบชัวร์ การออกงานแสดงสินค้า					

ประเด็น	เห็นด้วยในระดับ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
5) การจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขาย ร่วมกับ นักท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียง					
2. กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
2.1 ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชน/ชุมชน/กลุ่ม เกษตรกร เพิ่มทักษะการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
2) พัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว					
3) ปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว					
4) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม					
5) สร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว					
6) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก					
2.2 ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล, สำนักงานเกษตร อำเภอ, ฯลฯ เพื่อถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร					
2) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)					
3) ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว					
4) บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการ ท่องเที่ยว					
2.3 ส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) สร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story)					
2) ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ					
3) พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน					
4) ร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดง สินค้า					

5.2 แนวทางการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประเด็น	ระดับความต้องการ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
1. วิธีการส่งเสริม					
1.1 การส่งเสริมแบบรายบุคคล					
1) การเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่					
2) การติดต่อขอรับคำแนะนำภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ					
3) ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง					
1.2 การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม					
1) การฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้					
2) การจัดเวทีเสวนา					
3) การศึกษาดูงานนอกสถานที่					
4) การจัดทำแปลงเรียนรู้					
1.3 การส่งเสริมแบบมวลชน					
1) เอกสารแผ่นพับวิชาการ					
2) หอกระจายข่าวชุมชน					
3) การเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ					
4) การเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์					
5) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube					
6) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook					
7) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE					
8) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ (ระบุ)					
2. การได้รับการสนับสนุน					
2.1 ด้านแหล่งท่องเที่ยว					
1) สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง ลานจอดรถ ห้องน้ำ ระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น					
2) สนับสนุนทำเล/ที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ					
3) สนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง					
4) สนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน					
5) สนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ					
2.2 ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว					

ประเด็น	ระดับความต้องการ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
1) สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป					
2) ฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด การบริหารจัดการ เป็นต้น					
3) สนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ					
2.3 ด้านการตลาด					
1) สนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม					
2) สนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขยายควบ					
3) สนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก เช่น การเสนอขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์โฆษณา					

แบบสัมภาษณ์สำหรับเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง : 1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพชุมชนเพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช คำตอบในแบบสอบถามนี้ จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านกรุณาตอบคำถามทุกข้อ ตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน

2. เลขที่แบบสอบถามมีไว้เพื่อการติดตามแบบสัมภาษณ์เท่านั้น

3. แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ดี

4. ผู้สอบถามอ่านคำถามให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ฟัง แล้วผู้สอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ () หน้าข้อความที่ต้องการ และ/หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง (.....) ของแต่ละคำถามเพื่อให้ได้ความหมายที่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ

() 1) ชาย

() 2) หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

(.....) 3.1 ไม่ได้ศึกษา

(.....) 3.2 ประถมศึกษาปีที่ 4

(.....) 3.3 ประถมศึกษาปีที่ 6

(.....) 3.4 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

(.....) 3.5 มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)/ปวช.

(.....) 3.6 อนุปริญญาตรี/ปวส.

(.....) 3.7 ปริญญาตรีหรือมากกว่า

4. อาชีพหลัก

(.....) 4.1 เกษตรกร

(.....) 4.2 ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว

(.....) 4.3 รับจ้างทั่วไป

(.....) 4.4 อื่นๆ.....

5. ประเภทของการเกษตร(ถ้าทำการเกษตร)

(.....) 5.1 ทำไร่.....

(.....) 5.2 ทำสวน.....

(.....) 5.3 ทำนา.....

(.....) 5.4 เลี้ยงสัตว์.....

(.....) 5.5 เกษตรผสมผสาน

(.....) 5.6 ผลิตผักปลอดภัย.....

(.....) 5.7 แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร

(.....) 5.8 ผลิตสินค้าหัตถกรรม

(.....) 5.9 อื่นๆ.....

6. ประสบการณ์ในการทำการเกษตร.....ปี

7. รายได้จากภาคการเกษตร.....บาท/ปี

8. ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจากแหล่งใด

- (.....) 8.1 ไม่ได้รับ (.....) 8.2 ได้รับจากสื่อบุคคล(ระบุ).....
- (.....) 8.3 ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์(ระบุ)
- (.....) 8.4 ได้รับจากสื่อสังคมออนไลน์(ระบุ)
- (.....) 8.5 อื่นๆ(ระบุ)

9. ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- (.....) 9.1 ไม่เคย
- (.....) 9.2 เคย ระบุจำนวนครั้ง.....ครั้ง

10. ความคาดหวังให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- (.....) 10.1 ไม่คาดหวัง
- (.....) 10.2 มีความคาดหวังว่าชุมชนจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- (.....) 10.3 คาดหวังว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้
- (.....) 10.4 อื่นๆ(ระบุ).....

11. ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (.....) 11.1 ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชน
- (.....) 11.2 ช่วยให้คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี
- (.....) 11.3 ช่วยให้คนในชุมชนมีอาชีพ
- (.....) 11.4 ช่วยให้ชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากรที่มีอยู่
- (.....) 11.5 ช่วยให้ชุมชนมีชื่อเสียง
- (.....) 11.6 อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

1. ถ้าพื้นที่ของท่านเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรท่านคิดว่าชุมชนของท่านมีความพร้อมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนต่อไปนี้ ในระดับใด

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
2.1 สิ่งที่น่าสนใจ						
1) ทรัพยากรธรรมชาติ						
2) ประเพณี						
3) วัฒนธรรม						
2.2 กิจกรรมท่องเที่ยว						
1) เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม						
2) ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว						
2.3 องค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา						
1) ความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร						

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
2) มีความเข้าใจอันดีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน						
3) มีการบันทึกหรือจัดทำ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว						
4) มีปราชญ์ประจำหมู่บ้าน						
5) ชุมชนมีความห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติ						
2.4 การมีส่วนร่วมของชุมชน						
1) การจัดการแหล่งท่องเที่ยว						
2) การวางแผนแหล่งท่องเที่ยว						
3) กระบวนการสร้างการรับรู้						
4) การสร้างความเป็นเจ้าของของแหล่งทรัพยากร						
2.5 ระดับความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก						
1) จุดบริการนักท่องเที่ยว						
2) เส้นทางคมนาคม						
3) มีห้องน้ำให้บริการ						
4) ที่พักแบบสัมผัสวิถีชีวิตเกษตรกร						
5) มีร้านอาหารเครื่องดื่มให้บริการ						
6) ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน						

ตอนที่ 3 พื้นที่การเกษตรของท่านมีศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเด็นต่าง ๆ ระดับใด

1. พื้นที่การเกษตรของท่านมีศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเด็นต่าง ๆ ระดับใด

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3.1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) มีโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
2) มีการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ					
3) มีการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว					
4) มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5) มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว					

ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
6) มีการส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร					
7) มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว					
3.2 การรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2) ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน					
3) ความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว					
4) มีการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว					
5) ความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว					
3.3 การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว					
2) มีมีคัคเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว					
3) มีร้านขายของใช้ประจำวัน ของฝาก และของที่ระลึก					
4) มีความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว					
5) มีการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว					
3.4 ศักยภาพด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) มีการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร					
2) มีความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น					
3) มีสภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว					
4) มีความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร					
5) มีกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวและน่าสนใจ					

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี ในแต่ละหัวข้อ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 = เห็นด้วยน้อย 3 = เห็นด้วยปานกลาง 4 = เห็นด้วยมาก 5 = เห็นด้วยมากที่สุด

4.1 แนวทางและกลยุทธ์การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประเด็น	เห็นด้วยในระดับ				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1.1 ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) พัฒนาปัจจัยการผลิต เช่น ระบบการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
2) พัฒนาสภาพภูมิประเทศ ลักษณะตามธรรมชาติ เช่น ไร่ นา สวน อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น					
3) จัดหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก					
4) อนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร					
5) ส่งเสริมความรู้และนวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร					
1.2 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) ด้านคมนาคม เดินทางสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน					
2) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร รถรับส่งในแหล่งท่องเที่ยว ร้านจำหน่ายสินค้า					
3) พัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม เช่น ร่วมเก็บวัตถุดิบทำอาหารท้องถิ่น					
4) อบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้ เช่น ผู้รู้ ปรชาญท้องถิ่น มัคคุเทศก์					
1.3 ด้านการตลาด					
1) มีการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว					
2) ควรมีการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน					
3) การประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก เช่น ตลาดดิจิทัลบนแพลตฟอร์มออนไลน์					
4) การสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับคือ แผ่นพับ โบชัวร์ การออกงานแสดงสินค้า					
5) การจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขาย ร่วมกับนักท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียง					
2. กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					

ประเด็น	เห็นด้วยในระดับ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
2.1 ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชน/ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร เพิ่มทักษะการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
2) พัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว					
3) ปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว					
4) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม					
5) สร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว					
6) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก					
2.2 ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล, สำนักงานเกษตรอำเภอ, ฯลฯ เพื่อถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร					
2) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ซื้อ)					
3) ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว					
4) บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว					
2.3 ส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1) สร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story)					
2) ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ					
3) พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน					
4) ร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า					

4.2 แนวทางการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ประเด็น	ระดับความต้องการ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
1. วิธีการส่งเสริม					
1.1 การส่งเสริมแบบรายบุคคล					
1) การเยี่ยมเยียนเกษตรกรในพื้นที่					
2) การติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ					
3) ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง					
1.2 การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม					
1) การฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้					
2) การจัดเวทีเสวนา					
3) การศึกษาดูงานนอกสถานที่					
4) การจัดทำแปลงเรียนรู้					
1.3 การส่งเสริมแบบมวลชน					
1) เอกสารแผ่นพับวิชาการ					
2) หอกระจายข่าวชุมชน					
3) การเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ					
4) การเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์					
5) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube					
6) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook					
7) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE					
8) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ (ระบุ)					
2. การได้รับการสนับสนุน					
2.1 ด้านแหล่งท่องเที่ยว					
1) สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง ลานจอดรถ ห้องน้ำ ระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น					
2) สนับสนุนทำเล/ที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ					
3) สนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง					
4) สนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน					
5) สนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ					
2.2 ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว					
1) สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในการ พัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป					

ประเด็น	ระดับความต้องการ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
2) ฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด การบริหารจัดการ เป็นต้น					
3) สนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ					
2.3 ด้านการตลาด					
1) สนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผล กำไรร่วม					
2) สนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ					
3) สนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก เช่น การเสนอขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์โฆษณา					

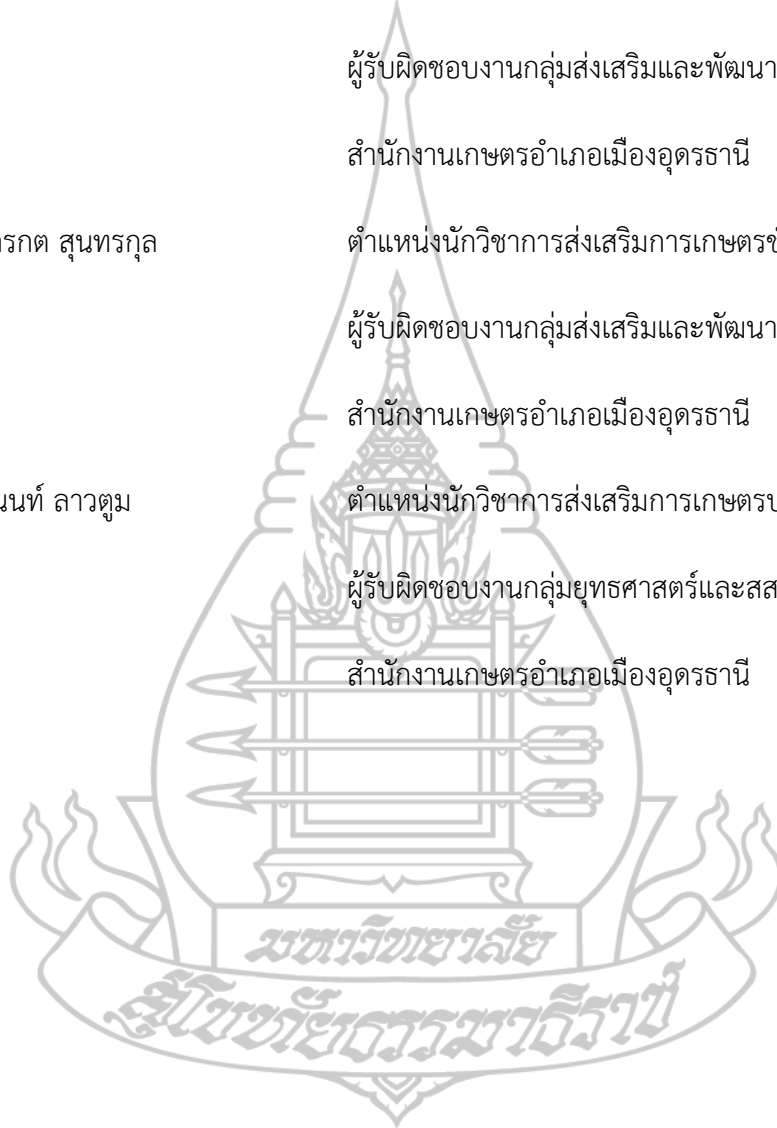

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นางสาวปรียาภรณ์ ธีัญญะเชียงพิณ	ตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ ผู้รับผิดชอบงานกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานี
2. นางสาวกรกต สุนทรกุล	ตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ ผู้รับผิดชอบงานกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการผลิต สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานี
3. นายวัชรนนท์ ลาวตุ้ม	ตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติ ผู้รับผิดชอบงานกลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานี

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์

เรื่อง แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

ผู้ศึกษา นางสาวนัสบดี อุปพระจันทร์

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สินีสุข คุรุทเมือง แสนเสริม

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน และเกษตรกร
2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
3. เพื่อศึกษาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
4. เพื่อศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี
5. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยครอบคลุมขอบเขตตามที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วกรณณาเขียนผลการพิจารณา โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

หากผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับข้อความ สามารถบันทึกในช่องข้อเสนอแนะ โดยแบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ตอนที่ 5 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	
ตอนที่ 1	1. สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์				
	1.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล ของเกษตรกร				
	1. เพศ () ชาย () หญิง				
	2. อายุ.....ปี (เศษของอายุเกิน 6 เดือนคิดเป็น 1 ปี)				
	3.ระดับการศึกษา () 3.1 ไม่ได้รับการศึกษา () 3.2 ประถมศึกษาปีที่ 4 () 3.3 ประถมศึกษาปีที่ 6 () 3.4 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) () 3.5 มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ ปวช. () 3.6 อนุปริญญา / ปวส. () 3.7 ปริญญาตรีหรือมากกว่า				

หมายเหตุ นำเสนอตัวอย่างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์เฉพาะหน้าแรก สำหรับรายละเอียดที่เหลือจะนำเสนอพร้อมกับผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) แสดงดังตารางภาคผนวกที่ 1

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินแบบสัมภาษณ์กลุ่มที่ 1

ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ตอนที่ 1	1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์						
1	1. เพศ () ชาย () หญิง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2	2.อายุ.....ปี (เศษ ของอายุเกิน 6 เดือน คิดเป็น 1 ปี)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
3	3.ระดับการศึกษา	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
	() 3.1 ไม่ได้รับการศึกษา						
	() 3.2 ประถมศึกษาปีที่ 4						
	() 3.3 ประถมศึกษาปีที่ 6						
	() 3.4 มัธยมศึกษา ตอนต้น (ม.3)						
	() 3.5 มัธยมศึกษาตอน ปลาย(ม.6)/ปวช.						
	() 3.6 อนุปริญญา / ปวส.						
	() 3.7 ปริญญาตรีหรือ มากกว่า						

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
4	4. อาชีพหลัก	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
	() 4.1 ลูกจ้าง/พนักงาน ราชการ						
	() 4.2 ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ						
	() 4.3 ผู้นำชุมชน						
	() 4.4 อื่นๆ.....						
5	5. ประเภทของการเกษตร (ถ้าทำการเกษตร)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
	() 5.1 ทำไร่						
	() 5.2 ทำสวน						
	() 5.3 ทำนา						
	() 5.4 เลี้ยงสัตว์						
	() 5.5 เกษตรผสมผสาน						
	() 5.6 ผลิตผักปลอดภัย						
	() 5.7 แปรรูปผลิตภัณฑ์ เกษตร						
	() 5.8 ผลิตสินค้า หัตถกรรม						
	() 5.9 อื่นๆ						

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
6	6.ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับ จากการที่ชุมชนเป็นจุด ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
	() 6.1 ช่วยสร้างรายได้ ให้กับชุมชน						
	() 6.2 ช่วยให้คนในชุมชน มีความรักความสามัคคี						
	() 6.3 ช่วยให้คนในชุมชน มีอาชีพ						
	() 6.4 ช่วยให้ชุมชนรัก และหวงแหนทรัพยากรที่มี อยู่						
	() 6.5 ช่วยให้ชุมชนมี ชื่อเสียง						
	() 6.6 อื่นๆ						
ตอนที่ 2	2. การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/คนในชุมชน ถ้ากลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดีเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
7	1. ความรู้สึกเป็นเจ้าของ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
8	2. การกำหนดทิศทางของ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
9	3. การประเมินความเป็นไป ได้ของการจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
10	4. การเตรียมความพร้อม ของชุมชนในการจัดการ ท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
11	5. การริเริ่มพัฒนา	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
12	6. การวางแผนการพัฒนา	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
13	7. การพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
14	8. การรับประโยชน์จาก แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
9	3. การประเมินความเป็นไป ได้ของการจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
10	4. การเตรียมความพร้อม ของชุมชนในการจัดการ ท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
11	5. การริเริ่มพัฒนา	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
12	6. การวางแผนการพัฒนา	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
13	7. การพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
14	8. การรับประโยชน์จาก แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
ตอนที่3	3. ศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี						
	3.1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
15	1) มีโครงสร้างการบริหาร จัดการองค์กรและ แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
16	2) มีการกำหนดแผนการ บริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็น ระบบ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
17	3) มีการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
18	4) มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
19	5) มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
20	6) มีการส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
21	7) มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
3.2 การรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
22	1) เส้นทางเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
23	2) ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
24	3) ความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
25	4) มีการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
26	5) ความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
3.3 การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
27	1) การต้อนรับและสร้าง ความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
28	2) มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชม ให้บริการนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
29	3) มีร้านขายของใช้ ประจำวัน ของฝาก และของ ที่ระลึก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
30	4) มีความหลากหลายของ กิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
31	5) มีการให้บริการด้าน ความรู้และข้อมูลของแหล่ง ท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
3.4 ศักยภาพด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
32	1) มีการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือ ร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
33	2) มีความโดดเด่นด้าน เศรษฐกิจพอเพียงและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
34	3) มีสภาพธรรมชาติที่มี ความสวยงามของแหล่ง ท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	
35	4) มีความโดดเด่นและ หลากหลายของผลิตภัณฑ์ ทางการเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	
36	5) มีกิจกรรมในแหล่ง ท่องเที่ยวและน่าสนใจ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ตอนที่ 4	4. รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี						
	4.1 ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
37	1) ความอุดมสมบูรณ์ของ ทรัพยากรธรรมชาติ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
38	2) ความสวยงามของ ทัศนียภาพและภูมิทัศน์	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
39	3) พื้นที่ที่สามารถรองรับ นักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
40	4) แหล่งวัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
41	5) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่หลากหลาย เช่น เกษตร ผสมผสาน สวนสมุนไพร พืชผักปลอดภัย ป่าชุมชน ฯ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
	4.2 ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
41	1) การให้ความรู้เกี่ยวกับ การเกษตรเช่น การปลูก การดูแลรักษา การแปรรูป ฯ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
42	2) กิจกรรมระยะสั้น เช่น การซื้อผลผลิตทางการ เกษตร จากการเลือกเก็บเอง	1.00	1.00	0.00	2.00	0.67	ใช้ได้
43	3) ร้านจำหน่ายสินค้า ผลผลิตทางการเกษตร และ ของที่ระลึก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
44	4) การประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวของชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
45	5) ความเหมาะสมด้านราคา ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
4.3 ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
46	1) จุดบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
47	2) การจัดระบบในการบริการให้แก่นักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
48	3) มัคคุเทศก์ของชุมชนที่ให้แก่นักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
49	4) มีลานจอดรถ และมีการบริการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
50	5) เส้นทางคมนาคมที่สะดวก และปลอดภัยในการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
51	6) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่พัก ร้านอาหารร้านขายของที่ระลึก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
ตอนที่5	5. แนวทางการส่งเสริมและพัฒนารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี						
	5.1 แนวทางการพัฒนารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี						
	1.1 ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
52	1) พัฒนาปัจจัยการผลิต เช่น ระบบการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
53	2) พัฒนาสภาพภูมิประเทศ ลักษณะตามธรรมชาติ เช่น ไร่ นา สวน อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
54	3) จัดหาและพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยว หลัก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
55	4) อนุรักษ์วิถีชีวิต วัฒนธรรมการเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
56	5) ส่งเสริมความรู้และ นวัตกรรมในการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
1.2 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
60	1) มีการวางแผน การตลาดในชุมชนเพื่อศึกษา ความต้องการของ นักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
61	2) ควรมีการกำหนดราคา ความเหมาะสมกับ นักท่องเที่ยวให้เป็น มาตรฐานเดียวกัน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
62	3) การประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก เช่น ตลาด ดิจิทัลบนแพลตฟอร์ม ออนไลน์	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
63	4) การสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับคือ แผ่นพับ โบชัวร์ การออกงานแสดง สินค้า	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
64	5) การจำหน่ายสินค้าผ่าน ช่องทางออนไลน์ หรือขาย	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
2. กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
2.1 ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
65	1) สร้างความเข้มแข็งให้กับ วิสาหกิจชุมชนชุมชน/ ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร เพิ่ม ทักษะการบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
66	2) พัฒนาเอกลักษณ์/จุด สนใจด้านการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
67	3) ปรับปรุงภูมิทัศน์ และ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
68	4) พัฒนารูปแบบการ ท่องเที่ยว/กิจกรรมการมี ส่วนร่วม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
69	5) สร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
70	6) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
71	1) สร้างเวทีการมีส่วนร่วม ของชุมชนระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล, สำนักงานเกษตรอำเภอ, ฯลฯ เพื่อถ่ายทอดความรู้แก่ เกษตรกร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
72	2) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว- กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
73	3) ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
74	4) บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
75	1) สร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
76	2) ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
77	3) พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
78	4) ร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
5.2 แนวทางการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี							
1. วิธีการส่งเสริม							
1.1 การส่งเสริมแบบรายบุคคล							
79	1) การเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
80	2) การติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
81	3) ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ โดยตรง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
1.2 การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม							
82	1) การฝึกอบรมถ่ายทอด ความรู้	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
83	2) การจัดเวทีเสวนา	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
84	3) การศึกษาดูงานนอก สถานที่	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
85	4) การจัดทำแปลงเรียนรู้	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
1.3 การส่งเสริมแบบมวลชน							
86	1) เอกสารแผ่นพับ วิชาการ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
87	2) หอกระจายข่าวชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
88	3) การเผยแพร่ผ่านทาง วิทยุ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
89	4) การเผยแพร่ผ่านทาง โทรทัศน์	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
90	5) การเผยแพร่ผ่านทาง สื่อสังคมออนไลน์ YouTube	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
91	6) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ Facebook	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
92	7) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ LINE	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
93	8) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ อื่นๆ (ระบุ)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
2. การได้รับการสนับสนุน							
2.1 ด้านแหล่งท่องเที่ยว							
94	1) สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง ลานจอดรถ ห้องน้ำ ระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
95	2) สนับสนุนทำเล/ที่ตั้งแปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
96	3) สนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
97	4) สนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกัน ในชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
98	5) สนับสนุนแหล่งเงินทุน และสินเชื่อ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว							
99	1) สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
100	2) ฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด การบริหารจัดการ เป็นต้น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
101	3) สนับสนุนความรู้ด้าน วิชาการ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.3 ด้านการตลาด							
102	1) สนับสนุนเครือข่ายเพิ่ม พันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
103	2) สนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้า ขายควบ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
104	3) สนับสนุนการตลาด ภายในและภายนอก เช่น การเสนอขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตสื่อ โฆษณา	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินแบบสัมภาษณ์กลุ่มที่ 2

ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปล ความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ตอนที่ 1	1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์						
1	1. เพศ () ชาย () หญิง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2	2.อายุ.....ปี (เศษ ของอายุเกิน 6 เดือน คิดเป็น 1 ปี)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
3	3.ระดับการศึกษา () 3.1 ไม่ได้รับการศึกษา () 3.2 ประถมศึกษาปีที่ 4 () 3.3 ประถมศึกษาปีที่ 6 () 3.4 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) () 3.5 มัธยมศึกษาตอน ปลาย(ม.6)/ปวช. () 3.6 อนุปริญญา / ปวส. () 3.7 ปริญญาตรีหรือ มากกว่า	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
4	4. อาชีพหลัก () 4.1 เกษตรกร () 4.2 ค้าขาย/ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว () 4.3 รับจ้างทั่วไป () 4.4 อื่นๆ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
5	5. ประเภทของการเกษตร(ถ้าทำการเกษตร) ☐ 5.1 ทำไร้อ..... ☐ 5.2 ทำสวน..... ☐ 5.3 ทำนา..... ☐ 5.4 เลี้ยงสัตว์..... ☐ 5.5 เกษตรผสมผสาน ☐ 5.6 ผลิตผักปลอดภัย..... ☐ 5.7 แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร ☐ 5.8 ผลิตสินค้าหัตถกรรม ☐ 5.9 อื่นๆ.....	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
6	6. ประสบการณ์ในการทำ การเกษตร..... ปี	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
7	7. รายได้จากภาคการเกษตร บาท/ปี	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
8	8. ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตรจากแหล่งใด ☐ 8.1 ไม่ได้รับ ☐ 8.2 สื่อบุคคล(ระบุ)..... ☐ 8.3 ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์(ระบุ) ☐ 8.4 ได้รับจากสื่อสังคมออนไลน์(ระบุ) ☐ 8.5 อื่นๆ(ระบุ)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
9	9. ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร () 9.1 ไม่เคย () 9.2 เคย ระบุจำนวนครั้ง.....ครั้ง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
10	10. ความคาดหวังให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร () 10.1 คาดหวัง () 10.2 มีความคาดหวัง () 10.3 คาดหวังว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้ () 10.4 อื่นๆ (ระบุ).....	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
11	11. ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับจากการที่ชุมชนเป็นจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร () 11.1 ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชน () 11.2 ช่วยให้คนในชุมชนมีความรักความสามัคคี () 11.3 ช่วยให้คนในชุมชนมีอาชีพ () 11.4 ช่วยให้ชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากรที่มีอยู่ () 11.5 มีชื่อเสียง () 11.6 อื่นๆ.....	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ตอนที่ 2	2. องค์ประกอบและการมีส่วนร่วมของแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน						
	2.1 สิ่งที่น่าสนใจ						
12	1) ทรัพยากรธรรมชาติ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
13	2) ประเพณี	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
14	3) วัฒนธรรม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
	2.2 กิจกรรมท่องเที่ยว						
15	1) เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
16	2) ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
	2.3 องค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา						
22	1) การจัดการแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
23	2) การวางแผน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
24	3) กระบวนการสร้างการรับรู้	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
25	4) การสร้างความเป็นเจ้าของของแหล่งทรัพยากร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
	2.5 ระดับความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก						
26	1) จุดบริการนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
27	2) เส้นทางคมนาคม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
28	3) มีห้องน้ำให้บริการ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
29	4) ที่พักแบบสัมผัสวิถีชีวิต	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
30	5) มีร้านอาหารเครื่องดื่มให้บริการ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
31	6) ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
ตอนที่3	3. ศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี						
	3.1 ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
32	1) มีโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
33	2) มีการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
34	3) มีการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
35	4) มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
36	5) มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
37	6) มีการส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่าและพัฒนา	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
38	7) มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
	3.3 การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
44	1) การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
45	2) มีมีคคุณเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
46	3) มีร้านขายของใช้ประจำวันของฝาก และของที่ระลึก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
47	4) มีความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
48	5) มีการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
3.4 ศักยภาพด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
49	1) มีการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
50	2) มีความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
51	3) มีสภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
52	4) มีความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
53	5) มีกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวและน่าสนใจ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
ตอนที่5	5. แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี						
	5.1 แนวทางการพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี						
	1.1 ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
54	1) พัฒนาปัจจัยการผลิต	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
55	2) พัฒนาสภาพภูมิประเทศ ลักษณะตามธรรมชาติ เช่น ไร่ นา สวน อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
56	3) จัดหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
57	4) อนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
58	5) ส่งเสริมความรู้และนวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
1.2 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
59	1) ด้านคมนาคม เดินทางสะดวก ปลอดภัย เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
60	2) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร รถรับส่งในแหล่งท่องเที่ยว ร้านจำหน่ายสินค้า	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
61	3) พัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม เช่น ร่วมเก็บวัตถุดิบทำอาหารท้องถิ่น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
1.2 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
62	1) มีการวางแผนการตลาดในชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
63	2) ควรมีการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
64	3) การประชาสัมพันธ์ตลาดหลัก เช่น ตลาดดิจิทัลบนแพลตฟอร์มออนไลน์	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
65	4) การสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับคือ แผ่นพับ โบชัวร์ การออกงานแสดงสินค้า	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
66	5) การจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขายร่วมกับนักท่องเที่ยวอื่นๆที่มีชื่อเสียง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2. กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
2.1 ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
67	1) สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชนชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
68	2) พัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
69	3) ปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
70	4) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
71	5) สร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
72	6) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
73	1) สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล, สำนักงานเกษตรอำเภอ, ฯลฯ เพื่อถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
74	2) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
75	3) ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
76	4) บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
73	1) สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล, สำนักงานเกษตรอำเภอ, ฯลฯ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
74	2) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
75	3) ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
76	4) บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร							
77	1) สร้างค่านิยม(trend)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
78	2) ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
79	3) พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
80	4) ร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
5.2 แนวทางการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี							
1. วิธีการส่งเสริม							
1.1 การส่งเสริมแบบรายบุคคล							
81	1) การเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
82	2) การติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
83	3) ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1.2 การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม							
84	1) การฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
85	2) การจัดเวทีเสวนา	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
86	3) การศึกษาดูงานนอกสถานที่	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
87	4) การจัดทำแปลงเรียนรู้	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
1.3 การส่งเสริมแบบมวลชน							
88	1) เอกสารแผ่นพับวิชาการ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
89	2) หอกระจายข่าวชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
90	3) การเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
91	4) การเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
92	5) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
93	6) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
94	7) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
95	8) การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ (ระบุ)	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2. การได้รับการสนับสนุน							
2.1 ด้านแหล่งท่องเที่ยว							

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
96	1) สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง ลานจอดรถ ห้องน้ำ ระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
97	2) สนับสนุนทำเลที่ตั้งแปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
98	3) สนับสนุนอาคารโรงเรือน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
99	4) สนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
100	5) สนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.2 ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว							
101	1) สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
102	2) ฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด การบริหารจัดการ เป็นต้น	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
103	3) สนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
2.3 ด้านการตลาด							

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าIOC	แปลความ
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
104	1) สนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
105	2) สนับสนุนการวางแผนสินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้
106	3) สนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก เช่น การเสนอขาย โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ผลิตสื่อ โฆษณา	1.00	1.00	1.00	3.00	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

คำสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสัมภาคณ

ตารางภาคผนวกที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชน และความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. ความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	.878
2. การกำหนดทิศทางของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	.976
3. การประเมินความเป็นไปได้ของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	.855
4. การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว	.961
5. การริเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	.966
6. การวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	.916
7. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	.906
8. การรับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	.889
Cronbach's Alpha	.918

ตารางภาคผนวกที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. มีโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	.823
2. มีการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ	.823
3. มีการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	.837
4. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	.875
5. มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว	.861
6. มีการส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร	.875
7. มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	.810

ตารางภาคผนวกที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
การรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	.810
2. ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	.869
3. ความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	.875
4. มีการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว	.809
5. ความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว	.806
การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว	.811
2. มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว	.818
3. มีร้านขายของใช้ประจำวัน ของฝาก และของที่ระลึก	.859
4. มีความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว	.813
5. มีการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว	.814
ศักยภาพด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. มีการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร	.806
2. มีความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น	.810
3. มีสภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	.815
4. มีความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	.887
5. มีกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวและน่าสนใจ	.815
Cronbach's Alpha	.832

ตารางภาคผนวกที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 4 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง
 เกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
2. ความสวยงามของทัศนียภาพและภูมิทัศน์	.878
3. พื้นที่ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว	.864
4. แหล่งวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชน	.812
5. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่หลากหลาย	.823
ด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร เช่น การดูแลรักษา การแปรรูป ฯ	.825
2. กิจกรรมระยะสั้น เช่น การซื้อผลผลิตทางการเกษตร	.856
3. ร้านจำหน่ายสินค้า ผลผลิตทางการเกษตร และของที่ระลึก	.849
4. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน	.854
5. ความเหมาะสมด้านราคาในแหล่งท่องเที่ยว เช่น อาหาร สินค้าเกษตร	.861
ด้านบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. จุดบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่	.837
2. การจัดระบบในการบริการให้นักท่องเที่ยว	.844
3. มัคคุเทศก์ของชุมชนที่ให้นักท่องเที่ยว	.851
4. มีลานจอดรถ และมีการบริการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	.820
5. เส้นทางคมนาคมที่สะดวก และปลอดภัยในการท่องเที่ยว	.823
6. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่พักร้านอาหารร้านขายของที่ระลึก	.837
Cronbach's Alpha	.843

ตารางภาคผนวกที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 5.1 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
1. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. พัฒนาปัจจัยการผลิต เช่น ระบบการปลูกพืช	.856
2. พัฒนาสภาพภูมิประเทศ ลักษณะตามธรรมชาติ	.823
3. จัดหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก	.866
4. อนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร	.814
5. ส่งเสริมความรู้และนวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	.853
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. ด้านคมนาคม เดินทางสะดวก ปลอดภัย ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน	.878
2. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร	.836
3. พัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม	.842
4. อบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้	.862
ด้านการตลาด	
1. มีการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว	.845
2. ควรมีการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	.837
3. การประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก เช่น ตลาดดิจิทัลบนแพลตฟอร์มออนไลน์	.845
4. การสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับ	.852
5. การจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขาย ร่วมกับนักท่องเที่ยวอื่น	.832
2. กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชนชุมชน/ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร	.834
2. พัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว	.838

ตารางภาคผนวกที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
3. ปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	.847
4. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม	.885
5. สร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว	.869
6. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	.845
ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน	.875
2. เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)	.879
3. ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว	.864
4. บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว	.859
ส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. สร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story)	.847
2. ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ	.865
3. พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน	.857
4. ร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า	.849
Cronbach's Alpha	.852

ตารางภาคผนวกที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 5.2 การส่งเสริมและการสนับสนุนจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 1

หัวข้อ	Alpha if item deleted
1. วิธีการส่งเสริม	
1.1 การส่งเสริมแบบรายบุคคล	

ตารางภาคผนวกที่ 7(ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
1. การเยี่ยมชมเขตรกรในพื้นที่	.877
2. การติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเขตรอำเภอ	.854
3. ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง	.869
การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม	
1. การฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้	.845
2. การจัดเวทีเสวนา	.858
3. การศึกษาดูงานนอกสถานที่	.861
4. การจัดทำแปลงเรียนรู้	.843
การส่งเสริมแบบมวลชน	
1. เอกสารแผ่นพับวิชาการ	.875
2. หอกระจายข่าวชุมชน	.839
3. การเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ	.841
4. การเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์	.843
5. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube	.852
6. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook	.865
7. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE	.879
8. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ (ระบุ)	.862
2. การได้รับการสนับสนุน	.856
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	
1. สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง	.846

ตารางภาคผนวกที่ 7(ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
2. สนับสนุนทำเล/ที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ	.873
3. สนับสนุนอาคารโรงเรียน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร	.844
4. สนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน	.852
5. สนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ	.854
ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว	
1. สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้า	.876
2. ฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด	.864
3. สนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ	.870
ด้านการตลาด	
1. สนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม	.861
2. สนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ	.845
3. สนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก	.867
Cronbach's Alpha	.861

ตารางภาคผนวกที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 2

หัวข้อ	Alpha if item deleted
สิ่งที่ดึงดูดใจ	
1. ทรัพยากรธรรมชาติ	.813
2. ประเพณี	.811
3. วัฒนธรรม	.816

ตารางภาคผนวกที่ 8(ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
กิจกรรมท่องเที่ยว	
1. เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม	.823
2. ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว	.821
องค์กรชุมชนและเจ้าของภูมิปัญญา	
1. ความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร	.834
2. มีความเข้าใจอันดีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	.841
3. มีการบันทึกหรือจัดทำ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	.838
4. มีปราชญ์ประจำหมู่บ้าน	.846
5. ชุมชนมีความห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติ	.851
การมีส่วนร่วมของชุมชน	
1. การจัดการแหล่งท่องเที่ยว	.842
2. การวางแผนแหล่งท่องเที่ยว	.849
3. กระบวนการสร้างการรับรู้	.852
4. การสร้างความเป็นเจ้าของของแหล่งทรัพยากร	.867
ระดับความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก	
1. จุดบริการนักท่องเที่ยว	.851
2. เส้นทางคมนาคม	.843
3. มีห้องน้ำให้บริการ	.841
4. ที่พักแบบสัมผัสวิถีชีวิตเกษตรกร	.859
5. มีร้านอาหารเครื่องดื่มให้บริการ	.853
6. ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน	.857
Cronbach's Alpha	.845

ตารางภาคผนวกที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 3 ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ
กลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 2

หัวข้อ	Alpha if item deleted
ศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. มีโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	.833
2. มีการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ	.846
3. มีการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	.838
4. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	.841
5. มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว	.849
6. มีการส่งเสริมการขาย การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร	.847
7. มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	.834
การรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. เส้นทางเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	.839
2. ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	.840
3. ความพร้อมด้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	.848
4. มีการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว	.846
5. ความพร้อมของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว	.851
3.3 การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. การต้อนรับและสร้างความคุ้นเคยนักท่องเที่ยว	.872
2. มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมให้บริการนักท่องเที่ยว	.869
3. มีร้านขายของใช้ประจำวัน ของฝาก และของที่ระลึก	.864
4. มีความหลากหลายของกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว	.869
5. มีการให้บริการด้านความรู้และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว	.858
3.4 ศักยภาพด้านการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. มีการเรียนรู้วิถีชีวิตหรือร่วมทำกิจกรรมกับเกษตรกร	.854

ตารางภาคผนวกที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
2. มีความโดดเด่นด้านเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่น	.862
3. มีสภาพธรรมชาติที่มีความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	.849
4. มีความโดดเด่นและหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	.863
5. มีกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวและน่าสนใจ	.852
Cronbach's Alpha	.854

ตารางภาคผนวกที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 4.1 แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 2

หัวข้อ	Alpha if item deleted
1. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. พัฒนาปัจจัยการผลิต เช่น ระบบการปลูกพืช	.854
2. พัฒนาสภาพภูมิประเทศ ลักษณะตามธรรมชาติ	.851
3. จัดหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก	.867
4. อนุรักษ์วิถีชีวิตวัฒนธรรมการเกษตร	.849
5. ส่งเสริมความรู้และนวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	.845
ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. ด้านคมนาคม เดินทางสะดวก ปลอดภัย ตลอดปีมีป้ายบอกทางชัดเจน	.839
2. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร	.848
3. พัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม	.852
4. อบรมผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวในการให้ความรู้	.856
ด้านการตลาด	

ตารางภาคผนวกที่ 10 (ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
1. มีการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว	.859
2. ควรมีการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	.857
3. การประชาสัมพันธ์ ตลาดหลัก เช่น ตลาดดิจิทัลออนไลน์แพลตฟอร์มออนไลน์	.849
4. การสร้างเพจ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์อื่นๆ การตลาดรองรับ	.862
5. การจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ หรือขาย ร่วมกับนักท่องเที่ยวอื่น	.873
1. มีการวางแผนการตลาดในชุมชนเพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว	.875
2. ควรมีการกำหนดราคาความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	.866
2. กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
ด้านเสริมจุดเด่นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชนชุมชน/ชุมชน/กลุ่มเกษตรกร	.865
2. พัฒนาเอกลักษณ์/จุดสนใจด้านการท่องเที่ยว	.873
3. ปรับปรุงภูมิทัศน์ และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	.871
4. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว/กิจกรรมการมีส่วนร่วม	.869
5. สร้าง story telling ในเชิงท่องเที่ยว	.862
6. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	.868
ด้านสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. สร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน	.859
2. เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร(เที่ยว-กิน-นอน-ช้อปปิ้ง)	.864
3. ส่งเสริมเครือข่ายในเชิงธุรกิจกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว	.865
4. บูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการท่องเที่ยว	.875
ส่งเสริมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
1. สร้างค่านิยม(trend) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเรื่องราว (story)	.872
2. ประชาสัมพันธ์สู่ลูกค้าเป้าหมายผ่านสื่อ social ต่างๆ	.865
3. พัฒนาของฝาก/ของที่ระลึก และสินค้ามีการรับรองมาตรฐาน	.870
4. ร่วมกิจกรรมการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เช่น งานจัดแสดงสินค้า	.869
Cronbach's Alpha	.863

ตารางภาคผนวกที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ตอนที่ 4.2 การส่งเสริมและการสนับสนุนจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มแปลงใหญ่พืชผักตำบลนาดี กลุ่มที่ 2

หัวข้อ	Alpha if item deleted
1. วิธีการส่งเสริม	
1.1 การส่งเสริมแบบรายบุคคล	
1. การเยี่ยมเยือนเกษตรกรในพื้นที่	.869
2. การติดต่อขอรับคำแนะนำเองภายในสำนักงานเกษตรอำเภอ	.854
3. ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์โดยตรง	.861
การส่งเสริมแบบรายกลุ่ม	
1. การฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้	.853
2. การจัดเวทีเสวนา	.858
3. การศึกษาดูงานนอกสถานที่	.864
4. การจัดทำแปลงเรียนรู้	.867
การส่งเสริมแบบมวลชน	
1. เอกสารแผ่นพับวิชาการ	.859
2. หอกระจายข่าวชุมชน	.850
3. การเผยแพร่ผ่านทางวิทยุ	.853
4. การเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์	.861
5. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ YouTube	.862
6. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ Facebook	.873
7. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ LINE	.871
8. การเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ อื่นๆ (ระบุ)	.864
2. การได้รับการสนับสนุน	
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	
1. สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ป้ายบอกทาง	.866

ตารางภาคผนวกที่ 11(ต่อ)

หัวข้อ	Alpha if item deleted
2. สนับสนุนทำเล/ที่ตั้ง แปลงสาธิต ไร่นาสวนผสม คูคลอง ระบบน้ำ	.869
3. สนับสนุนอาคารโรงเรียน สิ่งก่อสร้างเป็นถาวรวัตถุต่างๆ เครื่องจักร	.872
4. สนับสนุนภูมิปัญญาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ร่วมกันคนในชุมชน	.870
5. สนับสนุนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ	.865
ด้านการบริการของแหล่งท่องเที่ยว	
1. สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาสินค้า	.864
2. ฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริการ การตลาด	.872
3. สนับสนุนความรู้ด้านวิชาการ	.868
ด้านการตลาด	
1. สนับสนุนเครือข่ายเพิ่มพันธมิตรคู่ผลิต คู่ค้า แสวงหาผลกำไรร่วม	.872
2. สนับสนุนการวางแผน สินค้าหลัก สินค้ารอง สินค้าขายควบ	.865
3. สนับสนุนการตลาดภายในและภายนอก	.875
Cronbach's Alpha	.859

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววนัสบดี อุปพระจันทร์
วัน เดือน ปี เกิด	16 พฤศจิกายน 2539
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เทคโนโลยีชีวภาพ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2562
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
ตำแหน่ง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ

